

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ

ΠΟΛΥΤΕΧΝΙΚΗ ΣΧΟΛΗ

ΤΜΗΜΑ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ
ΧΩΡΟΤΑΞΙΑΣ ΠΟΛΕΟΔΟΜΙΑΣ ΚΑΙ
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ

**ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΗΣ ΑΝΘΕΚΤΙΚΟΤΗΤΑΣ ΤΩΝ
ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ ΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ
ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΚΑΙ ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΗΣ
ΕΝΟΠΟΙΗΣΗΣ**

Διπλωματική Εργασία

Προπτυχιακός Φοιτητής:

ΧΡΟΝΑΚΗΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ

Επιβλέπων Καθηγητής:

ΚΑΛΛΙΩΡΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

Βόλος, Σεπτέμβριος 2015

2015 ΧΡΟΝΑΚΗΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ

Η έγκριση της διπλωματικής εργασίας από το Τμήμα Μηχανικών Χωροταξίας Πολεοδομίας και Περιφερειακής Ανάπτυξης της Πολυτεχνικής Σχολής του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας δεν υποδηλώνει αποδοχή των απόψεων του συγγραφέα (Ν. 5343/32 αρ. 202 παρ. 2).

Ευχαριστίες

Πρώτα απ' όλα, θα ήθελα να ευχαριστήσω τον επιβλέποντα της διπλωματικής εργασίας, Καθηγητή κ. Δημήτρη Καλλιώρα, για τη βοήθεια και την καθοδήγησή του κατά τη διάρκεια της δουλειάς μου. Επίσης, ευχαριστώ πολύ τα υπόλοιπα μέλη της εξεταστικής επιτροπής της διπλωματικής εργασίας, Καθηγητές κυρία Μαρί Νοέλ Ντυκέν και κύριο Βασίλη Τσέλιο για την προσεκτική ανάγνωση της εργασίας και για όσα μου δίδαξαν στη μέχρι τώρα πορεία μου ως φοιτητής. Οφείλω ακόμα ευχαριστίες στην κυρία Μαρία Τσιάπα που συνέβαλε στη διεξαγωγή της εργασίας με την πολύτιμη βοήθεια της. Ευχαριστώ πολύ επίσης τους γονείς μου και τους φίλους μου που με στήριξαν σε όλη τη διάρκεια της σταδιοδρομίας μου. Τέλος θέλω να αφιερώσω αυτή την εργασία στην κοπέλα μου Θωμαή που χωρίς αυτήν δεν θα είχα καταφέρει τίποτα.

Χρονάκης Ευάγγελος

ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΗΣ ΑΝΘΕΚΤΙΚΟΤΗΤΑΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ ΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΚΑΙ ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΗΣ ΕΝΟΠΙΩΣΗΣ

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Η έννοια της ανθεκτικότητας αποτελεί μία σχετικά νέα προσθήκη στον κλάδο της περιφερειακής ανάπτυξης, γι αυτό και το ενδιαφέρον πολλών ερευνητών στρέφεται σε αυτήν. Η εμφάνιση της οικονομικής κρίσης τα τελευταία χρόνια, η οποία έχει επηρεάσει έντονα την Ελλάδα καθιστά εξαιρετικά ενδιαφέρουσα τη μελέτη της ανθεκτικότητας των ελληνικών περιφερειών προκειμένου να εντοπιστούν οι πλέον ανθεκτικές οι οποίες θα αποτελέσουν μία αρχική βάση για την προσπάθεια εξόδου από το τέλμα που ονομάζεται Ελλάδα της κρίσης. Δεδομένου ότι η ανθεκτικότητα είναι μια έννοια που διέπεται από μεγάλο βαθμό υποκειμενικότητας στα πλαίσια της ανάλυσής της λήφθηκαν υπόψη διάφοροι δείκτες με σκοπό την όσο δυνατόν αντικειμενικότερη προσέγγισή της και υπολογίσθηκε ένας σύνθετος δείκτης ο ρόλος το οποίου ήταν καθοριστικό για τη μέτρηση της έννοιας. Τέλος, η παρούσα εργασία αναπαριστά μέσω χαρτών την εξέλιξη της έννοιας και των δεικτών από το 2000 έως το 2011.

Λέξεις Κλειδιά: Ανθεκτικότητα, Περιφερειακή Επιστήμη, Σύνθετος Δείκτης Ανθεκτικότητας

ABSTRACT

The concept of resilience is a relatively new addition to the regional development sector, which is why the interest of many researchers turned to it. The emergence of the economic crisis in recent years, which has strongly influenced Greece makes it extremely interesting to study the resilience of the Greek regions in order to identify the most resilient which will constitute an initial basis for output effort in order for Greece to overcome the economic crisis. Since resilience is a concept that is governed by a large degree of subjectivity, the analysis of several indicators have been taken into account in order to have more objective approach as much as possible and the calculation of composite index which was crucial to measure the concept. Finally, this paper represents through charts the evolution of the concept and indicators from 2000 to 2011.

Keywords: Resilience, Regional Science, Resistance Composite Index

Περιεχόμενα

ΠΕΡΙΛΗΨΗ.....	4
ABSTRACT.....	5
Κατάλογος Εικόνων.....	7
Καταλογος Πινάκων.....	7
Καταλογος Χαρτών.....	7
Κεφάλαιο 1: Εισαγωγή.....	8
Κεφάλαιο 2: Η έννοια της ανθεκτικότητας.....	10
1.1 Η ανθεκτικότητα στην οικολογία.....	11
1.2 Η ανθεκτικότητα στην ψυχολογία.....	12
1.3 Η ανθεκτικότητα στην κοινωνιολογία.....	13
1.4 Η ανθεκτικότητα στην οικονομία.....	13
Κεφάλαιο 3: Η ανθεκτικότητα στην περιφερειακή επιστήμη.....	17
3.1 αποτιμηση του βαθμου ανθεκτικοτητας μιας περιφερειας.....	21
Κεφάλαιο 4: Αποτιμηση της ανθεκτικότητας των ελληνικών περιφερειών.....	26
4.1 Χρήση απλών δεικτών για τη μέτρηση της ανθεκτικότητας.....	29
4.1.1 Κατά κεφαλήν ΑΕΠ.....	30
4.1.2 Φυσική μεταβολή του πληθυσμού.....	32
4.1.2 Απασχόληση και ανεργία.....	34
4.1.3 Μη οικιακή κατανάλωση ενεργειας ανα κατοικο.....	37
3.1.4 Διανυκτερεύσεις ανά κάτοικο.....	39
4.1.5 Κατά κεφαλήν νέες κατασκευές.....	41
4.1.6 Ακαθάριστη προστιθεμενη αξια βιομηχανιας.....	42
4.1.7 Κατά κεφαλήν καταθέσεις.....	44
4.2 Δημιουργία σύνθετου δείκτη για την μέτρηση της ανθεκτικότητας.....	45
4.2.1 Τυποποίηση των μεταβλητών.....	46
4.2.2 Σύνθετος δείκτης ανθεκτικότητας.....	48
Κεφάλαιο 4: Συμπερασματα.....	56
Πηγές τεκμηρίωσης.....	59
Παράρτημα α.....	63
Παράρτημα β.....	97

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΕΙΚΟΝΩΝ

Εικόνα 1: Οικολογική Ανθεκτικότητα	12
--	----

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΠΙΝΑΚΩΝ

Πίνακας 1: Ο κύκλος προσαρμογής μιας περιφέρειας.....	21
---	----

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΧΑΡΤΩΝ

Χάρτης 1: Κατά Κεφαλήν ΑΕΠ 2000,2008,2011.....	31
Χάρτης 2: Γεννήσεις 2000,2008,2011	32
Χάρτης 3: Θάνατοι 2000,2008,2011	33
Χάρτης 4: Απασχόληση % του εργατικού δυναμικού 2000,2008,2011	35
Χάρτης 5: Άνεργοι % του εργατικού δυναμικού 2000,2008,2011	36
Χάρτης 6: Μη οικιακή κατ. Ενέργειας 2000,2008,2011	38
Χάρτης 7: Διανουκτερεύσεις 2000,2008,2011	40
Χάρτης 8: Κατά κεφαλήν κατασκευές 2000,2008,2011	41
Χάρτης 9: ΑΠΑ βιομηχανίας 2000,2008,2011.....	43
Χάρτης 10: Κατά κεφαλήν καταθέσεις 2000,2008,2011	44
Χάρτης 11: Σύνθετος δείκτης 2000,2008,2011	49
Χάρτης 13: Σύνθετος δείκτης1 2000,2008,2011	52
Χάρτης 12: Μεταβολή Σύνθετου Δείκτη 2000,2008,2011.....	51
Χάρτης 14: Μεταβολή Σύνθετου Δείκτη 1 2000,2008,2011.....	53
Χάρτης 15: Σύνθετος δείκτης 2 2000,2008,2011	54
Χάρτης 16: Μεταβολή Σύνθετου Δείκτη 2 2000,2008,2011.....	55

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1: ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Στην Ελλάδα, οι περιφέρειες αποτελούν το δεύτερο μεγαλύτερο χωρικό και διοικητικό επίπεδο αμέσως μετά την κλίμακα της χώρας. Ως εκ τούτου, η ευημερία και η σωστή λειτουργία τους επηρεάζει ένα πάρα πολύ μεγάλο αριθμό ατόμων αλλά και την πολιτική που ακολουθεί η χώρα τόσο στο εσωτερικό όσο και στο εξωτερικό της. Όμως η ανισοκατανομή τόσο του πληθυσμού όσο και των οικονομικών δραστηριοτήτων και υπηρεσιών δημιουργεί εκ των πραγμάτων περιφέρειες δύο ταχυτήτων. Η χρονική περίοδος κατά την οποία λαμβάνει χώρα η παρούσα εργασία, υπήρξε πάρα πολύ σημαντική για την χώρα καθώς στην αρχή αυτής της δεκαετίας η χώρα εισήχθη στην ζώνη του Ευρώ, δημιουργώντας μεγάλες δυνατότητες για περαιτέρω ισχυροποίηση της οικονομικής της κατάστασης αλλά και βελτίωσης της θέσης της στην Ευρωπαϊκή ήπειρο. Μετά την είσοδο στο Ευρώ, η χώρα γνώρισε μία περίοδο μεγάλης οικονομικής ανάπτυξης που κορυφώθηκε στην περίοδο των Ολυμπιακών Αγώνων. Σταδιακά η περίοδος ευημερίας έφτασε στο τέλος της και σαν συμπλήρωμα η χώρα από το 2008 άρχισε να αντιμετωπίζει την πιο σφοδρή οικονομική κρίση στην σύγχρονη ιστορία της.

Η μέτρηση της έννοιας της ανθεκτικότητας, η οποία αναφέρεται στο κατά πόσο μία οικονομία είναι σε θέση να αντιμετωπίσει μια διαταραχή και να επανακάμψει έπειτα από αυτή, λόγω της παρούσας οικονομικής κατάστασης έχει γίνει πολύ σημαντική καθώς μπορεί να δώσει χρήσιμες πληροφορίες ώστε να ξεπεραστεί σε βάθος χρόνου η οικονομική αυτή κρίση. Ειδικά για τις ελληνικές περιφέρειες η ανάγκη αυτή είναι επιτακτική δεδομένου ότι η χώρα υποφέρει από την κρίση και υφίσταται πολύ εντονότερα τις αρνητικές επιπτώσεις της σε σχέση με τις υπόλοιπες Ευρωπαϊκές χώρες, και η αντιμετώπισή της έχει γίνει τα τελευταία χρόνια η νούμερο ένα προτεραιότητα των διοικούντων αρχών της χώρας.

Αυτή η εργασία έχει σκοπό να εξετάσει την έννοια της ανθεκτικότητας με βάση την ξενόγλωσση βιβλιογραφία, να εφαρμόσει όσο το δυνατόν καλύτερα τις μεθόδους μέτρησης της ανθεκτικότητας στις ελληνικές περιφέρειες και χρησιμοποιώντας ένα σύνθετο δείκτη να μετρήσει σε όσο το δυνατόν μεγαλύτερο βαθμό την ανθεκτικότητα της κάθε περιφέρειας και να αποτυπώσει τα αποτελέσματα σε χάρτες εξάγοντας χρήσιμα συμπεράσματα για την κάθε μία από αυτές.

Μετά το πέρας της εισαγωγής η εργασία οργανώνεται ως εξής. Το κεφάλαιο 2 αναφέρεται στην έννοια της ανθεκτικότητας και την προέλευσή της. Το κεφάλαιο 3 επικεντρώνεται στην μελέτη της ανθεκτικότητας στην περιφερειακή επιστήμη. Το κεφάλαιο 4 αναφέρεται στην αποτίμηση της ανθεκτικότητας των ελληνικών περιφερειών και το κεφάλαιο 5 περιλαμβάνει τα συμπεράσματα από το σύνολο της εργασίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2: Η ΕΝΝΟΙΑ ΤΗΣ ΑΝΘΕΚΤΙΚΟΤΗΤΑΣ

Η έννοια της ανθεκτικότητας, αν και αποτελεί μία σχετικά πρόσφατη προσθήκη στον κλάδο της περιφερειακής ανάπτυξης, λόγω της επικρατούσης οικονομικής κρίσης και των φαινομένων αβεβαιότητας και ανασφάλειας που προκαλεί έχει καταστεί επίκαιρη και δύναται να αξιολογήσει εν μέρει την κατάσταση των περιφερειών (κατ' επέκταση και των ελληνικών περιφερειών) λαμβάνοντας υπόψη κάποια κριτήρια. Τα περισσότερα λεξικά ορίζουν ανθεκτικότητα σε σχέση με την ικανότητα να ανακάμψει γρήγορα από την επίδραση του δυσμενούς συμβάντος. Αυτός ο ορισμός προέρχεται από το λατινικό *resilire* δηλαδή «να πηδήσει πίσω». Το χαρακτηριστικό αυτής της έννοιας είναι η διαφορετική οπτική που την προσεγγίζουν οι ερευνητές.

Ο όρος της ανθεκτικότητας, χρησιμοποιείται τελευταία από την επιστήμη της περιφερειακής ανάπτυξης. Η έννοια της ανθεκτικότητας (*resilience*) προέρχεται από τις επιστήμες του περιβάλλοντος, της υγείας και της κοινωνίας και περιγράφει τη (βιολογική) ικανότητα της προσαρμογής και της ευδοκίμησης ενός συστήματος ή ενός οργανισμού υπό αντίξοες (περιβαλλοντικές) συνθήκες, έπειτα από μία διαταραχή (*disturbance/shock*). Μεταφερόμενη στο πεδίο της οικονομικής επιστήμης, η ανθεκτικότητα εκλαμβάνεται στη βάση της ικανότητας επιστροφής μιας οικονομίας σε συνθήκες ισορροπίας (Καλλιώρας, 2011).

Για τον όρο της ανθεκτικότητας υπάρχουν καταρχήν δυο βασικές και διακριτές έννοιες. Η πρώτη αφορά στη δυναμική κοντά σε μία κατάσταση ισορροπίας (*equilibrium*) και ορίζεται ως ο χρόνος που απαιτείται για ένα σύστημα να επιστρέψει σε ένα σημείο ισορροπίας μετά από μια εκδήλωση της διαταραχής. Έτσι επινοήθηκε η μηχανική ανθεκτικότητα (*engineering resilience*) (Holling 1996) και είναι σε μεγάλο βαθμό ταυτόσημη με την ιδιότητα της σταθερότητας, δηλαδή, ελαστικότητα (Grimm και Wissel 1997). Η δεύτερη έννοια της ανθεκτικότητας αναφέρεται στη δυναμική μακριά από οποιαδήποτε κατάσταση ισορροπίας και ορίζεται ως το ποσό της διαταραχής που ένα σύστημα μπορεί να απορροφήσει πριν αλλαγή σε άλλο σταθερό καθεστώς, η οποία ελέγχεται από ένα διαφορετικό σύνολο των μεταβλητών και χαρακτηρίζεται από μια διαφορετική δομή. Έχει ονομαστεί προσαρμοστικότητα των οικοσυστημάτων (*ecosystem resilience*) (Gunderson and Holling 2002) και εφαρμόζεται σχεδόν εναλλάξιμα με τις λέξεις της οικολογικής ανθεκτικότητας (π.χ.,

Holling 1996, Holling κ.ά.. 1997, 2000 Gunderson, Gunderson και Pritchard 2002, Anderies κ.ά.. 2006) ή την ανθεκτικότητα (π.χ., Holling 1973, 1986, Arrow κ.ά.. 1995, Perrings κ.ά.. 1995, Carpenter και Cottingham 1997, Carpenter et al.2001, Walker et al. 2002, 2004, Bellwood κ.ά.. 2004, Folke κ.ά.. 2004 , Carpenter και Folke 2006).

2.1 Η ΑΝΘΕΚΤΙΚΟΤΗΤΑ ΣΤΗΝ ΟΙΚΟΛΟΓΙΑ

Η ανθεκτικότητα του οικολογικού συστήματος σχετίζεται περισσότερο με τη λειτουργία του συστήματος, παρά με τη σταθερότητα των πληθυσμών που το απαρτίζουν, ή ακόμα και από την ικανότητα να διατηρήσει μια σταθερή οικολογική κατάσταση (Gunderson et al., 1997). Η ανθεκτικότητα σε οικολογικά συστήματα, δεν γίνεται εύκολα αντιληπτή, όπως για παράδειγμα, μεταξύ της ποικιλομορφίας των οικοσυστημάτων και της ανθεκτικότητάς τους (Tilman, 1997).

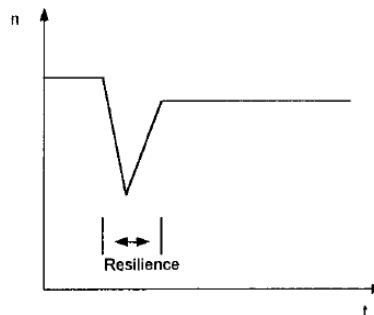
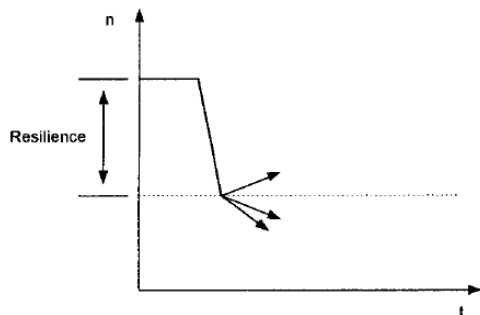
Αυτό έχει ως αποτέλεσμα αρκετά τροπικά οικοσυστήματα να έχουν σταθερούς και διαφορετικούς πληθυσμούς, αλλά να παρουσιάζουν σχετικά χαμηλή ανθεκτικότητα, ενώ παρόμοια οικοσυστήματα σε εύκρατες περιοχές με φαινομενικά χαμηλή πολυμορφία να παρουσιάζουν μεγαλύτερη ανθεκτικότητα. Τα παράκτια οικοσυστήματα και τα οικοσυστήματα των εκβολών σε ποταμούς έχουν μικρή ποικιλότητα στα διάφορα είδη τους, δεδομένου ότι βιώνουν περιοδικές φυσικές αλλαγές και έχουν υψηλό βαθμό κινητικότητας οργανισμών. Ωστόσο ο Costanza (1995) υποστηρίζει ότι τα εν λόγω οικοσυστήματα είναι ιδιαίτερα ελαστικά λόγω των υψηλών επιπέδων που παρουσιάζουν σε λειτουργική ποικιλομορφία.

Η ανθεκτικότητα μπορεί να οριστεί με πολλούς τρόπους. Είναι η ρυθμιστική ικανότητα ή η ικανότητα ενός σύστημα να απορροφά τις διάφορες διαταραχές, ή το μέγεθος της διαταραχής που μπορεί να απορροφηθεί πριν το σύστημα αλλάξει τη δομή του, αλλάζοντας τις μεταβλητές και τις διαδικασίες που ελέγχουν τη συμπεριφορά του (Holling et al., 1995). Αντιθέτως άλλοι ορισμοί της ανθεκτικότητας αναφέρονται στην ταχύτητα της ανάκαμψης από μια διαταραχή, τονίζοντας τη διαφορά μεταξύ της ανθεκτικότητας και αντοχής, δηλαδή του βαθμού στον οποίο η διαταραχή στην πραγματικότητα μεταφράζεται σε επιπτώσεις (βλέπε Εικόνα 1). Στην εν λόγω εικόνα φαίνεται αριστερά η διαταραχή σε ένα οικοσύστημα που μπορεί να απορροφηθεί πριν από την δυναμική ισορροπία και δεξιά ο βαθμός ανάκαμψης από μία διαταραχή.

Εικόνα 1: Οικολογική Ανθεκτικότητα

Resilience = disturbance which can be absorbed before state change

Resilience = rate of recovery from perturbation
[resilience + resistance = stability]

Πηγή: Progress in Human Geography, W. Neil Adger, 2000

Βέβαια αξίζει να σημειωθεί ότι από πολλούς οικολόγους υποστηρίζεται η άποψη ότι η ανθεκτικότητα είναι το κλειδί για τη διατήρηση της βιοποικιλότητας και ότι η ίδια η διαφορετικότητα ενισχύει την ανθεκτικότητα, τη σταθερότητα και τη λειτουργικότητα του οικοσυστήματος (Schulze και Mooney, 1993). Βεβαίως η ανθεκτικότητα σχετίζεται με την σταθερότητα, αλλά υπάρχουν οικονομολόγοι που υποστηρίζουν ότι η ανθεκτικότητα δεν αποτελεί το κλειδί για την αειφορία.

2.2 Η ΑΝΘΕΚΤΙΚΟΤΗΤΑ ΣΤΗΝ ΨΥΧΟΛΟΓΙΑ

Ψυχολογική ανθεκτικότητα ορίζεται ως η ικανότητα ενός ατόμου να προσαρμοστεί σωστά στο άγχος και τις αντιξοότητες. Το άγχος και οι αντιξοότητες μπορεί να έρθουν με τη μορφή της οικογένειας ή με προβλήματα στις σχέσεις, προβλήματα υγείας, ή στο χώρο εργασίας και οικονομικές ανησυχίες, μεταξύ άλλων. Η ανθεκτικότητα δεν είναι μια σπάνια ικανότητα. Στην πραγματικότητα, αυτό βρίσκεται στο μέσο άτομο και μπορεί να αναπτυχθεί από οποιονδήποτε. Ανθεκτικότητα θα πρέπει να θεωρείται μια διαδικασία, αντί για ένα χαρακτηριστικό.

Υπάρχει μια κοινή παρερμηνεία ότι οι άνθρωποι που είναι ψυχολογικά ανθεκτικοί δεν παρουσιάζουν αρνητικά συναισθήματα ή σκέψεις και να εμφανίζονται αισιόδοξοι σε όλες τις καταστάσεις. Σε αντίθεση με αυτή την παρανόηση, η πραγματικότητα

παραμένει ότι οι άνθρωποι που αποδεικνύουν την ανθεκτικότητα είναι άτομα με αισιόδοξη στάση και θετικά συναισθήματα και είναι σε θέση να εξισορροπήσουν αποτελεσματικά τα αρνητικά συναισθήματα με θετικά.

2.3 Η ΑΝΘΕΚΤΙΚΟΤΗΤΑ ΣΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΑ

Ο όρος της ανθεκτικότητας, δε χρησιμοποιείται σταθερά στον τομέα των κοινωνικών επιστημών σε αντίθεση με άλλες επιστήμες, καθώς δεν υπάρχει πλήρης ομοφωνία μεταξύ των ερευνητών για τον ακριβή ορισμό και την σημασία της έννοιας. Υπάρχουν δύο μεγάλες κατηγορίες με βάση τους μελετητές για τον ορισμό και την έννοια της ανθεκτικότητας.

Η πρώτη κατηγορία προέρχεται από την επιστήμη της ψυχολογίας και ο ορισμός της ανθεκτικότητας καλύπτει έξι θεματικές ενότητες:

- Χαρακτηριστικά της προσωπικότητας
- Θετικά αποτελέσματα παρά τον υψηλό κίνδυνο
- Παράγοντες που σχετίζονται με θετική προσαρμογή
- Διαδικασίες
- Αντίσταση σε καταστάσεις στρες
- Ανάκτηση από τραυματισμούς ή αντιξοότητες

Η δεύτερη κατηγορία η οποία έχει τις βάσεις της στην επιστήμη της κοινωνιολογίας αντιλαμβάνεται την ανθεκτικότητα με βάση δύο έννοιες, την αντοχή του ανθρώπινου οργανισμού και την επιβίωση. Εφαρμόζοντας αυτόν τον ορισμό σε μία κοινωνία η ανθεκτικότητα αποτελεί τη δυνατότητα μιας κοινωνίας να αντέξει ή να προσαρμοστεί στις επιπτώσεις μιας διαταραχής ώστε να διατηρήσει ένα αποδεκτό πρότυπο δομής και λειτουργίας

2.4 Η ΑΝΘΕΚΤΙΚΟΤΗΤΑ ΣΤΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

Η ανάλυση της οικονομικής ανθεκτικότητας εξηγεί πώς οι μικρές οικονομίες μπορούν να επιτύχουν ένα σχετικά υψηλό επίπεδο του ακαθάριστου εγχώριου

προϊόντος (ΑΕΠ) ανά κάτοικο, εφόσον υιοθετήσουν τις κατάλληλες πολιτικές. Με άλλα λόγια, η σχετικά καλή οικονομική απόδοση ενός αριθμού μικρών κρατών είναι εξαιτίας, του μικρού τους μεγέθους και την εν γένει οικονομική τους ευπάθεια. Τα αποτελέσματα αυτής της μελέτης μπορεί να χρησιμοποιηθούν ως εργαλείο στη διαμόρφωση των πολιτικών που αποσκοπούν στην αντιμετώπιση των αρνητικών συνεπειών της οικονομικής ευπάθειας. (Briguglio 2008).

Κατά γενική ομολογία με βάση την βιβλιογραφία, η οικονομική ανθεκτικότητα ορίζεται ως η ικανότητα μίας οικονομίας να επαναφέρει όλα τα χαρακτηριστικά της (πχ. οικονομική δραστηριότητα, δομημένο περιβάλλον κτλ) σε επίπεδα που προσεγγίζουν αυτά που υπήρχαν πριν από την εμφάνιση μίας διαταραχής.

Πολλές φορές η έννοια της ανθεκτικότητας μπορεί να μελετηθεί από δύο σκοπιές. Η μία αναφέρεται στην ικανότητα της οικονομίας να επανέλθει σε παρόμοια επίπεδα ύστερα από μία διαταραχή και η δεύτερη αναφέρεται στην ικανότητα μιας οικονομίας να αντέχει στην επίδραση μιας διαταραχής.

Η πρώτη προσέγγιση, σχετίζεται με την ευελιξία που παρουσιάζει μία οικονομία και την δυνατότητα που έχει να επανέρχεται σε μια προηγούμενη πιο υγιή κατάσταση. Η ικανότητα αυτή μπορεί να περιοριστεί σοβαρά αν, για παράδειγμα, υπάρχει μια χρόνια τάση για μεγάλα δημοσιονομικά ελλείμματα. Από την άλλη πλευρά, αυτή η ικανότητα θα ενισχυθεί όταν η οικονομία διαθέτει ενδεδειγμένα εργαλεία πολιτικής τα οποία μπορεί να χρησιμοποιήσει για να αντισταθμίσει τις επιπτώσεις των αρνητικών σοκ, όπως μια ισχυρή δημοσιονομική θέση, πράγμα που συνεπάγεται ότι για τη χάραξη πολιτικής μπορούν να χρησιμοποιήσουν τις διακριτικές δαπάνες ή φορολογικές περικοπές σε αντίθεση με τις επιπτώσεις των αρνητικών κραδασμών. Αυτό το είδος της ανθεκτικότητας συνδέεται επομένως με αντιμετώπιση μιας διαταραχής.

Η δεύτερη προσέγγιση, σχετίζεται με την ικανότητα μιας οικονομίας να απορροφά τους ενδεχόμενους κραδασμούς έτσι ώστε τα αποτελέσματα της εκάστοτε διαταραχής να είναι αμελητέα. Τέτοιο είδος ανθεκτικότητας παρατηρείται όταν μία οικονομία διαθέτει τους απαραίτητους μηχανισμούς για την απορρόφηση των κραδασμών. Για παράδειγμα, η ύπαρξη ενός ευέλικτου, πολυ-ειδικευμένου εργατικού δυναμικού θα μπορούσε να λειτουργήσει ως μέσο απορρόφησης κραδασμών, όπως αρνητικές εξωτερικές διαταραχές της ζήτησης που επηρεάζουν ένα συγκεκριμένο τομέα

οικονομικής δραστηριότητας και μπορεί να μετατοπίσει πόρους σε έναν άλλο τομέα που απολαμβάνει ισχυρότερη ζήτηση ώστε να αντιμετωπιστεί η εν λόγω κρίση.

Με βάση την μελέτη του Stephane Hallegatte (2014), ο όρος έχει χρησιμοποιηθεί σε τουλάχιστον τρεις περιπτώσεις που σχετίζονται με την ικανότητα (α) να επανακάμψει γρήγορα από ένα σοκ, (β) για να αντέχει την επίδραση ενός σοκ, και (γ) για να αποφευχθεί το σοκ εντελώς.

A) Η πρώτη περίπτωση αναφέρεται στην δυνατότητα μιας οικονομίας να ανακάμψει γρήγορα. Αυτό σχετίζεται με την ευελιξία της οικονομίας και της επιτρέπει να αναπηδήσει πίσω, αφού επηρεάζεται αρνητικά από ένα σοκ. Αυτή η ικανότητα θα περιοριστεί σοβαρά αν, για παράδειγμα, υπάρχει μια χρόνια τάση για μεγάλα δημοσιονομικά ελλείμματα ή τα υψηλά ποσοστά ανεργίας. Από την άλλη πλευρά, αυτή η ικανότητα θα ενισχυθεί όταν η οικονομία διαθέτει διακριτική εργαλείων πολιτικής τα οποία μπορεί να χρησιμοποιήσει για να αντισταθμίσει τις επιπτώσεις των αρνητικών διαταραχών, όπως η ισχυρή δημοσιονομική θέση, η οποία θα συνεπάγεται ότι οι υπεύθυνοι χάραξης πολιτικής μπορούν να χρησιμοποιήσουν τις διακριτικές δαπάνες ή φορολογικές περικοπές να αντιπαραβάλλουν τις επιπτώσεις των αρνητικών διαταραχών. Αυτό το είδος της ανθεκτικότητας συνδέεται επομένως με "σοκ-εξουδετέρωση".

B) Η δεύτερη περίπτωση αναφέρεται στην ικανότητα μίας οικονομίας να αντέχει σε κραδασμούς. Αυτό υποδηλώνει ότι η δυσμενής επίδραση ενός σοκ θα μπορούσε να απορροφηθεί, έτσι ώστε το τελικό αποτέλεσμα να είναι μηδενικό ή αμελητέο. Αυτό το είδος της ανθεκτικότητας παρατηρείται όταν η οικονομία έχει θέσει μηχανισμούς για να αντιδράσει ενδογενώς σε αρνητικές κρίσεις για να μειωθούν οι επιπτώσεις τους. Για παράδειγμα, η ύπαρξη ενός ευέλικτου, πολυ-ειδικευμένου εργατικού δυναμικού θα μπορούσε να λειτουργήσει ως μέσο απορρόφησης κραδασμών, όπως οι αρνητικές εξωτερικές διαταραχές της ζήτησης που επηρεάζουν ένα συγκεκριμένο τομέα οικονομικής δραστηριότητας.

Γ) Και η τρίτη περίπτωση αναφέρεται στην δυνατότητα μιας οικονομίας να αποφεύγει τους κραδασμούς. Αυτό το είδος της ανθεκτικότητας θεωρείται ότι είναι εγγενές, και μπορεί να θεωρηθεί ως η άλλη όψη της οικονομικής ευπάθειας (economic vulnerability).

Σε αυτό το σημείο θα πρέπει να αναφέρουμε την διαφορά μεταξύ των εννοιών της ανθεκτικότητας (resilience) και της ευπάθειας (vulnerability) καθώς είναι δύο συγγενείς έννοιες που τείνουν λανθασμένα να ταυτιστούν. Κατά τον Briguglio (2003,2008) η ευπάθεια μιας οικονομίας ορίζεται ως η ανικανότητα ενός συστήματος να αντιμετωπίσει μία διαταραχή. Έτσι φαίνεται εύκολα ότι είναι έννοια που διαφέρει από την ανθεκτικότητα. Η διάκριση μεταξύ ευπάθειας και ανθεκτικότητας είναι σε θέση να αποκαλύψει την πιθανότητα (risk) ανάκυψης επίμονα δυσμενών επιπτώσεων σε μια περιφέρεια, έπειτα από μια διαταραχή, όπως αυτή προκύπτει βάσει των εγγενών (ευπάθεια) και των επίκτητων (ανθεκτικότητα) χαρακτηριστικών της (Καλλιώρας 2011). Αυτή η διατύπωση είναι πολύ σημαντική καθώς αποτελεί μία αρχική βάση ώστε να μπορέσει να υπολογιστεί πόσο ανθεκτική και ευπαθής είναι μία οικονομία ή ακόμα και μία περιφέρεια που αποτελεί και το αντικείμενο αυτής της εργασίας. Έτσι διαπιστώνουμε με βάση τον Briguglio (2006) ότι όσο μια οικονομία η μία περιφέρεια αντίστοιχα, κινείται προς την μία έννοια απομακρύνεται από την άλλη. Έτσι προκύπτουν τέσσερα πιθανά σενάρια για μία οικονομία.

- Ανθεκτική όχι ευπαθής οικονομία.
- Ανθεκτική και ευπαθής οικονομία.
- Μη ανθεκτική και μη ευπαθής οικονομία.
- Ανθεκτική και μη ευπαθείς οικονομία.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3: Η ΑΝΘΕΚΤΙΚΟΤΗΤΑ ΣΤΗΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗ ΕΠΙΣΤΗΜΗ

Όπως αναφέρθηκε και παραπάνω η έννοια της ανθεκτικότητας είναι σχετικά καινούρια στο κλάδο της περιφερειακής επιστήμης αλλά βασίζεται στην παραπάνω ανάλυση για την ανθεκτικότητα στην οικονομία. Σύμφωνα με Swanstrom (2008), η ανθεκτικότητα μπορεί καλύτερα να περιγραφεί ως ένα εννοιολογικό πλαίσιο παρά ως μία θεωρία. Επιπλέον αναφέρει στη μελέτη του ότι " μία ανθεκτική περιοχή θα είναι εκείνη στην οποία οι αγορές και οι τοπικές πολιτικές δομές θα προσαρμόζονται διαρκώς στις μεταβαλλόμενες περιβαλλοντικές συνθήκες και μόνο όταν οι διαδικασίες αυτές αποτύχουν, κάτι που συχνά οφείλεται σε λανθασμένη παρέμβαση από ανώτερες αρχές, το σύστημα αναγκάζεται να μεταβάλλει τις δομές του ". Ο Pendall (2007) τονίζει ότι η ανθεκτικότητα μπορεί να συνδεθεί τόσο με ξαφνικές όσο και με μακροχρόνιες διαταραχές και με βάση αυτό το πλαίσιο κάνει αναφορά στις κρίσεις και στα ονομαζόμενα «slow burns». Η αποβιομηχάνιση, που αποτελεί κλειδί για την κατανόηση της περιφερειακής οικονομικής προσαρμογής, θεωρείται ως ένα τυπικό παράδειγμα μιας τέτοιας αργά αναπτυσσόμενης πρόκλησης. «Εάν η περιοχή τουλάχιστον δεν έχει χειροτερέψει, τότε ο ερευνητής θα κατέληγε στο συμπέρασμα ότι είναι πιο ανθεκτική από μια περιοχή όπου τα αποτελέσματα έχουν επιδεινωθεί» (Pendall et al., 2007, 14).

Η περιφερειακή ανθεκτικότητα, εξελίσσεται σταδιακά σε μία όλο και περισσότερο κρίσιμη έννοια στις διάφορες θεωρίες που αναπτύσσονται γύρω από τις περιφέρειες. Οι μελετητές της περιφερειακής ανάπτυξης ισχυρίζονται ότι ολοένα και περισσότερο η έννοια του «τόπου» παίζει σημαντικό ρόλο στην κατανόηση του τρόπου λειτουργίας των περιφερειών, αλλά και της ανάπτυξης και της εξέλιξής τους. Ο Paul Krugman (1997) υποστήριξε σθεναρά ότι οι περιφέρειες αναπτύσσονται, εξελίσσονται και ευημερούν, ως συνέπεια συγκεκριμένων διαδικασιών, αναφέροντας χαρακτηριστικά την Silicon Valley στην Καλιφόρνια, που οφείλει την ύπαρξη και εξέλιξή της σε "μικρά και ιστορικά ατυχήματα που συνέβησαν στο σωστό χρόνο και έτσι έθεσαν σε κίνηση μια σωρευτική διαδικασία αυτό-ενισχυόμενης (selfreinforcing) ανάπτυξης".

Σύμφωνα με τον Bristow (2009), η ανθεκτικότητα μίας περιφέρειας και τα φυσικά οικοσυστήματα ενδέχεται να έχουν κάποια κοινά γνωρίσματα. Ένα τέτοιο γνώρισμα είναι η «ποικιλομορφία». Μία περιφέρεια πρέπει να διαθέτει ποικιλομορφία όσον αφορά τον αριθμό των επιχειρήσεων, των πηγών ενέργειας, των τροφίμων και γενικά όλων των αγαθών που απαιτούνται για την ευημερία της. Κατά συνέπεια οι ανθεκτικές περιφέρειες υποδηλώνουν την ανάγκη για την ενίσχυση της τοπικής αγοράς και της ποικιλομορφίας των επιχειρήσεων που ανήκουν στο γηγενή πληθυσμό έτσι ώστε να περιοριστούν τα εισαγόμενα προϊόντα και το μεγαλύτερο μέρος της ζήτησης να καλύπτεται από τοπικούς φορείς. Επιπλέον αναφέρει ότι μία ανθεκτική περιφέρεια πρέπει να διαθέτει «αυτονομία» στο βαθμό που σε κάθε περίπτωση είναι εφικτό, έτσι ώστε να μπορεί να καλύψει τις βασικές ανάγκες της χωρίς να είναι πλήρως εξαρτημένη από εξωγενείς μεταφορές. Με άλλα λόγια για να χαρακτηριστεί μία περιφέρεια ανθεκτική πρέπει να βρίσκεται σε ένα διεθνές δίκτυο αλληλεξαρτήσεων με τις υπόλοιπες περιφέρειες, το οποίο όμως να περιορίζεται στο τομέα της ανταλλαγής πληροφοριών και όχι στην αμοιβαία εξάρτησή τους. Εκτός από τις δύο παραπάνω παραδοχές επίσης επισημαίνει ότι οι ανθεκτικές περιφέρειες, πρέπει να χαρακτηρίζονται από μικρής κλίμακας δραστηριότητες οι οποίες πρέπει να βασίζονται στις ικανότητες του τοπικού περιβάλλοντος και πρέπει διαρκώς να προσαρμόζονται με βάση αυτό. Μια περιφέρεια κατά τον Bristow μπορεί να καταστεί πολύ ευάλωτη από την υπερβολική εξάρτηση από βασικούς βιομηχανικούς τομείς όπως είναι η εξόρυξη μεταλλευμάτων, την κατασκευή βιομηχανικών αγαθών ή ακόμα και η μονοκαλλιέργεια. Εκτός όμως από την ποικιλομορφία στις δραστηριότητες που αναφέρθηκε παραπάνω για να χαρακτηριστεί μία περιφέρεια ανθεκτική πρέπει αυτές οι δραστηριότητες και οι τομείς να είναι σχετικά μικροί σε κλίμακα έτσι ώστε να μην υπάρξει κυρίαρχη εταιρία σε ένα κλάδο κάτι που θα οδηγήσει σε μία πλεονάζουσα παραγωγική ικανότητα που με την σειρά της θα αντισταθμίσει μία ενδεχομένη διαταραχή σε κάποιο κλάδο της οικονομίας. Για να επιτευχθεί όμως η παραπάνω παραδοχή, απαιτείται διασπορά τόσο των δραστηριοτήτων όσο και του ελέγχου τους (Bristow, Wells, 2005).

Από τα παραπάνω μπορούμε εύκολα να συμπεράνουμε ότι μία περιφέρεια για να χαρακτηριστεί ανθεκτική πρέπει να επιτύχει σε όσο το δυνατόν μεγαλύτερο βαθμό την αξιοποίηση των τοπικών πλεονεκτημάτων, πόρων και παραγωγής της, έτσι ώστε να μπορέσει όταν υπάρξει κάποιο ενδεχόμενο πρόβλημα να παράσχει όλες τις

απαραίτητες υπηρεσίες στον πληθυσμό της. Όμως από την άλλη μεριά, η ανθεκτικότητα μιας περιφέρειας βασίζεται στην ανταγωνιστικότητα και την επιτυχία των τοπικών επιχειρήσεων και συνάμα εξαρτάται από αυτές.

Από την γενική επισκόπηση της βιβλιογραφίας, είναι παραδεκτό από όλους μελετητές της έννοιας ότι είναι άμεσα συνδεδεμένη με μία διαταραχή. Η ανθεκτικότητα μιας περιφέρειας έχει να κάνει εν πολλοίς με την ικανότητά της, να προβλέπει μία διαταραχή, να προετοιμάζεται για να την αντιμετωπίσει ή να την αντιπαρέλθει και να επανέρχεται-επανακάμπτει μετά το τέλος της. Συνεπώς, παρότι η ανθεκτικότητα μιας περιφέρειας αξιολογείται έπειτα από το πέρας της διαταραχής, η διαδικασία προκειμένου μια περιφέρεια να καταστεί ανθεκτική (πρέπει να) ξεκινά προτού η διαταραχή λάβει χώρα (Foster, 2007).

Για να μπορέσει λοιπόν μια περιφέρεια να καταστεί ανθεκτική χρειάζεται να διαθέτει κάποιες ιδιότητες. Σύμφωνα με το άρθρο του Καλλιώρα (2011) αυτές οι ιδιότητες είναι:

1. επινοητικότητα (resourcefulness): η ικανότητα μιας περιφέρειας να προβλέπει την επερχόμενη διαταραχή, να θέτει προτεραιότητες και να κινητοποιεί το ενδογενές δυναμικό της,
2. επίδοση (performance): η ικανότητα μιας περιφέρειας να αξιοποιεί τους πόρους (παραγωγικούς συντελεστές) της,
3. πλεονασμός (redundancy): τα υποκατάστατα (παραγωγικών συντελεστών) τα οποία πρέπει να έχει μια περιφέρεια προκειμένου να εξακολουθεί να λειτουργεί ομαλά σε περίπτωση εμφάνισης κάποιας διαταραχής,
4. διαφοροποίηση (diversity): η ικανότητα που έχει μια περιφέρεια να διατηρεί μια διαφοροποιημένη παραγωγική βάση αποφεύγοντας την υπερεξειδίκευση,
5. καινοτόμος μάθηση (innovative learning): η ικανότητα μιας περιφέρειας να διδάσκεται από τις παρελθούσες εμπειρίες προκειμένου να προσαρμόζεται, με τρόπο καινοτόμο, στις νέες συνθήκες,
6. συνεκτικότητα (connectedness): η επικοινωνία η οποία πρέπει να υπάρχει μεταξύ των (επιμέρους ομάδων) ατόμων μιας περιφέρειας ούτως ώστε να διευκολύνεται η ροή των πληροφοριών και η μάθηση και τα αντανακλαστικά της περιφέρειας να είναι σε εγρήγορση,

7. ευστάθεια (robustness): η αντοχή που εμφανίζει μια περιφέρεια προκειμένου να αντιμετωπίσει τη διαταραχή χωρίς να αναγκαστεί να υποβαθμίσει το βιοτικό της επίπεδο,
8. ταχύτητα (rapidity): η ικανότητα μιας περιφέρειας να επιτυγχάνει εγκαίρως τους στόχους της προκειμένου να είναι σε θέση να αποφύγει ή να περιορίσει τις (μελλοντικές) απώλειες σε περιόδους κατά τις οποίες μια διαταραχή λαμβάνει χώρα.

Οι τέσσερις πρώτες ιδιότητες (επινοητικότητα, επίδοση, πλεονασμός και διαφοροποίηση) υποδηλώνουν το κατά πόσο μια περιφέρεια είναι σε θέση να καταστεί ανθεκτική ενώ οι τέσσερις τελευταίες (καινοτόμος μάθηση, συνεκτικότητα, ευστάθεια και ταχύτητα) φανερώνουν κατά πόσο μια περιφέρεια έχει καταστεί ανθεκτική.

Σε συνδυασμό με τα παραπάνω έρχεται το κείμενο του Davies (2011) σύμφωνα με την οποίο, η περιφερειακή ανθεκτικότητα είναι συνυφασμένη:

1. με την ικανότητα να αντέχει στις εξωτερικές πιέσεις
2. την ικανότητα να ανταποκρίνεται θετικά στις εξωτερικές αλλαγές
3. την μακροπρόθεσμη προσαρμοστικότητα
4. στις ικανότητες των κυβερνητικών στελεχών να συμμετέχουν σε διαδικασίες σχεδιασμού (planning), δράσης (action) και κοινωνικής μάθησης (social learning).

Από τις παραπάνω διαστάσεις σύμφωνα με τον Davies, οι πρώτες δύο αναφέρονται στη περιφερειακή ανθεκτικότητα σε βραχυπρόθεσμο και οι υπόλοιπες δύο σε μακροπρόθεσμο διάστημα.

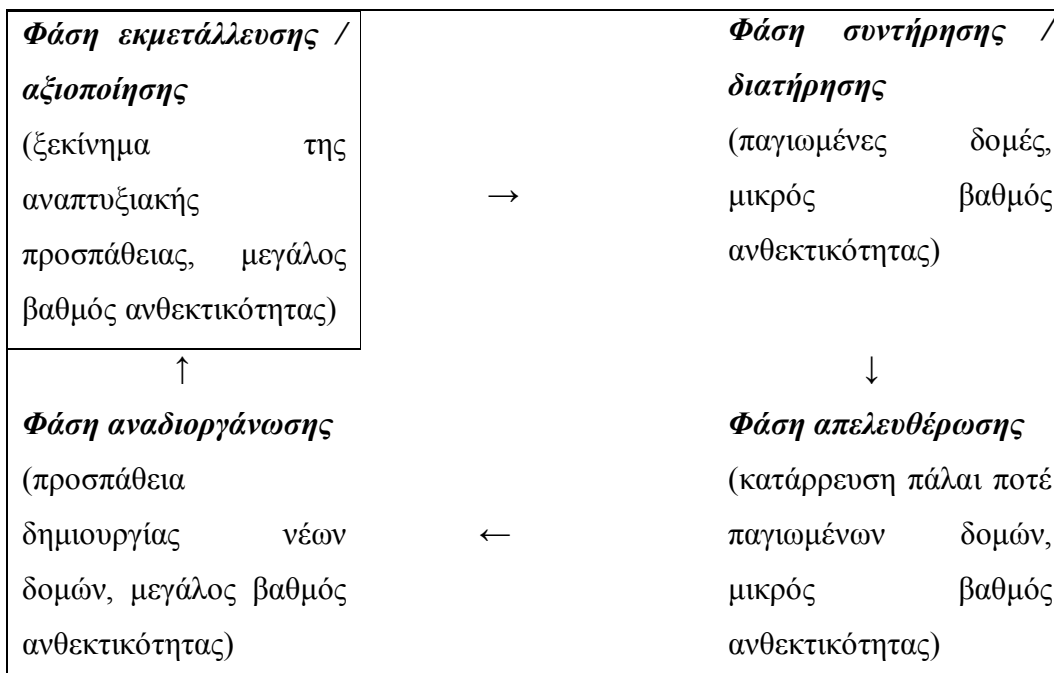
Η ανθεκτικότητα μιας περιφέρειας, συνεπώς, (πρέπει να) εκλαμβάνεται ως δυναμική έννοια και όχι ως μια απλή επιστροφή στο προηγούμενο μονοπάτι ανάπτυξης και να αποτιμάται είτε σε ένα πλαίσιο πολλαπλής ισορροπίας (multiple equilibrium), το οποίο είναι σε θέση να παράσχει πολλαπλές αναπτυξιακές επιλογές, είτε, πολύ περισσότερο, σε ένα πλαίσιο σύνθετης προσαρμογής (complex adaptation) στο οποίο οι αναπτυξιακές επιλογές μεταβάλλονται διαρκώς (Dawley κ.ά., 2010· Pendall κ.ά., 2010· Martin, 2010, 2011· Simmie και Martin, 2010).

2.1 ΑΠΟΤΙΜΗΣΗ ΤΟΥ ΒΑΘΜΟΥ ΑΝΘΕΚΤΙΚΟΤΗΤΑΣ ΜΙΑΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ

Η έννοια της ανθεκτικότητας είναι πολύπλευρη και εμπεριέχει μεγάλο βαθμό υποκειμενικότητας, κάτι που κάνει αρκετά δύσκολη την μέτρησή της με ασφάλεια. Η μερική αδυναμία που υπάρχει στην μέτρηση της έννοιας καθιστά και τα όποια αποτελέσματα συζητήσιμα ως προς την αξιοπιστία τους. Σε αυτό έρχεται να προστεθεί και το περιβάλλον της οικονομικής κρίσης που κάνει την μέτρησή της πιο δύσκολη αλλά ταυτόχρονα και ένα θέμα μεγάλης σημασίας.

Λόγω της λεπτής φύσης της έννοιας όταν εξετάζουμε την περιφερειακή ανθεκτικότητα πρέπει να εξετάζεται: (i) το ποσό της μεταβολής που μία περιφέρεια μπορεί να υποστεί, ενώ διατηρεί τη δομή και τις λειτουργίες της και (ii) ο βαθμός στον οποίο μία περιφέρεια μπορεί να δημιουργήσει, να διατηρήσει ή να αναδιοργανώσει την ικανότητά της να προσαρμόζεται (Christopherson, 2010). Ωστόσο, οι δυνατότητες τις οποίες κάθε φορά εμφανίζει η περιφέρεια για την επίτευξη ανθεκτικότητας ποικίλουν ανάλογα με τη φάση στην οποία βρίσκεται σε ένα νοητό κύκλο προσαρμογής (adaptive cycle) (Holling και Gunderson, 2002· Pendall κ.ά., 2010).

Πίνακας 1: Ο κύκλος προσαρμογής μιας περιφέρειας

Πηγή: Προσαρμογή από το Καλλιώρας (2011 69-86)

Στη φάση της εκμετάλλευσης / αξιοποίησης η περιφέρεια βρίσκεται στην αρχή της ανάπτυξης της και βρίσκεται σε ανταγωνισμό με τις άλλες περιφέρειες. Επειδή βρίσκεται στο ξεκίνημα της προσπάθειάς της παρουσιάζει σχετικά μεγάλο βαθμό ανθεκτικότητας. Με το πέρασμα του χρόνου, η περιφέρεια μεταβαίνει στη φάση της συντήρησης / διατήρησης στην οποία διαθέτει ανεπτυγμένες παραγωγικές δομές, ανεπτυγμένες συνεργασίες και υψηλό ανταγωνισμό. Λόγω του προχωρημένου σταδίου ανάπτυξης της περιφέρειας, η ανθεκτικότητά της είναι μικρή γιατί μία ενδεχόμενη κρίση θα επιφέρει μεγάλου βαθμού ζημιές. Στη συνέχεια, η περιφέρεια μεταβαίνει στη φάση της απελευθέρωσης που είναι φάση μετά από ένα σοκ, κατά την οποία όλες οι δομές που είχε αναπτύξει καταρρέουν και επικρατεί μία κατάσταση αβεβαιότητας στην περιφέρεια και άρα παρουσιάζει μικρή ανθεκτικότητα. Τέλος, η περιφέρεια μεταβαίνει στη φάση της αναδιοργάνωσης στην οποία ενώ επικρατούν ακόμα συνθήκες αβεβαιότητας, γίνεται προσπάθεια για δημιουργία νέων δομών και η περιφέρεια παρουσιάζει σχετικά μεγάλη ανθεκτικότητα καθώς έχει περάσει η περίοδος που έλαβε χώρα το σοκ. Ο κύκλος της προσαρμογής κλείνει όταν η περιφέρεια μεταβεί και πάλι, προϊόντος του χρόνου, στη φάση της εκμετάλλευσης / αξιοποίησης προκειμένου να ξεκινήσει.

Οι περιφέρειες, βάσει της ανθεκτικότητας την οποία επιδεικνύουν έπειτα από μια διαταραχή διακρίνονται (Briguglio κ.ά., 2006· Hill κ.ά., 2008) στις:

- οικονομικώς ανθεκτικές (economically resilient): πρόκειται για τις περιφέρειες οι οποίες είτε επανήλθαν στο ίδιο είτε μετέβησαν σε κάποιο άλλο μονοπάτι ανάπτυξης έπειτα από τη διαταραχή.
- ανθεκτικές στη διαταραχή (shock-resilient): πρόκειται για περιφέρειες οι οποίες παρέμειναν στο ίδιο μονοπάτι ανάπτυξης μη επηρεαζόμενες από τη διαταραχή.
- μη ανθεκτικές (non-resilient): πρόκειται για περιφέρειες οι οποίες έπαψαν να βαδίζουν σε κάποιο μονοπάτι ανάπτυξης έπειτα από τη διαταραχή.

Η βιβλιογραφία επισημαίνει διάφορα χαρακτηριστικά των περιοχών που ενδέχεται να συμβάλλουν στην ανθεκτικότητα. Οι Feyrer, Sacerdote, και Stern διαπίστωσαν ότι οι χώρες που βίωσαν απολύσεις εργαζομένων σε αυτοκινητοβιομηχανίες και στα εργοστάσια χάλυβα στα τέλη της δεκαετίας του 1970 και στις αρχές της δεκαετίας

του 1980 θα είχαν μεγαλύτερη αύξηση του πληθυσμού πριν από συγκεκριμένο 'σοκ', αν είχαν ζεστό, ηλιόλουστο κλίμα και βρίσκονται κοντά σε μεγάλες μητροπολιτικές περιοχές. Οι Kolko και Neumark, σε μια μελέτη για τις επιπτώσεις των περιφερειακών και βιομηχανικών σοκ, βρίσκουν ότι η απασχόληση βρίσκεται σε μεγαλύτερο βαθμό σε εταιρίες και, σε μικρότερο βαθμό, σε μικρές, τοπικές αλυσίδες, και έτσι είναι λιγότερο πιθανό να μειωθεί λόγω αυτών των διαταραχών. Ως εκ τούτου, οι υψηλές συγκεντρώσεις αυτών των επιχειρήσεων θα αναμένεται να κάνει τις περιφέρειες πιο ανθεκτικές στους διάφορους κραδασμούς. Οι Chapple και Lester υποστήριξαν ότι οι περιοχές στις οποίες η τεχνολογία και οι εργασίες που βασίζονται στη γνώση αυξάνονται με ταχείς ρυθμούς εμφανίζουν μεγαλύτερη ανθεκτικότητα σε όρους των μέσων αποδοχών ανά εργαζόμενο. Βρίσκουν επίσης ότι τέτοιες περιφέρειες προσελκύουν εργαζομένους με υψηλή ειδίκευση και έτσι παρουσιάζουν μεγαλύτερες αυξήσεις στις μέσες αποδοχές ανά εργαζόμενο.

Για την μέτρηση της ανθεκτικότητας μίας περιφέρειας, χρησιμοποιούνται από τους μελετητές διάφοροι δείκτες οι οποίοι όμως λόγω της υποκειμενικότητας της έννοιας μπορούν εύκολα να αντικρουστούν καθώς ο κάθε μελετητής μπορεί να θεωρήσει μία παράμετρο πολύ σημαντική για την μέτρησή του που όμως να μην είναι κοινής αποδοχής από την επιστημονική κοινότητα. Έτσι η δημιουργία ενός δείκτη που να τυγχάνει ευρείας αποδοχής από την πλειοψηφία των μελετητών της ανθεκτικότητας δεν έχει μέχρι στιγμής δημιουργηθεί. Ωστόσο για να υπάρξει ένα σημείο εκκίνησης για την μέτρηση της ανθεκτικότητας όπως αναφέρουν στο κείμενο τους οι Chapple και Lester (2009) κάποιες μεταβλητές έχουν χρησιμοποιηθεί για να μπορέσει να μετρηθεί αυτή η έννοια. Σύμφωνα λοιπόν με αυτούς τους δύο μελετητές κάποιες από τις πιο βασικές μεταβλητές που πρέπει να εξεταστούν προκειμένου να καθοριστεί αν μία περιφέρεια είναι ανθεκτική είναι οι εξής:

- **Πληθυσμός και την απασχόληση** (επίπεδο και την ανάπτυξη). Το μέγεθος και ο ρυθμός ανάπτυξης μιας περιφέρειας είναι πιθανό να διαμορφώσουν την ανθεκτικότητα της. Οι μεγαλύτερες περιφέρειες τείνουν να έχουν υψηλότερα επίπεδα μισθού, κατά μέσο όρο, από τις μικρότερες, λόγω τόσο του υψηλότερου κόστους ζωής, όσο και δυνητικά υψηλότερων επιπέδων παραγωγικότητας.
- **Δομή της βιομηχανίας**. Οι μεταβλητές που αντανακλούν τη δομή της βιομηχανίας περιλαμβάνουν δείκτες των εξαγωγών και την ποικιλομορφία της

βιομηχανίας, οι οποίες αναμφισβήτητα ενισχύουν την ανθεκτικότητα. Μια εξαγωγική βάση θα βοηθήσει την περιοχή να ανακάμψει αξιοποιώντας έσοδα από άλλες περιοχές (North 1974). Περιοχές που ξεκινούν με μια πιο διαφοροποιημένη δομή στον κλάδο της βιομηχανίας θα είναι λιγότερο πιθανό να παρουσιάσουν δραστικές μεταβολές στον τομέα της απασχόλησης και των μισθών, δεδομένου ότι είναι μονωμένοι από εξωγενείς μεταβολές στη ζήτηση και είναι πιο πιθανό να έχουν κλάδους σε διάφορα σημεία / κορυφές στο κύκλο ζωής του προϊόντος (Chinitz, 1961, Markusen, 1985).

- **Καινοτομία.** Πολλοί θεωρητικοί της περιφερειακής ανάπτυξης υποστηρίζουν ότι η καινοτομία σε μια οικονομία που βασίζεται στη γνώση είναι το κλειδί για την περιφερειακή ανταγωνιστικότητα (Saxenian, 1994, Storper και Scott, 1995). Η καινοτομία έχει ως αποτέλεσμα υψηλότερες αμειβόμενες θέσεις εργασίας λόγω της ανάπτυξης του προϊόντος και την αύξηση της παραγωγικότητας (Galbraith, 1998). Στην μελέτη τους οι Chapple και Lester χρησιμοποίησαν τα διπλώματα ευρεσιτεχνίας ως υποκατάστατο για την καινοτομία.
- **Ανθρώπινο κεφάλαιο.** Τόσο οι νεοκλασικοί οικονομολόγοι της αγοράς εργασίας όσο και οι θεωρητικοί της περιφερειακής ανάπτυξης θεωρούν το ανθρώπινο κεφάλαιο ένα πάρα πολύ σημαντικό κεφάλαιο στην εξέλιξη μιας περιφέρειας. Για την μέτρηση του ανθρώπινου κεφαλαίου συνήθως προσμετρείται το σύνολο των αποφοίτων πανεπιστημίου.
- **Οι δημογραφικές τάσεις.** Για να μπορέσει να αξιολογηθεί η ανθεκτικότητα μίας περιφέρειας πρέπει να είναι γνωστή η δημογραφική της τάση καθώς τα αποτελέσματά της μπορούν να επιφέρουν αλλαγές στην περιφέρεια. Χαρακτηριστικά μπορούμε να πούμε για την αύξηση του εργατικού δυναμικού που μπορεί να οδηγήσει σε μια ενδεχόμενη μείωση των μισθών.
- **Χωρικοί παράγοντες.** Η γεωγραφική κατανομή της απασχόλησης μπορεί να επηρεάσει την οικονομική ανθεκτικότητα μιας περιφέρειας σε κέρδη, για παράδειγμα, κάνοντας τις μετακινήσεις πιο επαχθείς. Χρησιμοποιούμε προαστιακό μερίδιο της απασχόλησης στην περιφέρεια να διαμεσολαβούν για αυτό.

Για να μπορέσουν να μετρηθούν οι παραπάνω παράγοντες χρησιμοποιούνται στατιστικοί δείκτες, οι οποίοι επιλέγονται ανάλογα με το πόσο αντιπροσωπεύουν τον

κάθε ένα από αυτούς τους παράγοντες. Το κατά κεφαλήν ΑΕΠ είναι η πιο συχνά χρησιμοποιούμενη μεταβλητή της ανάπτυξης, έστω και αν, στην πραγματικότητα, παρουσιάζει σαν δείκτης κάποιες αδυναμίες. Το κατά κεφαλήν ΑΕΠ δεν είναι πάντα ένα ακριβές μέτρο της ανάπτυξης, δεδομένου ότι μπορεί να παρουσιάσει αύξηση, ενώ το εισόδημα για την πλειονότητα των πολιτών μπορεί να αλλάξει δυσανάλογα (ή ακόμη και να μειωθεί) (Galbraith 1958). Ωστόσο, συχνά χρησιμοποιείται με το σκεπτικό ότι οι πολίτες θα ωφεληθούν από την αυξημένη οικονομική δραστηριότητα της χώρας τους. Το μεγαλύτερο πλεονέκτημα του κατά κεφαλήν ΑΕΠ ως δείκτη της ευημερίας και της ανάπτυξης είναι ότι μπορεί να μετρηθεί σε τακτά χρονικά διαστήματα και σε όλο το μέγεθος μιας χώρας παρέχοντας έτσι επίκαιρα αποτελέσματα. Η πλειοψηφία των χωρών που παρέχουν τακτικές πληροφορίες σχετικά με το κατά κεφαλήν ΑΕΠ (συνήθως σε τριμηνιαία βάση), μετά από ειδικές μεθόδους μέτρησης (Kuznets 1941), επιτρέπουν συγκρίσεις (τόσο μεταξύ τόπων όσο και στο πέρασμα του χρόνου) που πρέπει να γίνουν. Παρά όμως τη χρησιμότητά του σαν δείκτης το κατά κεφαλήν ΑΕΠ δεν μπορεί από μόνο του να χρησιμοποιηθεί για την μέτρηση της ανθεκτικότητας. Για την ακρίβεια κανένας δείκτης δεν μπορεί από μόνος του να χρησιμοποιηθεί για την μέτρηση της ανθεκτικότητας όπως είναι γενικά παραδεκτό από τους διάφορους μελετητές και έτσι έχουν επιστρατευτεί σύνθετοι δείκτες που είναι σε θέση να καλύψουν με μεγαλύτερη ακρίβεια την πολυπλοκότητα της έννοιας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4: ΑΠΟΤΙΜΗΣΗ ΤΗΣ ΑΝΘΕΚΤΙΚΟΤΗΤΑΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ

Η αποτίμηση της ανθεκτικότητας των περιφερειών όπως αναφέρθηκε και παραπάνω αποτελεί πολύ σημαντική διαδικασία. Μέσω της ανθεκτικότητας μπορεί να υπολογιστεί, σε κάποιο βαθμό, η ενίσχυση του ρόλου των περιφερειών. Ωστόσο σύμφωνα με τον Viesti (2000:470) η ενδυνάμωση του ρόλου των περιφερειών στο διεθνές οικονομικό σύστημα ασφαλώς και δεν αναιρεί τη σημασία του εθνικού παράγοντα. Για την Ελλάδα συγκεκριμένα αυτή η διαδικασία έχει πολύ μεγάλη σημασία κυρίως επειδή η ανθεκτικότητα των περιφερειών της δεν μπορεί να παρουσιάσει ένα συνεχόμενο μοτίβο καθώς η Ελλάδα τα τελευταία πέντε χρόνια βιώνει μια βαθιά οικονομική κρίση που έχει επηρεάσει όλους τους τομείς της οικονομίας της χώρας.

Η Ελλάδα αντιμετωπίζει μια από τις πιο σοβαρές οικονομικές κρίσεις στη σύγχρονη ιστορία της και είναι στο χείλος της χρεοκοπίας, ως αποτέλεσμα εξωγενών δηλαδή, ουσιαστικά την παγκόσμια οικονομική κρίση (Βλ. Felton και Reinhart 2008, Λαπαβίτσας 2009, Κότιος και Παυλίδης 2012) και ενδογενών ,δηλαδή, γενναιοδωρία, τις πελατειακές σχέσεις, τη γραφειοκρατία, τις διαρθρωτικές αδυναμίες, βλ. Κατσιμή και Μούτος 2010, Oltheten 2003, Λυριντζής 2011, Πετράκος κ.ά. 2012) παραγόντων.

Ξεκινώντας από το 2008, επί πρωθυπουργίας Κωνσταντίνου Καραμανλή, η Ελλάδα άρχισε να βιώνει τις επιπτώσεις της παγκόσμιας οικονομικής κρίσης τόσο στον οικονομικό και τραπεζικό τομέα όσο και στον εργασιακό χωρίς ωστόσο να δείχνει την απαραίτητη βούληση ώστε να αλλάξει πολιτικές δεκαετιών με σκοπό να προστατευθεί ο πληθυσμός της χώρας. Με την πάροδο του χρόνου οι καταστάσεις επιδεινώθηκαν και το 2009, οι φόβοι μιας κρίσης χρέους που αναπτύχθηκε μεταξύ των επενδυτών σχετικά με την ικανότητα της Ελλάδας να ανταποκριθεί στις υποχρεώσεις του χρέους της, λόγω της ισχυρής αύξησης των επιπέδων του δημόσιου χρέους. Αυτό οδήγησε σε μια κρίση εμπιστοσύνης, που υποδεικνύεται από τη διεύρυνση των spreads των ομολόγων σε σχέση με τις άλλες χώρες της Ευρωζώνης. Ως συνέπεια αυτής της κατάστασης, υπογράφηκε ένα δάνειο «διάσωσης» για την Ελλάδα τον Μάιο του 2010 μεταξύ της ελληνικής κυβέρνησης, επί πρωθυπουργίας

Γεωργίου Παπανδρέου, και της επονομαζόμενης ΤΡΟΪΚΑ (Ευρωπαϊκή Κομισιόν, Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, Διεθνές Νομισματικό Ταμείο) που όμως επέφερε στην Ελλάδα σκληρά δημοσιονομικά μέτρα. Το 2012 επί κυβερνήσεως Παπαδήμου ψηφίστηκε το κούρεμα των ομολόγων του ιδιωτικού τομέα (PSI) κάτι το οποίο ήταν απαραίτητο για τη χώρα καθώς το χρέος ήταν δυσβάσταχτο. Η Ελλάδα αναγκάστηκε λόγω κυρίως δικής της αδυναμίας να εκπληρώσει τις υποσχέσεις προς τους δανειστές αλλά και από εξωτερική πίεση να υπογράψει ακόμα δυο μνημόνια, ένα τον Ιούνιο του 2012 με την πρώτη ελληνική συγκυβέρνηση (Νέας Δημοκρατίας, ΠΑΣΟΚ, ΔΗΜΑΡ) και ένα τον Αύγουστο του 2015 επί κυβερνήσεως Αλέξη Τσίπρα.

Όμως η ελληνική κρίση δεν έχει μόνο οικονομική πλευρά. Η κρίση αυτή έχει και χωροταξική πλευρά όπως αναφέρεται στο άρθρο των Ψυχάρη, Καλλιώρα και Πανταζή (2014). Συγκεκριμένα με βάση το συγκεκριμένο κείμενο αναφέρεται ότι η χωρική πλευρά της κρίσης χωρίζεται σε τρεις κατευθύνσεις, οι οποίες είναι:

1. Η περίοδος προ της κρίσης, που οι καταστάσεις (δηλαδή το μέγεθος της αγοράς, της προσβασιμότητας, της γεωμορφολογίας, των φυσικών πόρων, της παραγωγικής δομής) ήταν, ήδη, σε μεγάλο βαθμό διαφοροποιημένες μεταξύ των ελληνικών περιφερειών.
2. Η καταπολέμηση της κρίσης, η λιτότητα, τα μέτρα που λαμβάνονται στην Ελλάδα, αν και είναι οριζόντιου χαρακτήρα, ενδέχεται όμως να έχουν σημαντικά διαφοροποιημένες επιπτώσεις στο μέλλον.
3. Η εκτέλεση των χωρικών πολιτικών στην Ελλάδα μπορεί να παρεμποδιστεί λόγω της δημοσιονομικής κατάστασης της χώρας.

Η Ελλάδα είναι μια χώρα που έχει πληγεί σοβαρά από την οικονομική ύφεση, η έρευνα ωστόσο για τις συνέπειες σε επίπεδο περιφερειών της οικονομικής κρίσης είναι ελάχιστες. Η έλλειψη στοιχείων και το γεγονός ότι η οικονομική κρίση εξελίσσεται (ακόμα βρίσκεται σε πλήρη εξέλιξη) είναι επιβλαβείς παράγοντες για μια συστηματική άποψη όσον αφορά τις περιφερειακές επιπτώσεις της οικονομικής κρίσης. Ένα ερευνητικό έργο παραδόθηκε από το Υπουργείο Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας είναι μία από τις λίγες προσπάθειες που εξετάζουν ρητά τις επιπτώσεις της οικονομικής κρίσης στις περιφέρειες (Ψυχάρη κ.ά.. 2011). Η σπανιότητα της έρευνας, επίσης, ισχύει και για την διεθνή βιβλιογραφία, δεδομένου ότι μόνο πρόσφατα ερευνητικές εργασίες σχετικά με τις πρόσφατες

περιφερειακές κρίσεις ύφεσης έχουν αρχίσει να δημοσιεύονται σε επιστημονικά περιοδικά (Groot et al 2011, Fingleton κ.ά. 2012).

Στο αντίκτυπο της οικονομικής κρίσης σε περιφερειακό επίπεδο στην Ελλάδα έχει δοθεί ελάχιστη προσοχή στη βιβλιογραφία. Ο Μοναστηριώτης (2011) αναλύει το αντίκτυπο των μέτρων λιτότητας για τα περιφερειακά εισοδήματα και τις ανισότητες, υποστηρίζοντας ότι τα οριζόντια μέτρα διεύρυνσης των υφιστάμενων ανισοτήτων είναι κάτι η αποκατάσταση του οποίου μπορεί να αποδειχθεί δύσκολη στο μέλλον. Οι Μπάκας και Παπαπέτρου (2012) εξετάζουν τη φύση της ελληνικής ανεργίας που επιτρέπει την εξάρτηση της εγκάρσιας τομής μεταξύ των ελληνικών περιφερειών και προτείνουν ότι θα πρέπει να ληφθούν υπόψη τα λεγόμενα structural breaks¹.

Ένας τρόπος για την επίτευξη της ανθεκτικότητας δύναται να αναζητηθεί και στη διακυβέρνηση της περιφέρειας (regional governance). Είναι σαφές ότι η αποτελεσματική διακυβέρνηση παρέχει σε μια περιφέρεια τη δυνατότητα της άμεσης προσαρμογής στις μεταβαλλόμενες συνθήκες του περιβάλλοντος στο οποίο λειτουργεί, ιδιαίτερα έπειτα από το πέρας κάποιας διαταραχής. Ωστόσο, ακριβώς επειδή η έννοια της ανθεκτικότητας είναι καινούρια και ελατή, η βιβλιογραφία δε βρίσκεται ακόμα σε θέση να αναγνωρίσει εκείνες τις δομές διακυβέρνησης και τις πολιτικές οι οποίες είναι σε θέση να διασφαλίσουν την ενίσχυση του βαθμού ανθεκτικότητας μιας περιφέρειας (Pendall κ.ά., 2010· Simmie και Martin, 2010).

Η (θετική) αναπτυξιακή επίπτωση παραγόντων όπως το μακροοικονομικό περιβάλλον (Rebelo, 1991), η αποκεντρωμένη διακυβέρνηση (Swyngedouw, 2000), η δημοσιονομική αποκέντρωση (Oates, 1997), η καινοτομία (Clark κ.ά., 2010), η μάθηση (Florida, 1995), οι υποδομές (Vickerman κ.ά., 1999) και το ανθρώπινο κεφάλαιο (Lucas, 1988) έχει κατά κόρον απασχολήσει τη βιβλιογραφία της περιφερειακής επιστήμης, ωστόσο η σπουδαιότητα αυτών των παραγόντων είναι διαφορετική σε κάθε περιφέρεια και μεταβάλλεται στη διάρκεια του χρόνου (Christopherson κ.ά., 2010· Hudson, 2010).

¹ Structural breaks: αποτελούν έννοια της οικονομετρίας, που αναφέρεται σε μια απροσδόκητη στροφή σε (μακροοικονομική) χρονοσειρές. Αυτό μπορεί να οδηγήσει σε τεράστια σφάλματα πρόβλεψης και να επηρεάσει την αναξιοπιστία του μελετώμενου μοντέλου.

4.1 ΧΡΗΣΗ ΑΠΛΩΝ ΔΕΙΚΤΩΝ ΓΙΑ ΤΗ ΜΕΤΡΗΣΗ ΤΗΣ ΑΝΘΕΚΤΙΚΟΤΗΤΑΣ

Με βάση την παραπάνω ανάλυση, κατανοούμε ότι η εκτίμηση της ανθεκτικότητας μίας περιφέρειας δεν είναι πάρα πολύ σωστή και έγκυρη με τη χρησιμοποίηση απλών δεικτών. Στη συνέχεια της εργασίας θα γίνει και η αποτίμηση της ανθεκτικότητας των ελληνικών περιφερειών και με ένα σύνθετο δείκτη για να μπορέσουμε να εξάγουμε πιο ασφαλή συμπεράσματα. Παρά το γεγονός όμως ότι οι απλοί δείκτες δεν είναι ο πιο ενδεδειγμένος τρόπος για την μέτρηση της ανθεκτικότητας, δεν παύουν να είναι στοιχεία τα οποία με βάση και την υπάρχουσα βιβλιογραφία μπορούν έστω και με απλοϊκό τρόπο να οδηγήσουν σε κάποια αρχικά συμπεράσματα για την ανθεκτικότητα μίας περιφέρειας. Χρησιμοποιώντας τους απλούς δείκτες δεν μπορεί να διατυπωθεί σαφώς ότι μία περιφέρεια έχει υψηλή ή χαμηλή ανθεκτικότητα, όμως μπορεί να διαπιστωθεί εάν μία περιφέρεια έχει κάποια χαρακτηριστικά που δυνητικά μπορούν να οδηγήσουν στην ανθεκτικότητα. Επίσης οι απλοί δείκτες μπορούν να χρησιμεύσουν σαν επαλήθευση του σύνθετου δείκτη καθώς αν μία περιφέρεια παρουσιάζει επιμέρους χαρακτηριστικά που την καθιστούν ανθεκτική τότε είναι πολύ πιθανό, αλλά όχι και βέβαιο, ότι θα επαληθευτεί αυτό και από τον σύνθετο δείκτη. Στη συγκεκριμένη εργασία προσπάθησαν να ληφθούν στοιχεία από όσο είναι δυνατόν περισσότερους τομείς μίας περιφέρειας έτσι ώστε να καλυφθούν αρκετά σενάρια που έχουν διατυπωθεί στη διεθνή βιβλιογραφία. Τα στοιχεία για αυτούς τους δείκτες έχουν ληφθεί από την Ελληνική Στατιστική Αρχή (ΕΛ.ΣΤΑΤ) και για το χρονικό διάστημα μεταξύ του 2000 (έτος εισόδου της χώρας στη νομισματική ένωση) και 2011. Οι απλοί δείκτες που επιλέχθηκαν να χρησιμοποιηθούν για τις 13 ελληνικές περιφέρειες είναι το κατά κεφαλήν ΑΕΠ, η φυσική μεταβολή του πληθυσμού (γεννήσεις και θάνατοι), η απασχόληση και ανεργία ως ποσοστό του εργατικού δυναμικού της κάθε περιφέρειας, η μη οικιακή κατανάλωση ενέργειας ανά κάτοικο (μέσα σε αυτό περιλαμβάνεται η εμπορική χρήση, η βιομηχανική χρήση, η γεωργική χρήση και οι δημόσιες και δημοτικές αρχές), οι διανυκτερεύσεις ανά κάτοικο τόσο για τον γηγενή όσο και μη πληθυσμό, κατά κεφαλήν νέες κατασκευές, η ακαθάριστη προστιθέμενη αξία για την βιομηχανία και τέλος οι κατά κεφαλήν καταθέσεις. Εκτός από τη συλλογή και επεξεργασία των στοιχείων απαραίτητη είναι και η αναπαράστασή τους, καθώς από αυτό θα προκύψει ουσιαστικά το χωρικό μοντέλο

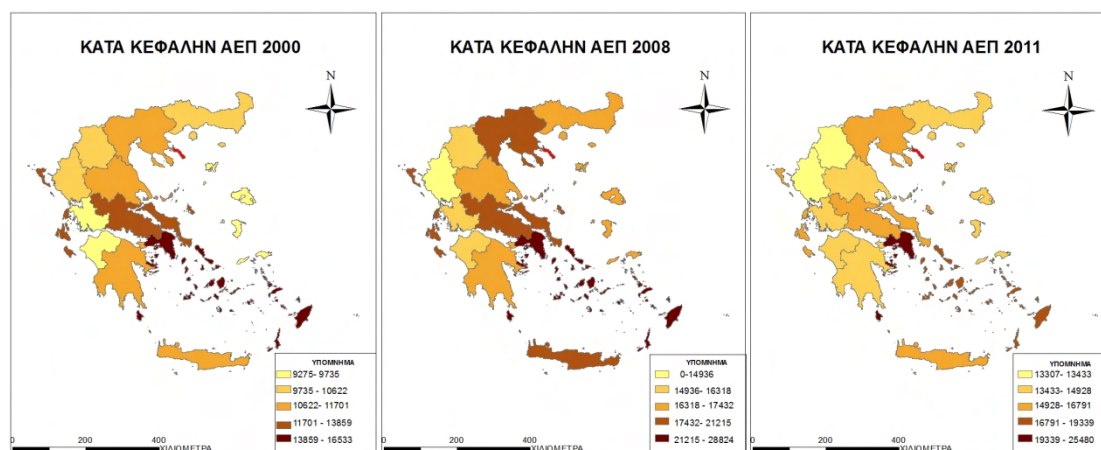
της ανθεκτικότητας. Όμως επειδή ο αριθμός των στοιχείων είναι μεγάλος επιλέχθηκαν να χαρτογραφηθούν οι πιο σημαντικές χρονολογίες οι οποίες είναι το 2000 το 2008 και 2011.

4.1.1 ΚΑΤΑ ΚΕΦΑΛΗΝ ΑΕΠ

Το κατά κεφαλήν ΑΕΠ είναι ο δείκτης που έχει την πιο ευρεία χρήση όταν μελετούνται οικονομικά και αναπτυξιακά θέματα καθώς είναι μία παράμετρος που δίνει γρήγορα και εύκολα την εικόνα μίας περιοχής. Το κατά κεφαλήν ΑΕΠ είναι η αγοραία αξία όλων των τελικών αγαθών και υπηρεσιών που παράγονται σε μια γεωγραφική οντότητα μέσα σε ένα συγκεκριμένο χρονικό διάστημα (Goossens, 2007: 10). Παρατηρώντας την εξέλιξη του κατά κεφαλήν ΑΕΠ στην περίοδο μελέτης, εντοπίζεται η σταδιακή αύξηση των τιμών του μέχρι το 2008 που αποτελεί ουσιαστικά τη χρονολογία έναρξης της ελληνικής οικονομικής κρίσης. Από το 2008 και έπειτα σε όλες τις περιφέρειες παρατηρείται η σταδιακή μείωση των τιμών του ΑΕΠ. Συγκεκριμένα μεταξύ του 2008 και 2009 υπάρχει μικρή μείωση της τάξης του 3% για να φτάσει το 2011 το 9% σε σχέση με το 2010 και 17,3% σε σχέση με την προ κρίσης περίοδο. Μελετώντας επιμέρους τις περιφέρειες, όπως είναι λογικό λόγω της θέσης και της σημασίας της, η περιφέρεια Αττικής παρουσιάζει το μεγαλύτερο κατά κεφαλήν ΑΕΠ και αντίστοιχα το μικρότερο το παρουσιάζουν οι περιφέρειες Βόρειου Αιγαίου και Δυτικής Ελλάδας. Κάνοντας την παραδοχή ότι τα υψηλότερα επίπεδα ΑΕΠ είναι αυτά που προδιαθέτουν την ανθεκτικότητα μιας περιφέρειας τότε μπορούμε να πούμε συγκεντρωτικά ότι οι παραπάνω περιφέρειες είναι η πιο ανθεκτική και μη ανθεκτικές αντίστοιχα. Οι περιφέρειες που προσεγγίζουν την Αττική και άρα έχουν μεγαλύτερη πιθανότητα για να καταστούν ανθεκτικές με βάση τον συγκεκριμένο δείκτη είναι η περιφέρεια Ιονίων Νήσων και η περιφέρεια Νοτίου Αιγαίου όπως και οι περιφέρειες Δυτικής και Στερεάς Ελλάδας. Όπως φαίνεται και στους παρακάτω χάρτες (χάρτης 1) η Αττική έχει τα μεγαλύτερα νούμερα και στις τρεις χρονολογίες και είναι η μόνη που διατηρείται σε υψηλά επίπεδα. Η περιφέρεια Στερεάς Ελλάδας δείχνει να διαθέτει μεγάλες τιμές ΚΚΑΕΠ τουλάχιστον μέχρι το 2008 καθώς το 2011 παρουσιάζει μείωση στις τιμές του. Αυτό το φαινόμενο οφείλεται στο γεγονός ότι αυτή η περιφέρεια διαθέτει μία πολύ έντονη βιομηχανική δραστηριότητα, καθώς εκεί συγκεντρώνονται οι βιομηχανίες της πρωτεύουσας, η οποία μέχρι τα χρόνια της κρίσης ήταν ακμάζουσα. Κατά τη διάρκεια της κρίσης

όμως η βιομηχανία πληγώθηκε και αυτό έχει σαν αποτέλεσμα τη μείωση του ΚΚΑΕΠ της περιφέρειας. Η περιφέρεια Κεντρικής Μακεδονίας που διαθέτει το δεύτερο μεγαλύτερο αστικό κέντρο της χώρας, παρουσιάζει μία αύξηση στις τιμές του ΑΕΠ μέχρι το 2008 υποδηλώνοντας εν πολλοίς την ενδυνάμωση του ρόλου της Θεσσαλονίκης, όμως μετά το 2008 παρουσίασε και αυτή μεγάλη πτώση. Η περιφέρεια Ιονίων νήσων παρουσιάζει διαχρονικά υψηλές τιμές στο κατά Κεφαλήν ΑΕΠ καθώς στηρίζεται στον τουρισμό που είναι ίσως ο μόνος τομέας της οικονομίας που δεν επηρεάστηκε τόσο έντονα από την οικονομική κρίση. Τέλος η περιφέρεια Κρήτης παρουσιάζει αύξηση στην τιμή του δείκτη μέχρι το 2008, και παρά το γεγονός ότι παρουσιάζει μείωση το 2011, αυτή είναι μικρότερη καθώς η οικονομία και αυτής της περιφέρειας στηρίζεται στον τουρισμό.

Χάρτης 1: Κατά Κεφαλήν ΑΕΠ 2000,2008,2011

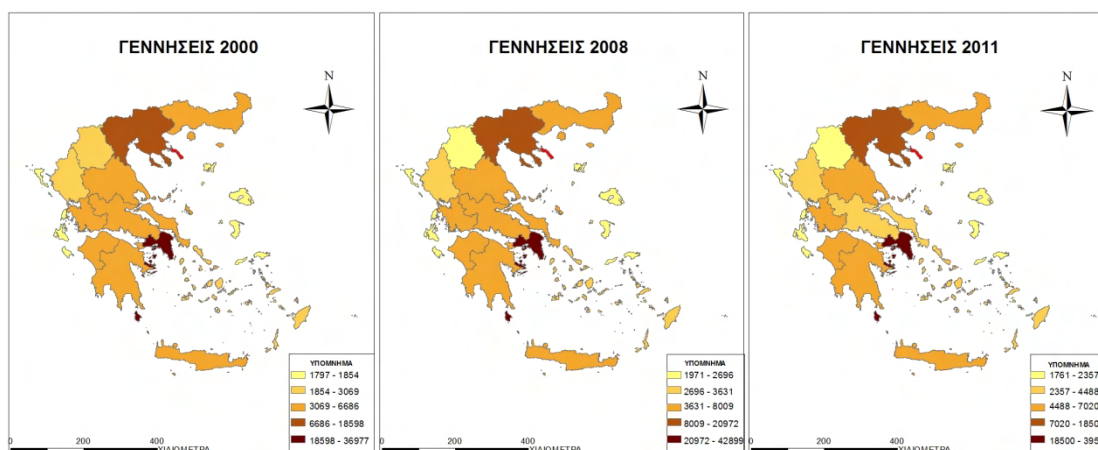
Πηγή ΕΛΣΤΑΤ ίδια επεξεργασία

Οι περιφέρειες που παρουσιάζουν μικρότερες τιμές στον δείκτη είναι κυρίως οι δυτικές ηπειρωτικές περιφέρειες δηλαδή οι περιφέρειες της Δυτικής Μακεδονίας, της Ηπείρου όπως και η περιφέρεια Βορείου Αιγαίου. Οι περιφέρειες αυτές δεν έχουν συγκριτικά πλεονεκτήματα αρκετά δυνατά που να τους εξασφαλίζουν μεγάλες τιμές στο Κατά Κεφαλήν ΑΕΠ και έτσι εφόσον παρουσιάζουν αυτό το μοτίβο είναι αυτές που μπορούν να χαρακτηριστούν ως οι λιγότερο ανθεκτικές περιφέρειες. Σε μία ενδιάμεση κατάσταση βρίσκονται οι περιφέρειες Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης και Θεσσαλίας καθώς παρουσιάζουν ενδιάμεσες τιμές στο δείκτη και ενώ παρουσιάζουν μέχρι το 2008 μία σχετική αύξηση μετά από αυτό το κομβικό σημείο για την χώρα παρουσιάζουν μείωση στην τιμή του δείκτη.

4.1.2 ΦΥΣΙΚΗ ΜΕΤΑΒΟΛΗ ΤΟΥ ΠΛΗΘΥΣΜΟΥ

Η φυσική εξέλιξη του πληθυσμού είναι ένας απλός δείκτης που αποτυπώνει την πορεία μιας κοινωνίας, στη συγκεκριμένη εργασία μίας περιφέρειας. Αυτή η αποτύπωση ενδέχεται να μη βοηθάει άμεσα στην αποτίμηση της ανθεκτικότητας μίας περιφέρειας καθώς δεν αποτελείται από οικονομικά στοιχεία τα οποία είναι ίσως πιο σημαντικά για αυτή την έννοια, ωστόσο έμμεσα παρουσιάζει την δυναμική της κάθε περιφέρειας και στο εργατικό δυναμικό το οποίο παίζει πολύ σημαντικό ρόλο στην μελέτη της ανθεκτικότητας μίας περιφέρειας. Επίσης με μία απλοϊκή ματιά, μία περιφέρεια που είναι γερασμένη και δεν δείχνει προοπτικές βελτίωσης αυτής της κατάστασης, είναι δύσκολο να ανταγωνιστεί μία άλλη με διαφορετικά χαρακτηριστικά οπότε χάνει έδαφος στο κυνήγι επίτευξης της ανθεκτικότητας. Για το συγκεκριμένο δείκτη πρέπει να αναφερθεί ότι δεν είναι και πάρα πολύ αντιπροσωπευτικός καθώς ίσως έπρεπε να ληφθεί ο δείκτης θνησιμότητας και ο δείκτης γονιμότητας για τις περιφέρειες ωστόσο δεν βρέθηκαν αυτά τα στοιχεία σε επίπεδο περιφέρειας, και έτσι πάρθηκαν εναλλακτικά οι γεννήσεις και οι θάνατοι. Λογικό είναι βέβαια ότι ανάλογα με το μέγεθος της κάθε περιφέρειας το μέγεθος των γεννήσεων και των θανάτων είναι ανάλογο.

Χάρτης 2: Γεννήσεις 2000,2008,2011

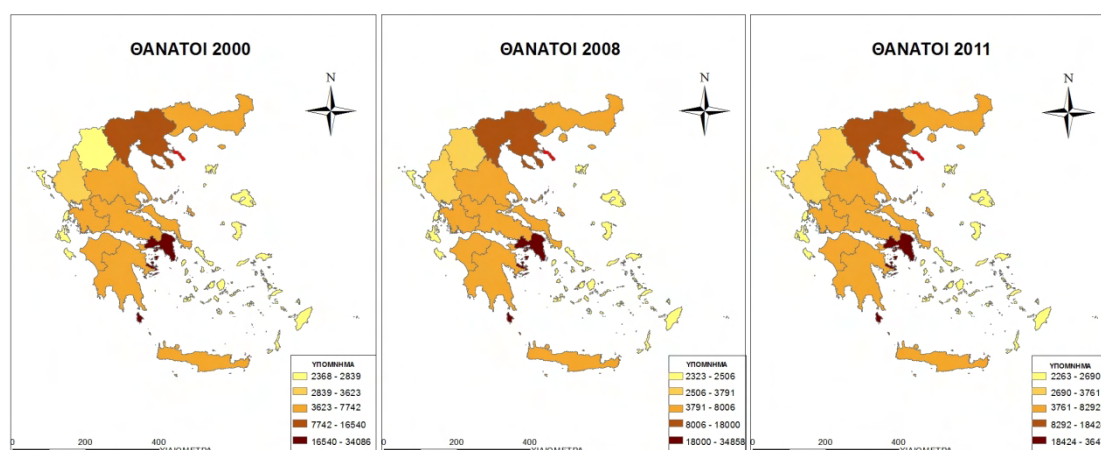

Πηγή ΕΛΣΤΑΤ ίδια επεξεργασία

Για το χρονικό διάστημα της μελέτης το μοτίβο που ακολουθούν οι περιφέρειες είναι σχεδόν ανάλογο με το μοτίβο που ακολουθεί και η χώρα, δηλαδή οι γεννήσεις έχουν μία αυξητική τάση έως το 2009 και σταδιακά μειώνονται τις χρονιές 2010 και 2011. Όπως είναι εύκολα κατανοητό το μοτίβο του παραπάνω χάρτη (χάρτης 2) είναι

αρκετά αναμενόμενο με τις περιφέρειες Αττικής και Κεντρικής Μακεδονίας να παρουσιάζουν τον μεγαλύτερο αριθμό γεννήσεων καθώς περιέχουν την πρωτεύουσα και την δεύτερη μεγαλύτερη πόλη της χώρας και που και οι δύο θα αποτελούν πόλους έλξης για όλο τον πληθυσμό της χώρας. Αντίθετα με αυτές τις δύο περιφέρειες βλέπουμε το Βόρειο Αιγαίο και τη Δυτική Μακεδονίας να παρουσιάζουν το μικρότερο αριθμό γεννήσεων ενώ οι υπόλοιπες περιφέρειες διατηρούν σταθερές τιμές, μέσα σε κάποια γενικά πλαίσια.

Χάρτης 3: Θάνατοι 2000,2008,2011

Πηγή ΕΛΣΤΑΤ ίδια επεξεργασία

Σε όλη τη μελετώμενη περίοδο ο αριθμός των θανάτων παρουσιάζει μία διαρκώς αυξανόμενη τάση. Παρόμοια με τις γεννήσεις στις δύο περιφέρειες με τα μεγαλύτερα αστικά κέντρα παρατηρείται και ο μεγαλύτερος αριθμός θανάτων. Αντίθετα ο μικρότερος αριθμός θανάτων παρατηρείται σε όλη τη νησιωτική Ελλάδα, εκτός από την Περιφέρεια Κρήτης κυρίως λόγω του μεγάλου μεγέθους και πληθυσμού της. Οι περισσότερες περιφέρειες παρουσιάζουν μία σταθερότητα και το μόνο αξιοσημείωτο είναι η αύξηση των θανάτων στη περιφέρεια Δυτικής Μακεδονίας στην περίοδο 2000-2008.

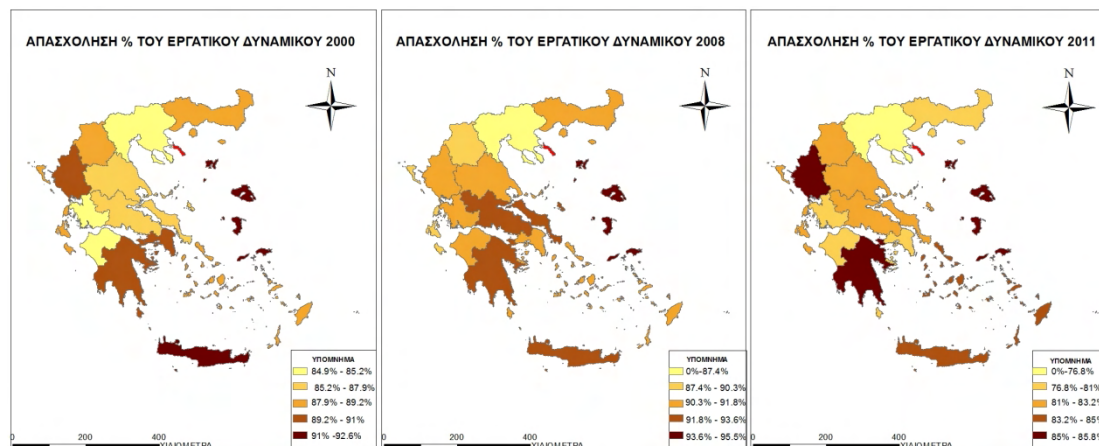
Εκτός όμως από την προφανή εξήγηση των παραπάνω χαρτών αξίζει να μελετηθεί και η σύγκριση μεταξύ γεννήσεων και θανάτων στις περιφέρειες. Πιο αναλυτικά, η περιφέρεια Αττικής παρουσιάζει σταθερά μεγαλύτερο αριθμό γεννήσεων από αριθμό θανάτων. Παρόμοια με την περιφέρεια Αττικής έχουμε άλλες τρεις περιφέρειες, αυτές της Κεντρικής Μακεδονίας του Νοτίου Αιγαίου και της Κρήτης. Η Κεντρική Μακεδονία σε όλο το εύρος της έρευνας παρουσιάζει μεγαλύτερο αριθμό γεννήσεων

από ότι θανάτους με όμως ένα αξιοσημείωτο χαρακτηριστικό. Την χρονιά 2011 οι γεννήσεις ήταν ελάχιστα πάνω από τους θανάτους. Οι υπόλοιπες δύο προαναφερμένες περιφέρειες παρουσιάζουν διαχρονικά πολύ μεγαλύτερους αριθμούς γεννήσεων από θανάτους. Όλες οι υπόλοιπες Ελληνικές περιφέρειες παρουσιάζουν μεγαλύτερο αριθμό θανάτων. Από αυτές οι περιφέρειες Πελοποννήσου και Ηπείρου παρουσιάζουν το μεγαλύτερο αριθμό θανάτων σε σχέση με τις γεννήσεις. Κάποιες περιφέρειες εδώ πρέπει να σημειωθεί ότι παρά το γεγονός ότι παρουσιάζουν μεγαλύτερο αριθμό θανάτων από γεννήσεις, εν τούτοις υπάρχει αύξηση στον αριθμό των γεννήσεων. Αυτές οι περιφέρειες είναι της Δυτικής Ελλάδας που σημειώνεται αύξηση γεννήσεων από το 2008 έως το 2010 σε σχέση πάντα με τα προηγούμενα χρόνια και η περιφέρεια Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης. Λαμβάνοντας λοιπόν υπόψη αυτά τα στοιχεία, οι περιφέρειες που έχουν την προοπτική να χαρακτηριστούν ανθεκτικές είναι οι περιφέρειες Αττικής, Κεντρικής Μακεδονίας, Νοτίου Αιγαίου και Κρήτης, ενώ όλες τις υπόλοιπες θα τις χαρακτηρίζαμε μη ανθεκτικές με πλέον υποψήφιες τις περιφέρειες Ηπείρου και Πελοποννήσου.

4.1.3 ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗ ΚΑΙ ΑΝΕΡΓΙΑ

Το σύνολο των απασχολούμενων και των ανέργων σε μία περιφέρεια παίζει πολύ σημαντικό ρόλο στην επίτευξη της ανθεκτικότητας. Μία περιφέρεια όταν έχει χαμηλή ανεργία θέτει τις προϋποθέσεις ώστε να καταστεί ανθεκτική. Επίσης η ύπαρξη πολλών απασχολούμενων αποτελεί θετικό χαρακτηριστικό. Αν μάλιστα ο αριθμός τους συνοδεύεται και από υψηλό ποσοστό εξειδίκευσης, δίνει ένα μεγάλο πλεονέκτημα στην εν λόγω περιφέρεια για να φτάσει πιο κοντά στον στόχο της ανθεκτικότητας. Αν τα παραπάνω στοιχεία συνδυαστούν αποτελούν ένα πολύ δυνατό χαρακτηριστικό για μία περιφέρεια ώστε να καταστεί ανθεκτική. Για τον συγκεκριμένο δείκτη λαμβάνουμε υπόψη τον αριθμό των απασχολούμενων και των ανέργων ως ποσοστά επί του συνόλου του εργατικού δυναμικού της κάθε περιφέρειας.

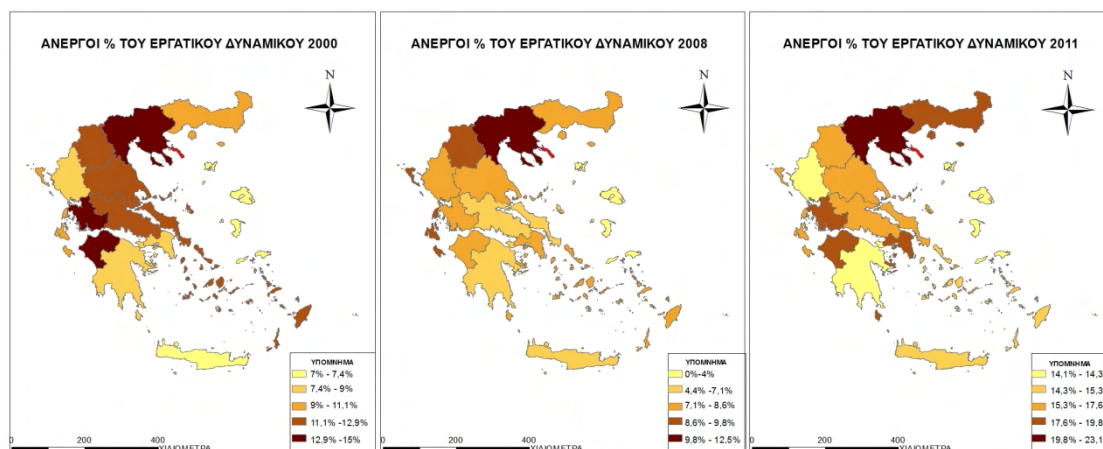
Χάρτης 4: Απασχόληση % του εργατικού δυναμικού 2000,2008,2011

Πηγή ΕΛΣΤΑΤ ίδια επεξεργασία

Η μελέτη της απασχόλησης παρουσιάζει ιδιαίτερο ενδιαφέρον όπως φαίνεται και στον παραπάνω χάρτη (χάρτης 4). Σε αντίθεση με τους προηγούμενους δείκτες, οι υψηλότερες τιμές συναντώνται στην περιφέρεια Βορείου Αιγαίου κάτι που διατηρείται και στις τρεις επιλεγμένες χρονολογίες. Εκτός από το Βόρειο Αιγαίο, βλέπουμε την περιφέρεια Πελοποννήσου να παρουσιάζει αύξηση της απασχόλησης με βάση το ποσοστό του εργατικού δυναμικού στην περίοδο 2008-2011 κάτι που συμβαίνει και στην περιφέρεια της Ηπείρου, δείχνοντας ουσιαστικά ότι παρά την οικονομική κρίση μπορούν να προσφέρουν απασχόληση στον ενδιαφερόμενο πληθυσμό. Αντίθετα όπως ήταν αναμενόμενο η περιφέρεια Αττικής και Κεντρικής Μακεδονίας παρουσιάζουν μικρές τιμές σε αυτό το δείκτη προϊόντος της οικονομικής κρίσης αλλά και της υπερβολικής ζήτησης που υπάρχει σε αυτές. Επίσης παρατηρείται αύξηση του δείκτη στις περιφέρειες Θεσσαλίας και Στερεάς Ελλάδας από το 2000 στο 2008 ενώ στη συνέχεια παρατηρείται μία κατανοητή μείωση.

Χάρτης 5: Άνεργοι % του εργατικού δυναμικού 2000,2008,2011

Πηγή ΕΛΣΤΑΤ ίδια επεξεργασία

Το ποσοστό ανεργίας σε γενικές γραμμές ακολουθεί το ακριβώς αντίθετο μοτίβο από αυτό της απασχόλησης κάτι το οποίο είναι αναμενόμενο. Αξίζει ωστόσο να αναφερθεί οι διαχρονικές μεγάλες τιμές του δείκτη στην περιφέρεια Κεντρικής Μακεδονίας, η σταδιακή αύξηση του δείκτη στην περιφέρεια Αττικής, Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης και τέλος η μείωση του δείκτη στις περιφέρειες Πελοποννήσου και Ηπείρου στην περίοδο μετά το 2008.

Στην περίπτωση αυτού του δείκτη, παρουσιάζεται ένα κοινό χαρακτηριστικό καθώς από το 2008 και μετά όλες οι ελληνικές περιφέρειες παρουσιάζουν μείωση στο ποσοστό απασχόλησης και ταυτόχρονα αύξηση στο ποσοστό ανεργίας, κάτι που είναι εύκολο να εξηγηθεί καθώς είναι η περίοδος έναρξης και εξέλιξης τη ελληνικής κρίσης που επέφερε μεγάλες αλλαγές στον τομέα της εργασίας. Σε σχέση με το σύνολο του εργατικού δυναμικού οι απασχολούμενοι καταλαμβάνουν το μεγαλύτερο ποσοστό και αυτό κυμαίνεται σε όλες τις περιφέρειες μεταξύ 80% και 90% και τα αντίστοιχα ποσοστά 10% έως 20% αναλογούν στην ανεργία της κάθε περιφέρειας. Η περιφέρεια Αττικής όπως είναι λογικό συγκεντρώνει μεγάλα ποσοστά απασχολούμενων σε όλη τη διάρκεια της δεκαετίας ωστόσο μετά το 2008 εμφανίζει μεγάλη μείωση στους απασχολούμενους και αντίστοιχα μεγάλη αύξηση στα ποσοστά ανεργίας. Αμέσως μετά την Αττική ακολουθεί η περιφέρεια Κεντρικής Μακεδονίας η οποία από το 2000 έως το 2006 είχε μία σταδιακή αύξηση της ανεργίας που όμως έπεσε αρκετά τις χρονιές μέχρι το 2009 για να φτάσει το 2011 να έχει ποσοστό ανέργων επί του συνόλου του εργατικού δυναμικού 23,2%, το μεγαλύτερο από όλες

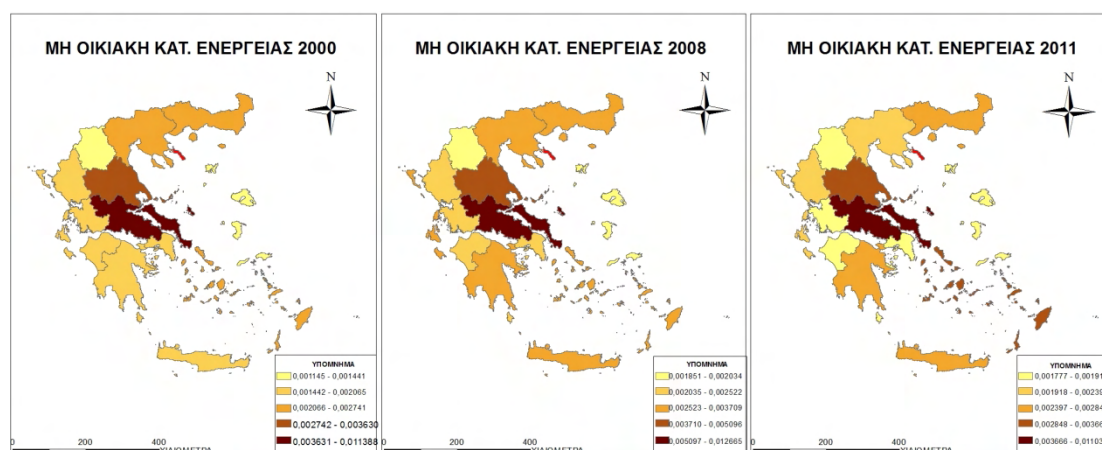
τις περιφέρειες. Επίσης μεγάλη αύξηση στα ποσοστά ανεργίας παρουσιάζουν οι περιφέρειες Δυτικής Ελλάδας και Στερεάς Ελλάδας στις χρονιές 2010 και 2011. Ακόμα πολύ μεγάλη διαχρονική αύξηση της ανεργίας παρουσιάζει η Κρήτη καθώς το 2000 είχε ποσοστό 7,4% και το 2011 είχε ποσοστό 15,4% . Οι περιφέρειες της Δυτικής Μακεδονίας και της Θεσσαλίας έχουν μικρά ποσοστά ανεργίας σε γενικές γραμμές, ωστόσο τις χρονιές 2010 και 2011 παρουσιάζουν μεγάλη αύξηση. Οι περιφέρειες που έχουν διαχρονικά σχετικά μικρά ποσοστά ανεργίας και που καταφέρνουν να διατηρήσουν χαμηλά ποσοστά τουλάχιστον σε σύγκριση με τις υπόλοιπες περιφέρειες ενώ ταυτόχρονα έχουν και υψηλά ποσοστά απασχόλησης, είναι η Ήπειρος η Πελοπόννησος και το Βόρειο Αιγαίο, οπότε από αυτή την οπτική ίσως να είναι οι περιφέρειες που τείνουν πιο κοντά στην ανθεκτικότητα. Αυτός ο δείκτης, παρουσιάζει για πρώτη φορά ως πιο ανθεκτικές περιφέρειες όχι αυτές που έχουν τα μεγαλύτερα ελληνικά αστικά κέντρα καθώς αυτές είναι που έχουν μεγαλύτερο πληθυσμό και στηρίζονται στον τριτογενή τομέα, οπότε μία διαταραχή σε αυτόν φέρνει τεράστια προβλήματα. Ωστόσο αυτό δεν σημαίνει ότι οι υπόλοιπες περιφέρειες δεν αντιμετωπίζουν μεγάλο πρόβλημα με την ανεργία και αυτό φαίνεται στα ποσοστά καθώς στο σύνολο τους οι περιφέρειες παρουσιάζουν μείωση αλλά συγκριτικά με τις δύο περιφέρειες που έχουν τα μητροπολιτικά κέντρα της χώρα απλά η αύξηση είναι λιγότερο έντονη.

4.1.4 ΜΗ ΟΙΚΙΑΚΗ ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΗ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΑΝΑ ΚΑΤΟΙΚΟ

Η μεταβλητή αυτή είναι μία μεταβλητή που υιοθετήθηκε από τη μελέτη των Ψυχάρη, Καλλιώρα και Πανταζή (2014) σύμφωνα με την οποία η κατά κεφαλήν μη οικιακή κατανάλωση ενέργειας αντιπροσωπεύει ένα μέτρο για την εξέλιξη της μεταποιητικής δραστηριότητας και μπορούμε να εντοπίσουμε σε ποιες περιφέρειες συγκεντρώνεται η παραγωγική δραστηριότητα της χώρας. Για τη μέτρηση αυτού του δείκτη χρησιμοποιήθηκαν οι διάφοροι κλάδοι που απαιτούν ενέργεια με βάση την ΕΛ.ΣΤΑΤ εκτός από την οικιακή χρήση δηλαδή η εμπορική χρήση, η βιομηχανική χρήση, η γεωργική χρήση και οι δημόσιες και δημοτικές αρχές. Για το συγκεκριμένο δείκτη δε χρησιμοποιήθηκε ο κλάδος του φωτισμού των οδών καθώς δεν θεωρήθηκε πολύ σχετικός με την μέτρηση της ανθεκτικότητας και παράλληλα η κατανάλωση ενέργειας σε αυτό το κλάδο ήταν σημαντικά χαμηλότερη σε σχέση με τους άλλους οπότε δεν θα είχε μεγάλη επίπτωση στον τελικό δείκτη. Όπως και στον προηγούμενο

απλό δείκτη, έτσι και σε αυτόν παρατηρείται ένα μοτίβο που δείχνει τη σταθερή μείωση της κατανάλωσης ενέργειας από το 2008 και έπειτα, πράγμα που αντανακλά σε κάποιο βαθμό και τη συνολική μείωση της παραγωγικής δραστηριότητας. Παρατηρώντας τα αποτελέσματα αυτού του δείκτη η πρώτη ελληνική περιφέρεια που εντοπίζεται λόγω της μεγάλης διαφοράς της από τις υπόλοιπες είναι αυτή της Στερεάς Ελλάδας. Η κατανάλωση ενέργειας σε αυτή τη περιφέρεια είναι ασύγκριτα μεγαλύτερη από οποιαδήποτε άλλη καθώς σε αυτή περιλαμβάνεται ουσιαστικά όλη η βιομηχανική ζώνη της Αθήνας. Σε αυτή την περιφέρεια επίσης εμφανίζεται μία μικρή αύξηση στην κατανάλωση ενέργειας την χρονιά 2011, κάτι που δεν ισχύει για καμία από τις υπόλοιπες 12 περιφέρειες της χώρας. Εκτός από την περιφέρεια Στερεάς Ελλάδας, ξεχωρίζουν οι περιφέρειες Κεντρικής Μακεδονίας, Θεσσαλίας, Νοτίου Αιγαίου και Κρήτης όπως φαίνεται στον παρακάτω χάρτη.

Χάρτης 6: Μη οικιακή κατανάλωση Ενέργειας 2000,2008,2011

Πηγή ΕΛΣΤΑΤ ίδια επεξεργασία

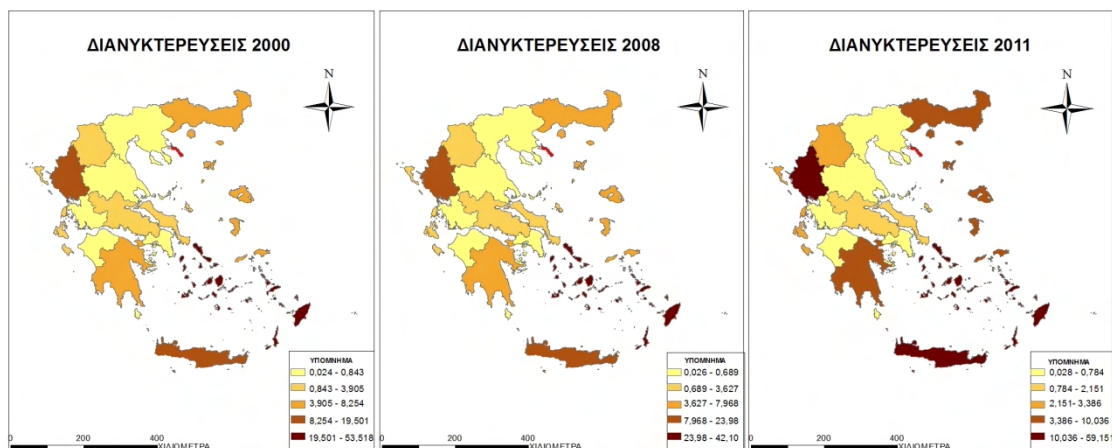
Η Κεντρική Μακεδονία, παρουσιάζει μία σχετική διαχρονική σταθερότητα στην κατανάλωση ενέργειας με μικρές αυξομειώσεις ενώ βρίσκεται πιο πάνω από άλλες περιφέρειες στον κλάδο αυτό. Η Θεσσαλία λόγω και του αγροτικού χαρακτήρα της όσο και της βιομηχανικής δραστηριότητας που λαμβάνει χώρα στην περιφέρεια έχει την δεύτερη μεγαλύτερη κατανάλωση ενέργειας με τη μεγαλύτερη τιμή του δείκτη να συναντάται το 2008 και μετά να ακολουθεί μία πτώση που ωστόσο τη διατηρεί παραπάνω από τις υπόλοιπες. Η περιφέρεια Νοτίου Αιγαίου κυρίως λόγω του τουρισμού ανέρχεται σε τρίτη κατά σειρά περιφέρεια σε κατανάλωση ενέργειας χωρίς όμως να πλησιάζει τις δύο προηγούμενες σε καμία χρονική στιγμή. Παρόλα αυτά διατηρεί υψηλά νούμερα αν πάρει κανείς υπόψη του το μέγεθός της και την

διάσπαρτη χωροθέτησή της στον ελληνικό χώρο. Τέλος η περιφέρεια Κρήτης δεν μπορεί κανείς να ισχυριστεί ότι διαθέτει πολύ υψηλή κατανάλωση ενέργειας, όταν μάλιστα σε κάποιες χρονιές είναι στα ίδια σχεδόν επίπεδα με τις υπόλοιπες περιφέρειες της χώρας, ωστόσο παρουσιάζει ένα αξιοπερίεργο χαρακτηριστικό. Στο χρονικό διάστημα μεταξύ 2008 και 2011, δηλαδή στην περίοδο τα ελληνικής κρίσης, παρουσιάζει την τέταρτη μεγαλύτερη κατανάλωση ενέργειας, παρόλο που όπως και οι υπόλοιπες περιφέρειες ακολουθούν αρνητική πορεία. Οι περιφέρειες εκτός από τις τέσσερις που αναφέρθηκαν παραπάνω, παρουσιάζουν μικρή διαχρονική κατανάλωση ενέργειας με τη χαμηλότερη να παρατηρείται στις περιφέρειες Βορείου Αιγίου και Δυτικής Μακεδονίας. Η μελέτη του συγκεκριμένου δείκτη μπορεί να παίζει σημαντικό ρόλο στη μέτρηση της ανθεκτικότητας μίας περιφέρειας καθώς η κατανάλωση ενέργειας μπορεί να μας δείξει την οικονομική δραστηριότητά της. Με βάση λοιπόν αυτό το δείκτη, οι τέσσερις περιφέρειες που αναφέρθηκαν αρχικά είναι αυτές που μπορούν να θεωρηθούν περισσότερο ανθεκτικές και οι δύο τελευταίες ως οι δύο λιγότερο ανθεκτικές Ελληνικές περιφέρειες.

4.1.5 ΔΙΑΝΥΚΤΕΡΕΥΣΕΙΣ ΑΝΑ ΚΑΤΟΙΚΟ

Οι διανυκτερεύσεις σα δείκτης είναι πολύ σημαντικές για την μέτρηση της ανθεκτικότητας καθώς μέσω αυτού μετρείται έμμεσα και ο αριθμός των τουριστών άρα και της τουριστικής δραστηριότητας που επικρατεί στην κάθε περιφέρεια. Ο τουρισμός αποτελούσε για τη χώρα μας πάντα ένα πλεονέκτημα και ίσως ο κυριότερος κλάδος της οικονομίας μας, και σε αυτόν έχουν εναποτεθεί οι ελπίδες για την αντιμετώπιση της οικονομική κρίσης που μαστίζει τη χώρα. Με βάση αυτά ο δείκτης επικεντρώθηκε στην μέτρηση των διανυκτερεύσεων μη μόνιμων κατοίκων των περιφερειών καθώς αυτοί είναι που θεωρούνται οι επισκέπτες. Όπως είναι φυσικό οι μεγαλύτερες διανυκτερεύσεις ανά κάτοικο συναντιούνται σε περιφέρειες που κυριαρχεί ο τουρισμός ως οικονομική δραστηριότητα όπως φαίνεται στον επόμενο χάρτη (χάρτης 7).

Χάρτης 7: Διανυκτερεύσεις 2000,2008,2011

Πηγή ΕΛΣΤΑΤ *ιδία επεξεργασία*

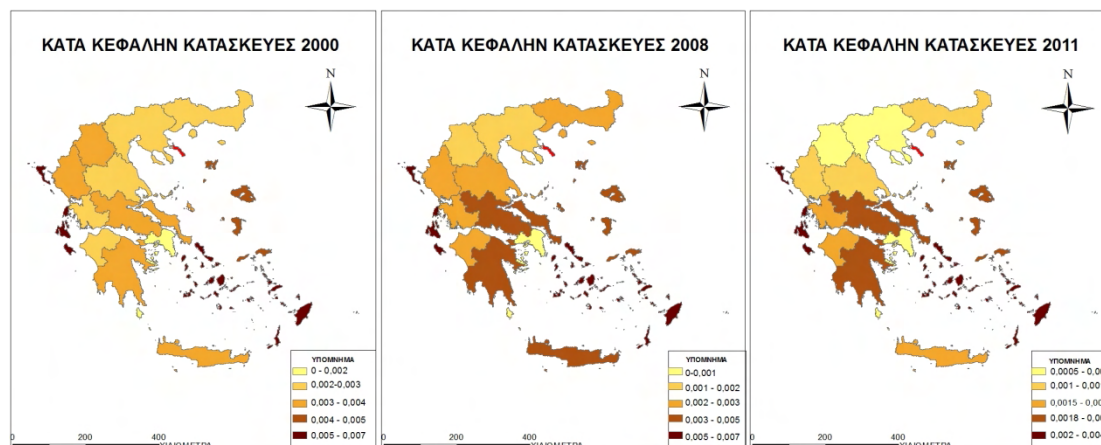
Περιφέρειες όπως η Αττική, η Κεντρική και Δυτική Μακεδονία, η Δυτική Ελλάδα και Θεσσαλία παρουσιάζουν μικρά νούμερα σε αυτό το δείκτη. Αυτές οι περιφέρειες είναι λογικό να παρουσιάζουν χαμηλές τιμές στον δείκτη καθώς δεν αποτελούν τουριστικές περιφέρειες, η Αττική αποτελεί απλώς κόμβο που εξυπηρετεί τις άλλες περιφέρειες και οι υπόλοιπες δεν αποτελούν κέντρα προσέλκυσης τουριστών κυρίως λόγω των δομών τους αλλά και του χαρακτήρα τους. Η Περιφέρεια Ιονίων Νήσων επίσης παρουσιάζει μικρό αριθμό διανυκτερεύσεων κάτι που αρχικά φαίνεται παράλογο καθώς είναι μία περιφέρεια που στηρίζεται αρκετά στον τουρισμό αλλά ο δείκτης είναι υψηλός καθώς οι διανυκτερεύσεις είναι μεγάλος αριθμός σε σύγκριση με τον πληθυσμό της περιφέρειας. Αντίθετα με αυτές, οι περιφέρειες Ηπείρου, Νοτίου Αιγαίου και Κρήτης παρουσιάζουν τις μεγαλύτερες τιμές στο δείκτη. Κάποιες ενδιάμεσες τιμές στο δείκτη παρουσιάζουν οι περιφέρειες Στερεάς Ελλάδας και Πελοποννήσου, κάτι που σημαίνει ότι έχουν σχετικά μεγάλο αριθμό επισκεπτών που όμως δεν μπορεί να συγκριθεί με τις κατά κόρον τουριστικές περιφέρειες της χώρας. Επίσης εκτός από τις δύο προηγούμενες περιφέρειες παρατηρούμε ότι από το 2008 έως το 2011 η περιφέρεια Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης παρουσιάζει αύξηση στον συγκεκριμένο δείκτη κάτι που οφείλεται κυρίως στην μεγάλη προτίμηση που δείχνουν οι Τούρκοι τουρίστες σε αυτήν ο αριθμός των οποίων έχει αυξηθεί αισθητά τα τελευταία χρόνια κάτι που είναι μεγάλη οικονομική ανάσα για την περιφέρεια. Λαμβάνοντας υπόψη αυτόν τον δείκτη βλέπουμε ότι οι περιφέρειες που είναι πιο ανθεκτικές είναι αυτές με υψηλές τιμές στο δείκτη άρα κατ' επέκταση οι περιφέρειες

Νοτίου Αιγαίου, Κρήτης και εν συνεχεία αυτή της Ηπείρου ενώ οι μη ανθεκτικές περιφέρειες είναι η Δυτική Ελλάδα, η Θεσσαλία και η περιφέρεια Αττικής.

4.1.6 ΚΑΤΑ ΚΕΦΑΛΗΝ ΝΕΕΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ

Ο τομέας των κατασκευών υπήρξε ένας πολύ σημαντικός κλάδος της οικονομίας της χώρας και ειδικά την περίοδο πριν από την οικονομική κρίση είχε γνωρίσει πολύ μεγάλη άνθιση κάτι που είχε ως αποτέλεσμα την επέκταση και διεύρυνση των πόλεων και ως εκ τούτου και την μεγάλη αστικοποίηση που γνώρισε η χώρα κυρίως μετά τη μεταπολίτευση. Κατά την περίοδο της οικονομικής κρίσης όμως ο κλάδος των κατασκευών είναι αυτός που έχει πληγεί περισσότερο από οποιοδήποτε άλλον και εν πολλοίς οδήγησε σε απώλειες πολλών θέσεων εργασίας. Μετρώντας τις κατά κεφαλήν νέες κατασκευές είναι ένας τρόπος για να μετρήσουμε την οικονομική δύναμη της κάθε περιφέρειας. Παρατηρώντας και το δείκτη βλέπουμε με μία πρώτη ματιά ότι η κατασκευαστική δραστηριότητα πέφτει κατακόρυφα μετά το 2009.

Χάρτης 8: Κατά κεφαλήν κατασκευές 2000,2008,2011

Πηγή ΕΛΣΤΑΤ ίδια επεξεργασία

Όπως φαίνεται και στις τρεις επιλεγμένες χρονολογίες η περιφέρεια Αττικής έχει τον πιο μικρό δείκτη σε σχέση με όλες τις υπόλοιπες περιφέρειες, κάτι που εν μέρει είναι λογικό καθώς η Αττική είχε επέλθει σε ένα μερικό κορεσμό από άποψη κατασκευών πριν ακόμα από το 2000 οπότε λογικό είναι να μην μπορούσαν να δημιουργηθούν πολλές νέες κατασκευές. Η περιφέρεια που παρουσιάζει τη μεγαλύτερη τιμή του δείκτη είναι το Νότιο Αιγαίο και αυτό δείχνει να συμβαίνει σε όλη την διάρκεια της

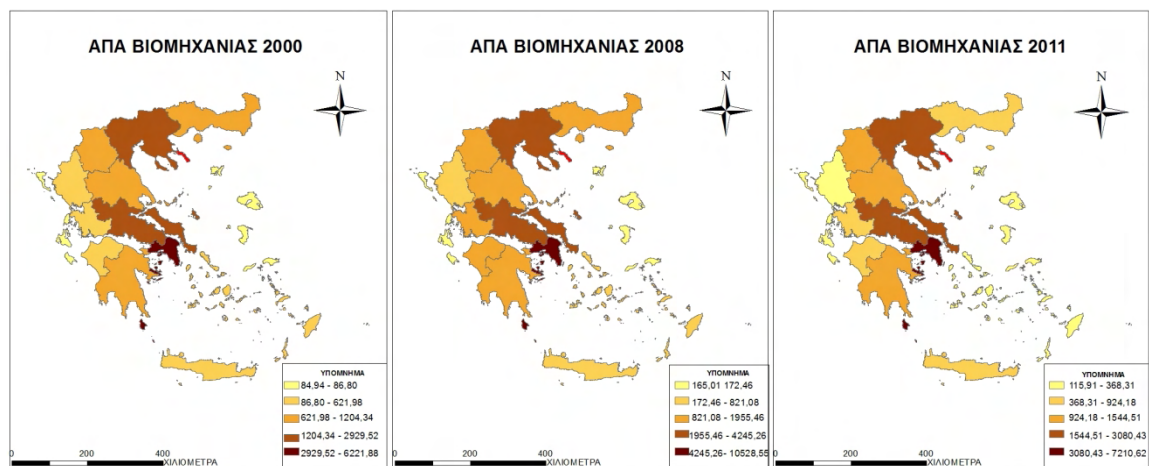
χρονικής περιόδου της μελέτης. Την περίοδο 2000-2008 παρατηρούμε ότι οι περιφέρειες Πελοποννήσου, Στερεάς Ελλάδας και Κρήτης παρουσιάζουν σχετικά μεγάλη αύξηση στην κατασκευαστική δραστηριότητα ενώ μικρότερη αύξηση παρουσιάζουν οι περιφέρειες Θεσσαλίας, Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης. Μετά όμως το 2008 βλέπουμε ότι όλες οι βόρειες περιφέρειες της χώρας μαζί με την Κρήτη παρουσιάζουν μείωση στην τιμή του δείκτη, ενώ η περιφέρειες Δυτικής Ελλάδος, Στερεάς Ελλάδος και Πελοποννήσου κυμαίνονται σε παρόμοια επίπεδα με την προ κρίση εποχή. Αναλυτικότερα εκτός από την περιφέρεια Αττικής, οι περιφέρειες Δυτικής Μακεδονίας και Κεντρικής Μακεδονίας είναι αυτές που παρουσιάζουν την πιο ραγδαία μείωση όσον αφορά τις νέες κατασκευές κάτι που γίνεται ακόμα εντονότερο μετά το 2008. Στον αντίποδα οι περιφέρειες που συστηματικά από το 2000 έχουν μεγάλη οικοδομική δραστηριότητα, και που την διατηρούν σε κάποιο βαθμό ακόμα και στην περίοδο 2008-2011 είναι οι περιφέρειες Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης, Ιονίων Νήσων, Πελοποννήσου και Νοτίου Αιγαίου. Βέβαια δεν σημαίνει ότι και αυτές δεν έχουν υποστεί μία μείωση και μάλιστα πολλές φορές και μεγάλη, ωστόσο διατηρούν τις τιμές του δείκτη πολύ πάνω από τις υπόλοιπες περιφέρειες. Αν πάρουμε λοιπόν ως δεδομένο ότι οι υψηλότερες τιμές του δείκτη είναι αυτές που καταδεικνύουν τις πιο ανθεκτικές περιφέρειες τότε οι πιο ανθεκτικές είναι οι τέσσερις που προαναφέρθηκαν με αντίστοιχα αυτές που εντοπίστηκαν στην αρχή.

4.1.7 ΑΚΑΘΑΡΙΣΤΗ ΠΡΟΣΤΙΘΕΜΕΝΗ ΑΞΙΑ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ

Η μέτρηση της βιομηχανίας, αποτελεί πάρα πολύ σημαντική παράμετρο για την εκτίμηση της ανθεκτικότητας μίας περιφέρειας, καθώς η ύπαρξη ή αντίστοιχα η απουσία της παίζει πολύ σημαντικό ρόλο στην οικονομία και στην οικονομική δύναμη μιας περιφέρειας. Αν μία περιφέρεια έχει μεγάλη βιομηχανία τότε είναι οικονομικά ισχυρή και άρα πιο ανθεκτική, όμως ταυτόχρονα μπορεί να καταστεί και πιο ευάλωτη καθώς μία ενδεχόμενη διαταραχή σε αυτό τον τομέα μπορεί να της δημιουργήσει προβλήματα στην οικονομική ζωή της. Τα στοιχεία για τον κλάδο της βιομηχανίας αρχικά βρίσκονταν από τις ετήσιες βιομηχανικές έρευνες που όμως σταμάτησαν να εκδίδονται το 2007. Για τη μέτρηση λοιπόν του κλάδου της βιομηχανίας θα χρησιμοποιηθεί εναλλακτικά η Ακαθάριστη Προστιθέμενη Αξία για την βιομηχανία με στοιχεία που προέρχονται από την EUROSTAT καθώς από την

ΕΛΣΤΑΤ δεν βρέθηκαν αυτά τα στοιχεία σε επίπεδο περιφέρειας αλλά μόνο σε επίπεδο επικράτειας. Ως «ακαθάριστη προστιθέμενη αξία (ΑΠΑ)» νοείται η ακαθάριστη προστιθέμενη αξία σε κόστος συντελεστών, η οποία είναι η αξία απόδοσης παραγωγής μείον την αξία ενδιάμεσης κατανάλωσης.

Χάρτης 9: ΑΠΑ βιομηχανίας 2000,2008,2011

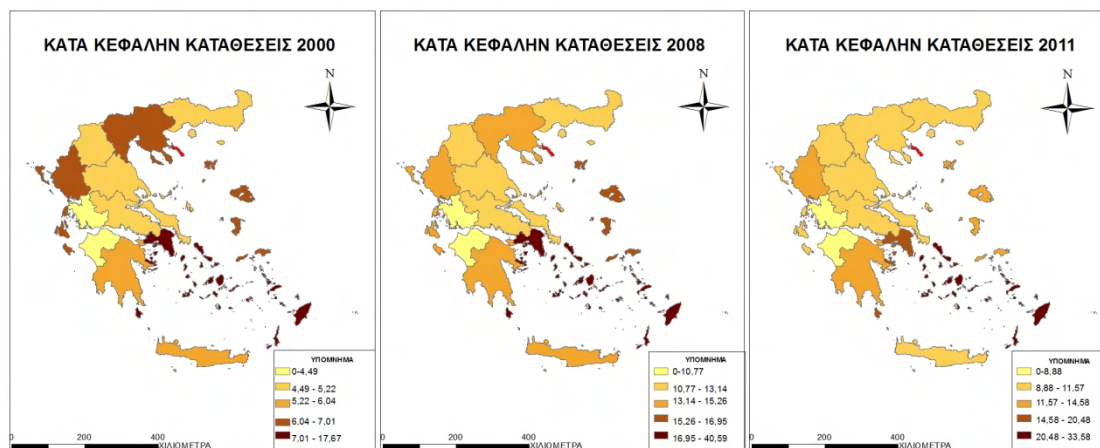
Πηγή ΕΛΣΤΑΤ ίδια επεξεργασία

Η ΑΠΑ σύμφωνα με τα στοιχεία της EUROSTAT εμφανίζει τις υψηλότερες τιμές της στις περιφέρειες της Αττικής, της Κεντρικής και Δυτικής Μακεδονίας, της Στερεάς Ελλάδας και δευτερευόντως στην περιφέρεια Πελοποννήσου. Αυτές οι τιμές είναι σταθερά υψηλότερες σε όλο το χρονικό διάστημα μελέτης σε σχέση με τις υπόλοιπες περιφέρειες και ειδικά η Αττική και η Κεντρική Μακεδονία έχουν τις μεγαλύτερες τιμές ακόμα και μεταξύ των πέντε πρώτων σε νούμερα περιφερειών, κάτι που μπορεί να εξηγηθεί από το γεγονός ότι περιλαμβάνουν τα δύο μητροπολιτικά κέντρα της χώρας. Δύο περιφέρειες παρουσιάζουν μία διαρκώς αυξανόμενη τάση και αυτές είναι οι περιφέρειες Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης και Θεσσαλίας και με λίγο μικρότερες τιμές ακολουθεί η Κρήτη. Αυτή η τάση περιορίζεται καθώς εισερχόμαστε στα χρόνια της κρίσης ωστόσο αυτές οι δύο περιφέρειες διατηρούν σχετικά υψηλά την τιμή του δείκτη τους. Αντίθετα με τις προαναφερόμενες περιφέρειες οι υπόλοιπες παρουσιάζουν μικρότερες τιμές στο δείκτη με αυτές να εμφανίζονται στις περιφέρειες Ιονίων Νήσων και Βορείου Αιγαίου. Σε καμία περιφέρεια δεν παρατηρείται αύξηση του δείκτη μετά την πάροδο του 2008, κάτι που δείχνει ότι η ελληνική βιομηχανία σαν σύνολο έχει πληγεί από την οικονομική κρίση και δε δείχνει σημάδια ανάκαμψης.

4.1.8 ΚΑΤΑ ΚΕΦΑΛΗΝ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ

Ο τελευταίος απλός δείκτης είναι αυτός των κατά κεφαλήν καταθέσεων. Οι καταθέσεις είναι ένας σχετικά εύκολος τρόπος για να εντοπιστεί η οικονομική κατάσταση των κατοίκων μίας περιφέρειας και κατ' επέκταση η οικονομική κατάσταση της ίδιας της περιφέρειας. Σε αυτό το δείκτη φαίνονται αρχικά δύο πράγματα. Όλες οι περιφέρειες βρίσκονται σε καλύτερη κατάσταση από άποψη καταθέσεων το 2011 από ότι ήταν το 2000 κάτι που δείχνει ότι η είσοδος στη νομισματική ένωση ωφέλησε τον πληθυσμό της χώρας. Ο δείκτης των καταθέσεων αλλά και οι καταθέσεις απλά ως νούμερο παρουσιάζουν μία συνεχή ανοδική τάση μέχρι το 2009, έτος στο οποίο άρχισαν να φαίνονται έντονα τα σημάδια της κρίσης, και ίσως να συνέχιζαν την ανοδική τους πορεία αν δεν είχε παρουσιαστεί η κρίση. Η μείωση των κατά κεφαλήν καταθέσεων δείχνει ως ένα βαθμό τις αυξημένες ανάγκες των νοικοκυριών για την κάλυψη των πληρωμών επιπλέον φόρων σε περιόδους περικοπών μισθών και ανεργίας. Επιπλέον, οι φόβοι ότι η Ελλάδα θα εγκαταλείψει το ευρώ οδήγησε τους ανθρώπους να αποσύρουν τις καταθέσεις τους λόγω του ενδεχόμενου κουρέματος.

Χάρτης 10: Κατά κεφαλήν καταθέσεις 2000,2008,2011

Πηγή: ΕΛΣΤΑΤ ίδια επεξεργασία

Αναλυτικότερα οι μεγαλύτερες τιμές του δείκτη παρουσιάζονται στις περιφέρειες Αττικής και Νοτίου Αιγαίου. Και οι δύο αυτές περιφέρειες δικαιολογούν τις υψηλές τιμές του δείκτη καθώς η μία περιφέρεια διαθέτει την πρωτεύουσα της χώρας που

είναι συγκεντρωμένο το μεγαλύτερο κομμάτι του πληθυσμού της χώρας και η άλλη έχει μεγάλα έσοδα από τον κλάδο του τουρισμού. Εδώ παρατηρείται ένα παράδοξο καθώς η Κεντρική Μακεδονία που διαθέτει μέσα την Θεσσαλονίκη η οποία έχει τον δεύτερο μεγαλύτερο πληθυσμό μετά την Αθήνα και σε αυτή συγκεντρώνεται μεγάλο μέρος της οικονομικής δραστηριότητας της βόρειας Ελλάδας, δεν έχει υψηλές τιμές στο συγκεκριμένο δείκτη ή τουλάχιστον τόσο υψηλές όσο θα ήταν ενδεχομένως αναμενόμενο. Παρόλα αυτά παρουσιάζει σχετικά υψηλές τιμές στο δείκτη οι οποίες μειώνονται σταδιακά με την πάροδο του χρόνου. Πέρα όμως από την περιφέρεια Κεντρικής Μακεδονίας, υπάρχουν και άλλες περιφέρειες που παρουσιάζουν μείωση στην τιμή του δείκτη με την πάροδο του χρόνου, και αυτές είναι οι περιφέρειες, Ηπείρου, Ιονίων Νήσων και Βορείου Αιγαίου. Αντίθετα τις χαμηλότερες τιμές του δείκτη, οι οποίες όμως δεν έχουν μεγάλες διαφορές από τις υπόλοιπες περιφέρειες καθώς όλες έχουν τιμές σχετικά κοντινές, παρουσιάζουν οι περιφέρειες Δυτικής Ελλάδας και Στερεάς Ελλάδας. Κάτι τέτοιο είναι λογικό καθώς σε αυτές τις περιφέρειες δεν συγκεντρώνεται αρκετός πλούτος, κυρίως στην Δυτική Ελλάδα καθώς η Στερεά όπως αναφέρθηκε και πριν διαθέτει βιομηχανία και άρα κάποια λίγο πιο υψηλά εισοδήματα, οπότε είναι αναμενόμενο να είναι χαμηλές και οι καταθέσεις. Περιφέρειες όπως είναι η Θεσσαλία και η Ανατολική Μακεδονία και Θράκη φαίνεται να μην έχουν να επιδείξουν μεταβολή στην τιμή του δείκτη δείχνοντας ότι σε αυτήν οι κάτοικοι της περιφέρειας απολαμβάνουν μία διαρκή σταθερότητα στις καταθέσεις τους.

4.2 ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΣΥΝΘΕΤΟΥ ΔΕΙΚΤΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΜΕΤΡΗΣΗ ΤΗΣ ΑΝΘΕΚΤΙΚΟΤΗΤΑΣ

Από την παραπάνω ανάλυση προκύπτει ένα πολύ σημαντικό συμπέρασμα. Ανάλογα με τα αποτελέσματα του κάθε δείκτη προέκυπτε και ένα διαφορετικό συμπέρασμα για την ανθεκτικότητα της κάθε περιφέρειας. Το περιεχόμενο του εκάστοτε δείκτη ήταν κάθε φορά διαφορετικό λόγω των χαρακτηριστικών της κάθε περιφέρειας με αποτέλεσμα να μην μπορεί να εξαχθεί ένα σίγουρο αποτέλεσμα, χωρίς όμως τα μεμονωμένα συμπεράσματα να είναι μη έγκυρα. Έτσι ουσιαστικά επαληθεύτηκε η βιβλιογραφία που υποστηρίζει ότι η ανθεκτικότητα δεν μπορεί να μετρηθεί με έναν μόνο απλό δείκτη και για αυτό ακριβώς το λόγο ενδείκνυται η δημιουργία ενός σύνθετου δείκτη για την καλύτερη μέτρηση της έννοιας.

Ένας σύνθετος δείκτης είναι ουσιαστικά ένας συνολικός δείκτης που περιλαμβάνει τους διάφορους επιμέρους δείκτες και πολλές φορές τα βάρη που συνήθως αντιπροσωπεύουν τη σημασία και σπουδαιότητα του κάθε δείκτη. Ένας σύνθετος δείκτης έχει την ικανότητα να μετρήσει κάποιες πολύπλοκες έννοιες που δεν μπορούν να υπολογιστούν από έναν απλό δείκτη όπως είναι για παράδειγμα η ανταγωνιστικότητα, η αειφορία αλλά και πιο συγκεκριμένα σε αυτή την περίπτωση η ανθεκτικότητα. Ωστόσο, η κατασκευή ενός σύνθετου δείκτη, δεν είναι μία απλή διαδικασία και οι μεθοδολογικές προκλήσεις που παρουσιάζονται μπορούν να δημιουργήσουν μια σειρά από τεχνικά ζητήματα που, εάν δεν αντιμετωπιστούν, υπάρχει μεγάλη πιθανότητα τα αποτελέσματα του σύνθετου δείκτη να μην είναι σωστά ή ακόμα χειρότερα να είναι παρερμηνευμένα κάτι που αποτελεί ευκαιρία για επιβολές πολιτικών θέσεων και γενικότερα χειραγώγηση της κοινωνίας και των ανθρώπων που την αποτελούν. Ως εκ τούτου, η δημιουργία σύνθετων δεικτών πρέπει να διέπεται από ιδιαίτερη προσοχή όπως και η χρήση τους. (Nardo, 2005).

Η δημιουργία του σύνθετου δείκτη μιας και δεν υπάρχει κάποιος κοινός αποδεκτός τρόπος για την σύνθεση και κατασκευή του, επαφίεται στην ικανότητα του μελετητή, και αυτός επιλέγει τόσο τις μεταβλητές που θα συμπεριληφθούν όσο και τα βάρη που θα έχει η κάθε μία. Οι απλοί δείκτες που χρησιμοποιήθηκαν παραπάνω κρίνονται όλοι σημαντικοί καθώς ο κάθε ένας προσπαθεί να καλύψει μία παράμετρο της έννοιας της ανθεκτικότητας, οπότε είναι απαραίτητο να συμπεριληφθούν στην κατασκευή του σύνθετου δείκτη δίνοντάς του και μία παραπάνω αξιοπιστία λόγω του φάσματός τους.

4.2.1 ΤΥΠΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΜΕΤΑΒΛΗΤΩΝ

Ένα πρόβλημα που συναντιέται πάντα στην κατασκευή των σύνθετων δεικτών, είναι ότι οι επιμέρους δείκτες έχουν διαφορετικές μονάδες μέτρησης και κατ' επέκταση δεν μπορούν να χρησιμοποιηθούν απευθείας στην κατασκευή του σύνθετου δείκτη και άρα απαιτείται η τυποποίηση τους. Μια τυποποιημένη μεταβλητή έχει δύο βασικά χαρακτηριστικά: πρώτον η μέση αριθμητική της τιμή είναι ίση με 0 και δεύτερον η τυπική της απόκλιση και η διακύμανσή της είναι ίσες με 1. Η τυποποίηση των τιμών χρησιμοποιείται όταν θέλουμε να συγκρίνουμε δύο τιμές μιας μεταβλητής που προέρχονται από σειρές δεδομένων που διαφέρουν α) ως προς την μέση τιμή τους ή την τυπική τους απόκλιση, ή β) ως προς τις μονάδες μέτρησης.

Στην κατασκευή του σύνθετου δείκτη για την μέτρηση της ανθεκτικότητας θα χρησιμοποιηθούν οι παρακάτω μεταβλητές, το κατά κεφαλήν ΑΕΠ (εκατ. Ευρώ ανά κάτοικο), οι γεννήσεις και οι θάνατοι (εκατ. Κάτοικοι), η απασχόληση και η ανεργία (% του εργατικού δυναμικού), η μη οικιακή κατανάλωση ενέργειας (MWh ανά κάτοικο), οι διανυκτερεύσεις του μη μόνιμου πληθυσμού (διανυκτέρευση ανά κάτοικο), οι κατά κεφαλήν νέες κατασκευές (αριθμός κτηρίων ανά κάτοικο), η ακαθάριστη προστιθέμενη αξία στην βιομηχανία (εκατ. Ευρώ) και οι κατά κεφαλήν καταθέσεις (εκατ. Ευρώ ανά κάτοικο) για τις μελετώμενες χρονολογίες 2000 έως 2011. Όπως διακρίνεται η κάθε μεταβλητή έχει την δική της μονάδα μέτρησης καθώς κάθε μία εκφράζει κάτι διαφορετικό και αποτελούν απολύτως μη συγκρίσιμα στοιχεία οπότε η διαδικασία της τυποποίησης των παραπάνω μεταβλητών επιβάλλεται έτσι ώστε να δημιουργηθεί ένας σωστός σύνθετος δείκτης.

Η τυποποίηση των μεταβλητών δεν αποτελεί δύσκολη διαδικασία καθώς ουσιαστικά όλες οι τυποποιημένες τιμές που θα κυμαίνονται μεταξύ 0 και 1 προέρχονται από έναν σχετικά απλό τύπο ο οποίος είναι:

$$X_i = \left(\frac{X_i - X_{\min}}{X_{\max} - X_{\min}} \right)$$

Όπου X_i είναι η τιμή της κάθε μεταβλητής και X_{\max} και X_{\min} αντίστοιχα η μέγιστη και ελάχιστη τιμή για την κάθε μεταβλητή.

Ένα στοιχείο που χρήζει προσοχής στην διαδικασία της τυποποίησης είναι οι τιμές που παίρνουν οι δείκτες και πώς αξιολογούνται κάθε φορά. Για να πραγματοποιηθεί η διαδικασία πρέπει όλες οι τιμές να βρίσκονται από την μεγαλύτερη στη μικρότερη, καθώς μεγαλύτερη τιμή πρέπει να αντιστοιχεί και σε μεγάλη ανθεκτικότητα. Οι περισσότερες μεταβλητές ακολουθούν αυτόν τον κανόνα καθώς επί παραδείγματι οι μεγαλύτερες τιμές του κατά κεφαλήν ΑΕΠ ή των καταθέσεων οδηγούν πράγματι στη μεγάλη ανθεκτικότητα. Κάποιοι όμως από του δείκτες δεν ακολουθούν το ίδιο μοτίβο και συγκεκριμένα αυτοί είναι η ανεργία και αριθμός θανάτων καθώς οι μεγάλες τιμές των δεικτών αυτών μεταφράζονται σε μικρή ανθεκτικότητα, έτσι οι δείκτες έπρεπε να αντιστραφούν, δηλαδή αντί να χρησιμοποιηθούν οι τιμές όπως έχουν προκύψει πρέπει να χρησιμοποιηθεί ο αντίστροφος αριθμός τους, για να μπορέσει να

προσαρμοστεί και να έχει τα ίδια αποτελέσματα με τους υπόλοιπους δηλαδή έχοντας ίδια πολιτικότητα με υπόλοιπους.

4.2.2 ΣΥΝΘΕΤΟΣ ΔΕΙΚΤΗΣ ΑΝΘΕΚΤΙΚΟΤΗΤΑΣ

Ο σκοπός αυτού λοιπόν του σύνθετου δείκτη είναι η όσο το δυνατόν εγκυρότερη μέτρηση της έννοιας της ανθεκτικότητας για κάθε μία από τις 13 ελληνικές περιφέρειες (NUTS II), εκτός από την περιοχή του Αγίου Όρους που για προφανείς λόγους δεν υπάρχουν διαθέσιμα στοιχεία για τις χρονολογίες 2000-2011. Βέβαια πρέπει να σημειωθεί ότι ακόμα και ένας σύνθετος δείκτης, που περιέχει αρκετές μεταβλητές, δεν είναι απαραίτητα ο πιο ενδεικτικός για την μέτρηση μιας τόσο περίπλοκης έννοιας και ειδικά σε επίπεδο περιφερειών που αποτελούν το μεγαλύτερο χωρικό επίπεδο στην Ελλάδα, μετά το ίδιο το κράτος.

Ο σύνθετος δείκτης της ανθεκτικότητας, προκύπτει από τον μέσο όρο των δέκα μεμονωμένων τυποποιημένων μεταβλητών:

$$\Sigma\Delta A_i = \frac{\left(\sum_i X_i \right)}{N}$$

Όπου το X_i αποτελεί τις τυποποιημένες τιμές των μεταβλητών και N είναι ο συνολικός αριθμός των μεταβλητών.

Οι τιμές του δείκτη θα κυμαίνονται από το 0 έως το 1 και η μεγαλύτερη αριθμητική τιμή του δείκτη θα σηματοδοτεί και την μεγαλύτερη ανθεκτικότητα. Όμως για να είναι ακόμα πιο ολοκληρωμένη η ανάλυση, στην μελέτη αυτή προχωρήσαμε ένα βήμα παραπάνω προσθέτοντας «βάρη», σταθμίζοντας δηλαδή τις μεταβλητές, ανάλογα με την σημαντικότητα του κάθε επιμέρους δείκτη, δημιουργώντας έτσι δύο καινούριους. Σε αυτό το σημείο πρέπει να σημειωθεί ότι η στάθμιση των μεταβλητών αποτελεί ένα αρκετά υποκειμενικό κριτήριο και εναπόκειται στην ευχέρεια του κάθε μελετητή. Ο συνδυασμός των βαρών δεν αποτελεί απαραίτητα την πιο ενδεδειγμένη απάντηση στην προσπάθεια για την μελέτη της ανθεκτικότητας. Ο συνδυασμός των βαρών μπορεί εύκολα να κατευθύνει μία έρευνα καθώς με την κατάλληλη στάθμιση μπορούν να παραποιηθούν τα αποτελέσματα παρουσιάζοντας διαστρεβλωμένη την αλήθεια. Στην παρούσα μελέτη τα βάρη που δόθηκαν είναι για τον πρώτο δείκτη

(ΣΔΑ1): για τον δείκτη της απασχόλησης 0,1, για τον δείκτη της ανεργίας 0,1, για το Κ.Κ.ΑΕΠ 0,4, για το δείκτη της βιομηχανίας 0,2 και τέλος για τον δείκτη καταθέσεων 0,2. Για τον δεύτερο κατά σειρά σύνθετο δείκτη (ΣΔΑ2): 0,1 για τον δείκτη απασχόλησης, 0,1 για τον δείκτη ανεργίας, 0,1 για τον δείκτη κατασκευών, 0,05 για τους θανάτους και τις γεννήσεις αντίστοιχα, για τη μη οικιακή κατανάλωση ενέργειας 0,1, για τις διανυκτερεύσεις 0,2, για το Κ.Κ. ΑΕΠ 0,2 και τέλος για την βιομηχανία και καταθέσεις βάρος 0,05.

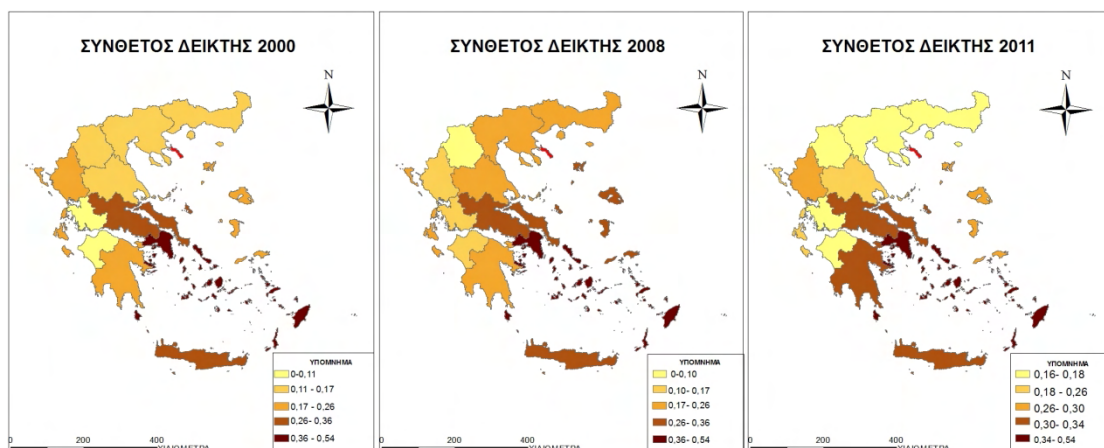
Οι δύο νέοι σύνθετοι δείκτες, προκύπτουν από τον παρακάτω τύπο:

$$\Sigma\Delta A_i = \frac{\sum_i x_i \cdot w_i}{\sum_i w_i}$$

Όπου X_i είναι οι τυποποιημένες τιμές των μεταβλητών και W_i τα αντίστοιχα βάρη.

Μετά την χωρική αναπαράσταση των επιμέρους μεταβλητών, θα γίνει η αντίστοιχη αναπαράσταση για τους σύνθετους δείκτες για την καλύτερη κατανόηση των αποτελεσμάτων. Αρχικά σε αντιστοιχία με τους χάρτες για τις απλές μεταβλητές θα παρουσιαστούν οι σύνθετοι δείκτες για τις χρονιές 2000,2008, 2011. Πρώτα παρουσιάζεται στους παρακάτω χάρτες ο σύνθετος δείκτης πριν από την στάθμιση με βάρη (χάρτης 11).

Χάρτης 11: Σύνθετος δείκτης 2000,2008,2011

Πηγή ίδια επεξεργασία

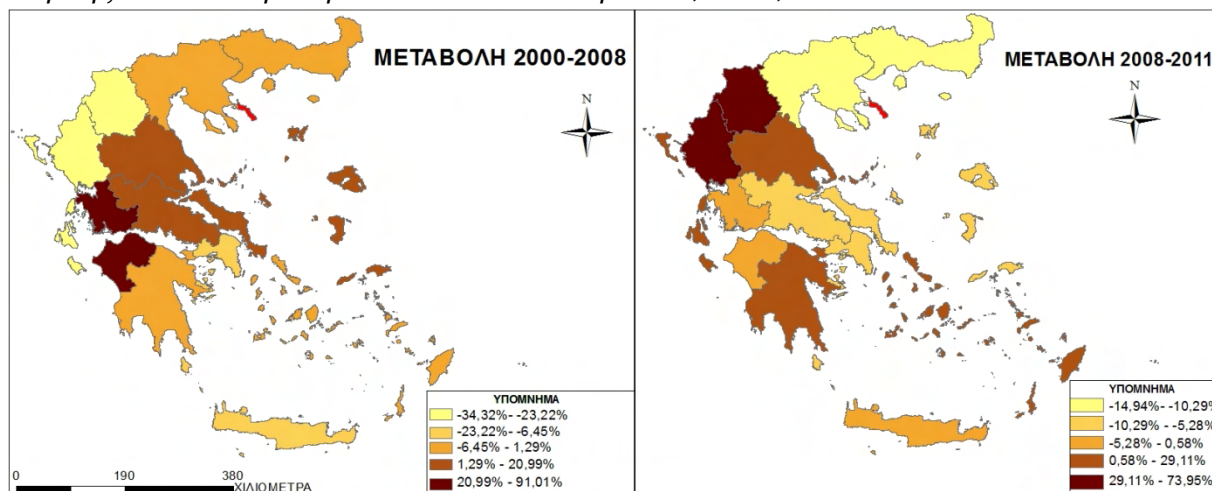
Είναι εύκολα διακριτό ότι οι περιφέρειες Νοτίου Αιγαίου και Αττικής αποτελούν αυτές με τις μεγαλύτερες τιμές του δείκτη και στις τρεις επιλεγμένες χρονολογίες άρα μπορούν να χαρακτηριστούν βάσιμα ότι διαθέτουν το μεγαλύτερο βαθμό ανθεκτικότητας στον Ελλαδικό χώρο. Αυτό μπορεί να αιτιολογηθεί από τα δυνατά

χαρακτηριστικά της κάθε περιφέρειας. Η Αττική από την μεριά της διαθέτει την πρωτεύουσα της χώρας που πάρα την υψηλή ανεργία που παρουσιάζει διαθέτει υψηλές τιμές στις υπόλοιπες μεταβλητές όποτε υπερνικά όλες τις υπόλοιπες και αντίστοιχα το Νότιο Αιγαίο, είναι από τις πιο ανεπτυγμένες περιφέρειες της Ελληνικής επικράτειάς καθώς η οικονομία της βασίζεται στο διεθνή, κατά κύριο λόγο, αλλά και στον εγχώριο τουρισμό, που αποτελεί αναμφισβήτητο το πιο δυνατό οικονομικό χαρτί της χώρας και ταυτόχρονα είναι ο πιο ανθεκτικός κλάδος της οικονομίας της. Στη διαχρονική εξέλιξη του δείκτη βλέπουμε ότι αμέσως μετά από αυτές τις δύο περιφέρειες ακολουθεί η Κρήτη, που και αυτή όπως και το Νότιο Αιγαίο στηρίζει την οικονομία της στον διεθνή τουρισμό. Επίσης σχετικά υψηλές τιμές του δείκτη συναντούμε στην περιφέρεια Στερεάς Ελλάδας, κάτι που οφείλεται κυρίως στην βιομηχανία, και στην περιφέρεια Ηπείρου που εκτός από την τουριστική δραστηριότητα που έχουν κυρίως οι ορεινές περιοχές της, βρίσκεται και στην τομή δύο μεγάλων οδικών αξόνων της χώρας δηλαδή της Εγνατίας οδού και του Δυτικού άξονα της χώρας. Αντίστοιχα οι περιφέρειες με την μικρότερη ανθεκτικότητα είναι με βάση τον δείκτη αυτές της Δυτικής Ελλάδας και της Δυτικής Μακεδονίας και δευτερευόντως της Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης. Το αποτέλεσμα του δείκτη μπορεί να δικαιολογηθεί καθώς αυτές οι περιφέρειες δεν παρουσιάζουν κάποιο ιδιαίτερο χαρακτηριστικό ούτε η οικονομία τους είναι πολύ ανεπτυγμένη και επιπλέον λόγω της γεωγραφικής τους θέσης, ποτέ δεν αντιμετωπίστηκαν ως ισάξιες από την κεντρική διοίκηση τη χώρας.

Εκτός από τις αναπαραστάσεις των τριών επιλεγμένων τιμών είχε αναπαρασταθεί και η μεταβολή του δείκτη για δύο περιόδους όπως φαίνεται στον παρακάτω χάρτη (χάρτης 12). Η μία είναι από το 2000 έως το 2008 δηλαδή ουσιαστικά τις χρονιές πριν από την οικονομική κρίση, και η άλλη από το 2008 έως το 2011, δηλαδή την περίοδο της ελληνικής οικονομικής κρίσης. Αυτός ο διαχωρισμός θεωρήθηκε ως ο πιο ενδεικτικός καθώς όπως φαίνεται και από το αποτέλεσμα η κρίση επηρέασε τελείως την ανθεκτικότητα που παρουσιάζει η κάθε περιφέρεια. Για την περίοδο πριν από την οικονομική κρίση, μεγάλη μεταβολή της ανθεκτικότητας παρατηρείται στην περιφέρεια Δυτικής Ελλάδας και ακολουθώντας είναι οι περιφέρειες Στερεάς Ελλάδας, Θεσσαλίας και Βορείου Αιγαίου, ενώ για την περίοδο μετά την οικονομική κρίση τη μεγαλύτερη μεταβολή παρουσιάζει η Ήπειρος και η Δυτική Μακεδονία, με αμέσως επόμενες την Πελοπόννησο, τη Θεσσαλία και το Νότιο Αιγαίο. Για την περίοδο μεταξύ 2000 και 2008 βλέπουμε ότι όλες οι περιφέρειες εκτός από τρεις

παρουσιάζουν τιμές μεγαλύτερες από τη μέση, οπότε παρουσιάζουν σχετικά μεγάλη ανθεκτικότητα. Οι μόνες που έχουν χαμηλές τιμές είναι η Δυτική Μακεδονία, η Ήπειρος και τα Ιόνια Νησιά. Μεγαλύτερη όμως σημασία έχει η μελέτη της μεταβολής του δείκτη μετά το 2008. Παρατηρώντας τους χάρτες λοιπόν κατανοούμε, ότι οι περιφέρειες μετά το 2008 που παρουσιάζουν μεγαλύτερες τιμές στο δείκτη κατάφεραν να αυξήσουν την ανθεκτικότητά τους μέσα σε περιβάλλον κρίσης δηλαδή επηρεάστηκαν σε μικρότερο βαθμό από τις υπόλοιπες. Όπως βλέπουμε αυτές οι περιφέρειες δεν είναι ούτε οι μεγαλύτερες ούτε οι πιο ανεπτυγμένες, άρα συμπεραίνουμε ότι η κρίση, δηλαδή μία διαταραχή της οικονομίας, επηρέασε λιγότερο τις μικρότερες και λιγότερο ανεπτυγμένες περιφέρειες καθώς η οικονομία τους δεν είχε επεκταθεί πέρα των συνόρων τους και έτσι αν και αντιμετώπισαν σίγουρα τις αρνητικές επιπτώσεις της κρίσης μπόρεσαν να επανακάμψουν πολύ πιο γρήγορα από τις αντίστοιχες περιφέρειες που με βάση τα οικονομικά στοιχεία είναι πιο ισχυρές.

Χάρτης 12: Μεταβολή Σύνθετου Δείκτη 2000,2008,2011

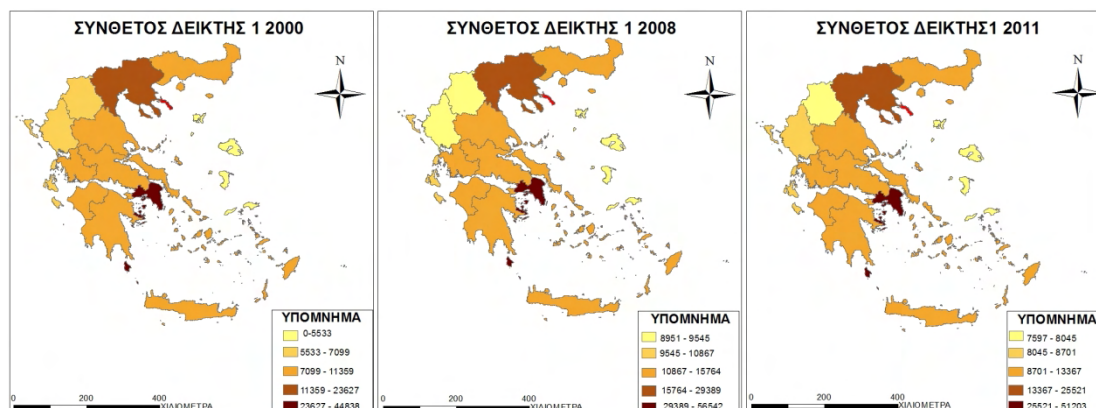

Πηγή ΕΛΣΤΑΤ ίδια επεξεργασία

Η μελέτη του μη σταθμισμένου σύνθετου δείκτη παρουσίασε πολύ σημαντικά στοιχεία από τα οποία εξήχθησαν χρήσιμα συμπεράσματα. Με την στάθμιση του, τα αποτελέσματα θα είναι λίγο διαφορετικά αλλά εξίσου ενδιαφέροντα. Ο πρώτος σύνθετος δείκτης περιέχει βάρη σε πέντε από τις μεταβλητές που απαρτίζουν το δείκτη καθώς αυτές κρίθηκαν ως πιο σημαντικές, κυρίως επειδή καλύπτουν τον

οικονομικό τομέα που επηρεάζει σε μεγάλο βαθμό την ανθεκτικότητα μιας περιφέρειας.

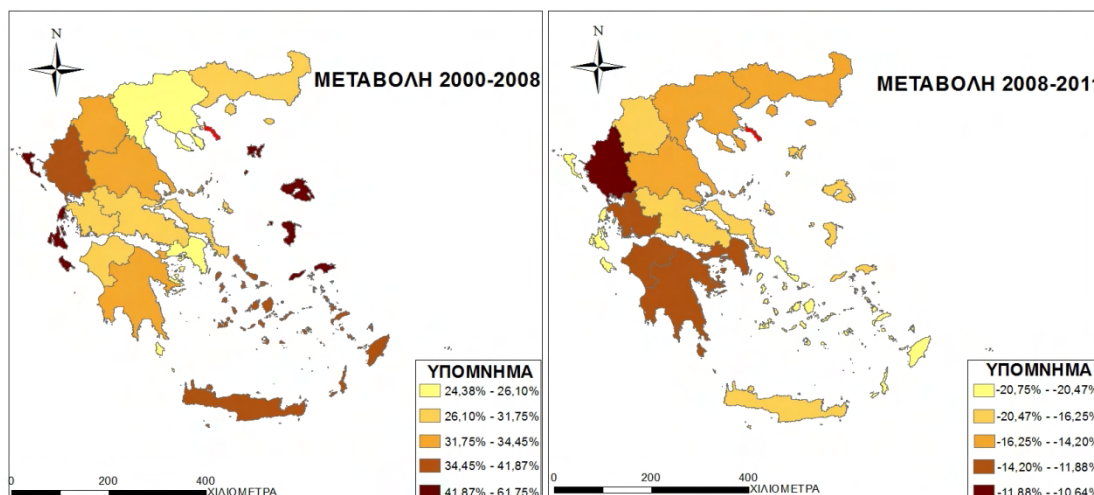
Χάρτης 13: Σύνθετος δείκτης 1 2000, 2008, 2011

Πηγή ΕΛΣΤΑΤ ίδια επεξεργασία

Όπως παρατηρείται επειδή έχουν επιλεγθεί οι μεταβλητές ΑΕΠ και καταθέσεις κατά κύριο λόγο, φαίνεται ότι οι περιφέρειες με τα μεγάλα αστικά κέντρα της χώρας παρουσιάζουν και την μεγαλύτερη ανθεκτικότητα και στις τρεις επιλεγμένες χρονικές περιόδους καθώς όπως αναφέρθηκε και στους απλούς δείκτες από την μία οι καταθέσεις δεν έχουν υποστεί μεγάλη μείωση και από την άλλη το Κ.Κ. ΑΕΠ είναι πολύ μεγαλύτερο σε αυτές τις δύο περιφέρειες. Όπως παρατηρείται η συγκεκριμένη στάθμιση δεν επιφέρει αλλαγές στις τιμές του δείκτη, που να αποτυπώνονται τουλάχιστον χωρικά. Η μόνη διαφορά που παρατηρείται είναι για την περιφέρεια Ηπείρου που μέχρι το 2008 παρουσιάζει μείωση στην ανθεκτικότητά της κάτι που οφείλεται κυρίως στις μεταβολές του ΑΕΠ, ωστόσο μετά το 2008 παρουσιάζει την αντίστροφη πορεία. Αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι η Ήπειρος παρουσιάζει μεγάλη μείωση στον κλάδο της ανεργίας κάτι που υπερνικά τις οποιεσδήποτε άλλες μεταβολές στους υπόλοιπους δείκτες.

Χάρτης 14: Μεταβολή Σύνθετου Δείκτη 1 2000, 2008, 2011

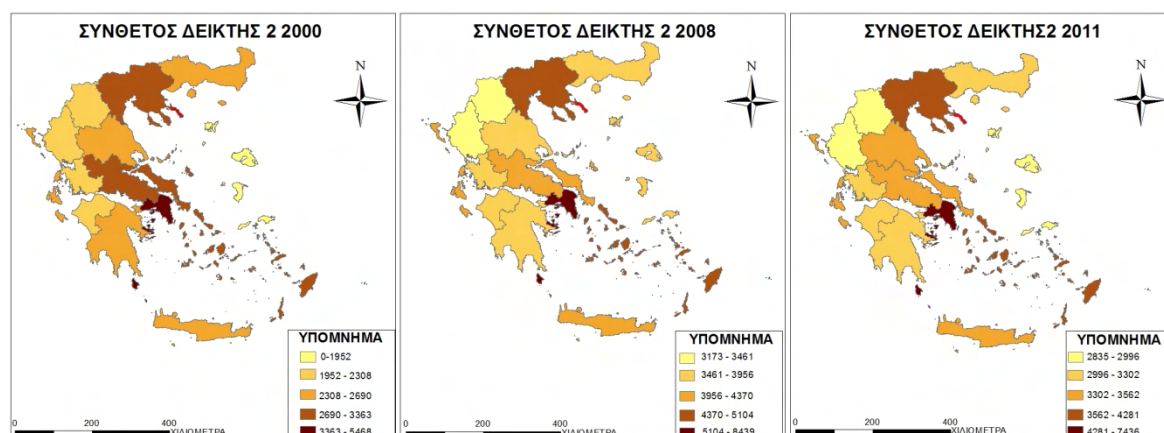

Πηγή ΕΛΣΤΑΤ ίδια επεξεργασία

Η αποτύπωση των μεταβολών δίνει μία πιο κατανοητή εικόνα για το συγκεκριμένο δείκτη. Όπως φαίνεται οι περιφέρειες με τη μικρότερη ανθεκτικότητα είναι αυτές με τα μεγαλύτερα αστικά κέντρα όπως είδαμε παρόμοια και στο μη σταθμισμένο σύνθετο δείκτη, δείχνοντας ως ανθεκτικές περιφέρειες την Ήπειρο, το Βόρειο και Νότιο Αιγαίο, τα Ιόνια Νησιά και την Κρήτη. Εναλλακτικά μπορεί κάποιος να ισχυριστεί ότι η ανθεκτικότητα παρουσιάζεται στις περιφέρειες που έχουν ως βασικό πυλώνα της οικονομίας τους τον τουρισμό. Η μεταβολή του σύνθετου δείκτη μεταξύ των χρονικών περιόδων 2008 και 2011 αρχικά φαίνεται να αναπαριστά τους ακριβώς αντίθετους ισχυρισμούς, ωστόσο οι περιφέρειες με εντονότερο χρώμα παρουσιάζουν την μικρότερη δυνατή μεταβολή καθώς όλες οι μεταβολές σε αυτή την περίοδο είναι αρνητικές. Εδώ όμως αξίζει να σημειωθεί ότι παρά την παραπάνω επισήμανση, οι περιφέρειες που έχουν την μεγαλύτερη μείωση είναι αυτές που πριν είχαν επισημανθεί ως πιο ανθεκτικές. Αυτή η συμπεριφορά μπορεί να αιτιολογηθεί καθώς οφείλεται εν πολλοίς στη μεταβολή που παρουσιάζουν αυτές οι περιφέρειες στις καταθέσεις και στην απασχόληση και λόγω της στάθμισης τους παρουσιάζεται αυτό το αποτέλεσμα. Επίσης αξίζει να σημειωθεί ότι δεν έχει σταθμιστεί ο δείκτης που σχετίζεται με τον τουρισμό που είναι ο πιο σημαντικός για αυτές, οπότε χωρίς αυτόν δεν έχουν μεγάλη οικονομική δύναμη και άρα δίκαια παρουσιάζουν αυτό το μοτίβο.

Ο τελευταίος σύνθετος δείκτης, περιλαμβάνει περισσότερες σταθμισμένες μεταβλητές από τον προηγούμενο. Για την ακρίβεια όλες οι επιμέρους μεταβλητές που χρησιμοποιήθηκαν για την κατασκευή του σύνθετου δείκτη έχουν και ένα διαφορετικό βάρος. Οι μόνες μεταβλητές που διαθέτουν μεγαλύτερο βάρος από τις υπόλοιπες είναι το Κ.Κ ΑΕΠ και οι διανυκτερεύσεις μη κατοίκων. Αυτό συμβαίνει γιατί το κατά κεφαλήν ΑΕΠ είναι ο πιο σημαντικός από τους επιμέρους δείκτες για τη μέτρηση της ανθεκτικότητας και οι διανυκτερεύσεις αντιπροσωπεύουν ουσιαστικά τον τουρισμό που είναι ο πιο ανθεκτικός κλάδος της οικονομίας της χώρας. Οι μεταβλητές που έχουν μικρότερη στάθμιση είναι οι γεννήσεις και οι θάνατοι μαζί με τον δείκτη της βιομηχανίας και των καταθέσεων.

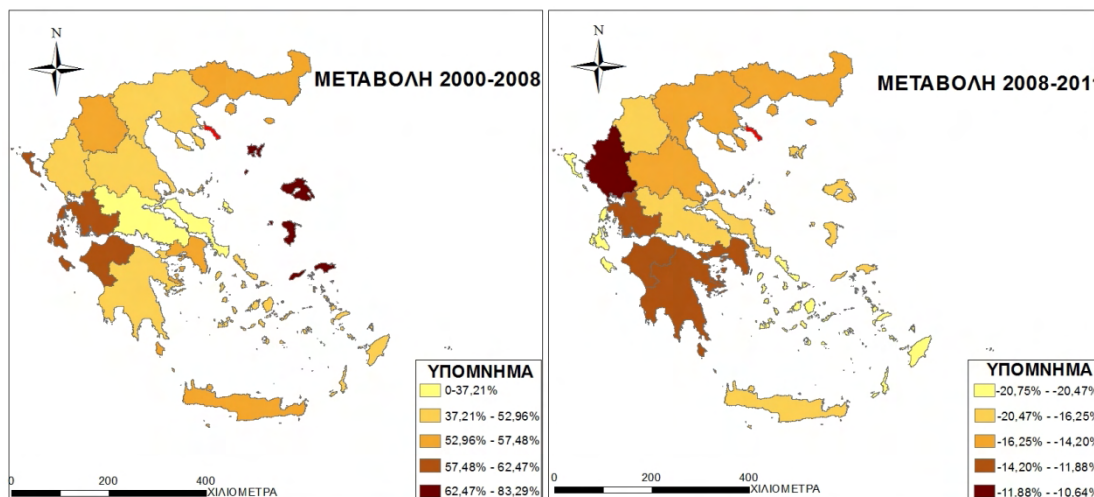
Χάρτης 15: Σύνθετος δείκτης 2 2000, 2008, 2011

Πηγή ΕΛΣΤΑΤ ίδια επεξεργασία

Αυτός ο δείκτης όπως φαίνεται και από τον χάρτη 15 παρουσιάζει αρκετά κοινά χαρακτηριστικά με τον αρχικό σύνθετο δείκτη και αυτό εν πολλοίς οφείλεται στον ισομερισμό των βαρών. Παρατηρώντας τις τρεις χρονικές περιόδους εντοπίζουμε την σταδιακή μείωση του δείκτη της ανθεκτικότητας σχεδόν σε όλες τις περιφέρειες της επικράτειας. Εξαιρέσεις αποτελούν οι περιφέρειες Κεντρικής Μακεδονίας και Αττικής κυρίως επειδή σε αυτές συγκεντρώνεται μεγαλύτερο κατά κεφαλήν ΑΕΠ το οποίο αποτελεί μία από τις δύο μεταβλητές με τη μεγαλύτερη στάθμιση. Παρόλα αυτά βλέπουμε ότι οι περιφέρειες Νοτίου Αιγαίου, Ιονίων Νήσων και Κρήτης παρουσιάζουν σχετικά υψηλές τιμές κάτι που δικαιολογείται από τον τουριστικό τους χαρακτήρα.

Χάρτης 16: Μεταβολή Σύνθετου Δείκτη 2 2000, 2008, 2011

Πηγή ΕΛΣΤΑΤ *ιδία επεξεργασία*

Η μελέτη της μεταβολής του σύνθετου δείκτη μας παρουσιάζει μία διαφορετική εικόνα όπως φαίνεται στο χάρτη 16. Στην περίοδο 2000 με 2008 οι περιφέρειες με τη μεγαλύτερη μεταβολή του δείκτη είναι αυτές του Βορείου Αιγαίου, των Ιονίων Νήσων και της Δυτικής Ελλάδας. Περιφέρειες όπως αυτές της Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης, Δυτικής Μακεδονίας, Αττικής και Κρήτης παρουσιάζουν επίσης αύξηση της ανθεκτικότητάς τους εκείνη την περίοδο. Μελετώντας την μεταβολή που λαμβάνει χώρα στα χρόνια της κρίσης, παρατηρείται με την συγκεκριμένη στάθμιση η μικρότερη μείωση να παρουσιάζεται στις περιφέρειες Ηπείρου, Δυτικής Ελλάδας και Πελοποννήσου, με την περιφέρεια Αττικής να ακολουθεί. Σε μικρότερη κλίμακα φαίνεται να αυξάνουν όλες οι περιφέρειες της Κεντρικής και Βόρειας Ελλάδας, εκτός από την περιφέρεια της Δυτικής Μακεδονίας που παρουσιάζει αρκετά μεγάλη μείωση στο δείκτη την ανθεκτικότητά τους. Μια πολύ σημαντική διαπίστωση, όπως αναφέρθηκε και παραπάνω, είναι το γεγονός ότι με την στάθμιση των μεταβλητών με αυτό τον τρόπο, οι κατ' εξοχήν τουριστικές περιφέρειες παρουσιάζουν τη μεγαλύτερη μείωση στην ανθεκτικότητά τους. Όπως γίνεται εύκολα κατανοητό, αυτό το αποτέλεσμα, δεν μπορεί να χαρακτηριστεί μη ορθό, καθώς όπως φαίνεται ο συγκεκριμένος συνδυασμός στάθμισης δεν δίνει το αναμενόμενο αποτέλεσμα για αυτές τις περιφέρειες και καθιστά ανθεκτικές αντίστοιχα κάποιες άλλες.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5: ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Ο σκοπός αυτής της εργασίας ήταν η μελέτη του βαθμού ανθεκτικότητας που παρουσιάζουν οι 13 ελληνικές περιφέρειες. Η περίοδος μελέτης δεν αποτέλεσε τυχαία επιλογή καθώς η χώρα μέσα σε αυτήν εισήχθη στη νομισματική ένωση της ζώνης του Ευρώ, γνώρισε μία μεγάλη ευημερία κυρίως την περίοδο των Ολυμπιακών Αγώνων και τέλος βρέθηκε αντιμέτωπη με τη μεγαλύτερη οικονομική κρίση που έχει πλήξει ποτέ τη χώρα, οδηγώντας τη σταδιακά στην οικονομική παρακμή και την ευρωπαϊκή περιθωριοποίηση.

Για τη μέτρηση της ανθεκτικότητας, δηλαδή της ικανότητας που παρουσιάζουν οι περιφέρειες να αντιστέκονται σε εξωτερικές διαταραχές και να επανακάμπτουν ή να παραμένουν σε τροχιά ανάπτυξης, στην παρούσα μελέτη παρουσιάστηκαν οι τομείς που οδηγούν στην επίτευξή της με βάση τη διεθνή βιβλιογραφία και έγινε μία προσπάθεια να εντοπιστούν οι κατάλληλοι δείκτες που να τους αντιπροσωπεύουν καλύτερα ώστε να είναι όσο το δυνατόν πιο σωστή η μέτρηση. Οι απλοί δείκτες ήταν βασισμένοι σε στοιχεία οικονομικά, πληθυσμιακά, αναπτυξιακά έτσι ώστε να υπάρχει επαρκής εκπροσώπηση των διάφορων παραμέτρων της ανθεκτικότητας. Αυτοί οι απλοί δείκτες αποτέλεσαν την βάση για την δημιουργία του ΣΔΑ, (Σύνθετου Δείκτη Ανθεκτικότητας) ο οποίος μας παρουσιάζει μία πιο αντιπροσωπευτική εικόνα για την ανθεκτικότητα της κάθε περιφέρειας καθώς συνδυάζει όλους τους απλούς δείκτες που μελετήθηκαν.

Τα αποτελέσματα που εξήχθησαν από τη μελέτη των απλών δεικτών παρουσίασαν μία ποικιλομορφία ως προς το βαθμό της ανθεκτικότητας της κάθε περιφέρειας. Ανάλογα με το μελετώμενο δείκτη η ανθεκτικότητα μεταβαλλόταν συνεχώς και στη διαχρονική μελέτη της έννοιας προέκυπταν για κάθε μελετώμενο χρόνο διαφορετικές περιφέρειες με υψηλό βαθμό ανθεκτικότητας. Αυτό ήταν ως ένα βαθμό αναμενόμενο καθώς η κάθε περιφέρεια έχει διαφορετικά χαρακτηριστικά και συγκριτικά πλεονεκτήματα οπότε αν ένας δείκτης μελετούσε αυτά τα χαρακτηριστικά θα οδηγούσε και σε ανάλογο βαθμό ανθεκτικότητας. Ωστόσο, παρά αυτό το χαρακτηριστικό των απλών δεικτών τα συμπεράσματα είναι σημαντικά καθώς

εντοπίζεται ποιος τομέας για κάθε περιφέρεια είναι πιο σημαντικός και άρα σε ποιον πρέπει να βασιστεί για να μπορέσει να καταστεί πιο ανθεκτική.

Τα συμπεράσματα που εξήχθησαν από τον σύνθετο δείκτη είναι πιο διαφωτιστικά για το αν οι ελληνικές περιφέρειες έχουν μεγάλο βαθμό ανθεκτικότητας. Συγκεκριμένα η πιο ανθεκτική περιφέρεια της Ελλάδας αποδείχθηκε ότι είναι αυτή του Νοτίου Αιγαίου. Η περιφέρεια αυτή, που αποτελεί την πιο τουριστική περιφέρεια της χώρας και βασίζοντας την οικονομία της σε αυτό κατάφερε να επηρεαστεί σε μικρό βαθμό από την οικονομική κρίση, ειδικά σε σχέση με τις υπόλοιπες περιφέρειες, και να καταφέρει να παρουσιάζει υψηλές τιμές σε όλους τους απλούς δείκτες και ταυτόχρονα να παρουσιάζει μικρό ποσοστό ανεργίας, κάτι που είναι ιδιαίτερα σημαντικό λόγω της κατάστασης που επικρατεί στην χώρα. Η αμέσως επόμενη ανθεκτική περιφέρεια είναι αυτή της Ηπείρου. Αυτό το αποτέλεσμα είναι μη αναμενόμενο καθώς όταν μελετάται η οικονομική κατάσταση των περιφερειών η Ήπειρος δεν είναι ποτέ μέσα στις πιο ισχυρές. Όμως λόγω της κομβικής της θέσης και του τουρισμού που ανέπτυξε σε μεγάλο βαθμό τα τελευταία χρόνια και σε συνδυασμό με το μικρό βεληνεκές της οικονομίας της καθώς δεν είναι μέσα στις πιο διεθνοποιημένες περιφέρειες κατάφερε να επιδείξει μεγάλη ανθεκτικότητα κατά την διάρκεια της κρίσης. Αντίθετα με αυτές τις δύο περιφέρειες, οι λιγότερο ανθεκτικές παρατηρούνται στην ηπειρωτική Ελλάδα καθώς τόσο πριν όσο και μετά την κρίση δεν έχουν να επιδείξουν σημαντικές τιμές στο δείκτη και αυτές είναι η περιφέρεια Δυτικής Ελλάδας, η Θεσσαλία και η Δυτική Μακεδονία.

Αξίζει όμως να γίνει αναφορά και στις περιφέρειες Αττικής και Κεντρικής Μακεδονίας που περιλαμβάνουν την Αθήνα και την Θεσσαλονίκη. Οι δύο αυτές περιφέρειες ειδικεύονται στον τριτογενή τομέα παραγωγής, ο οποίος έχει πληγεί βαθιά από την κρίση. Για την περιφέρεια Κεντρικής Μακεδονίας τα αποτελέσματα είναι φανερά καθώς παρουσιάζει πολύ μικρές τιμές στο δείκτη. Αντίθετα η Αττική βλέπουμε να έχει πολύ μεγάλες τιμές στον σύνθετο δείκτη που πριν την κρίση ήταν στο 50% και μετά από αυτήν παραμένουν ανάμεσα στο 38% και 40%. Αυτό το αποτέλεσμα δεν είναι λογικό καθώς η Αττική είναι η περιφέρεια που έχει πληγεί σε μεγαλύτερο βαθμό από την κρίση εφόσον σε αυτή παρουσιάζεται πολύ μεγάλη ανεργία και οι τομείς που στηρίζει την οικονομία της αντιμετωπίζουν μεγάλα προβλήματα.

Παρά την μελέτη της ανθεκτικότητας και την εξαγωγή χρήσιμων συμπερασμάτων πρέπει να επισημανθεί ότι δραστηριότητες και πολιτικές με σκοπό την βελτίωσή της

σε όλες τις περιφέρειες της επικρατείας δεν έχουν εφαρμοστεί σε ικανοποιητικό βαθμό και όταν κάποια δράση λαμβάνει χώρα εφαρμόζεται με το λάθος τρόπο. Όπως έδειξε η παραπάνω ανάλυση η μελέτη της ανθεκτικότητας πρέπει να γίνεται σε περιφερειακό και τοπικό επίπεδο και όχι σε επίπεδο χώρας. Επομένως οι πολιτικές που θα επιτύχουν αυτόν το στόχο πρέπει να προέρχονται από το ανάλογο χωρικό επίπεδο. Στην Ελλάδα όλα τα προβλήματα που αντιμετωπίζει η χώρα και ειδικά μετά την εμφάνιση της οικονομικής κρίσης προσπαθούν να αντιμετωπιστούν με οριζόντιες πολιτικές που προέρχονται από την κεντρική διοίκηση της χώρας κάτι που δεν έχει αποδείχθηκε αποδοτικό. Με την χωρική στόχευση των πολιτικών και την εξειδίκευση για την κάθε περιφέρεια τότε η επίτευξη της ανθεκτικότητας θα αποδειχθεί πιο εύκολη διαδικασία και παράλληλα θα έχει και πιο ευεργετικά αποτελέσματα για το σύνολο του πληθυσμού της χώρας.

ΠΗΓΕΣ ΤΕΚΜΗΡΙΩΣΗΣ.

- ΚΟΤΙΟΣ Α. και ΤΣΕΛΙΟΣ Β. (2002), Παγκοσμιοποίηση, Νέα Οικονομία και Περιφερειακή Ανάπτυξη, *Σειρά Ερευνητικών Εργασιών Πανεπιστημίου Θεσσαλίας*, 8(4): 67-86
- ΚΑΛΛΙΩΡΑΣ Δ. (2011), Η Έννοια της Ανθεκτικότητας στην Περιφερειακή Επιστήμη, *Σειρά Ερευνητικών Εργασιών*, 17(4): 69-86
- ΜΕΤΑΞΑΣ Θ. και ΠΕΤΡΑΚΟΣ Γ. (2005), Περιφερειακή Ανταγωνιστικότητα και Ανταγωνισμός, στο: ΚΟΚΚΩΣΗΣ Χ. και ΨΥΧΑΡΗΣ Γ. (επιμ.), *Περιφερειακή Ανάπτυξη στην Ελλάδα: Τάσεις και Προοπτικές*, Βόλος: Πανεπιστημιακές Εκδόσεις Θεσσαλίας, 207-230
- AMIN A. και TOMANEY J. (1995), *Behind the Myth of European Union: Prospects for Cohesion*, London: Routledge
- AUDRETSCH D. B. (2002), The Innovative Strategies of US Cities, *European Planning Studies*, 10: 165-176
- BEGG I. (2002), Reshaping the EU budget: Yet another Missed Opportunity?, *European Urban and Regional Studies*, 3(3): 251-266
- BEGG I. (2003), Complementing EMU: Rethinking Cohesion Policy, *Oxford Review of Economic Policy*, 19(1): 161-179
- BLANCHARD O. και KATZ L. F. (1992), Regional Evolutions, *Brookings Papers on Economic Activity*, 1: 1-75
- BRIGUGLIO L., CORDINA G., BUGEJIA S. και FARRUGIA N. (2006), Conceptualizing and measuring Economic Resilience, *University of Malta Working Paper*, 13
- BRIGUGLIO L., CORDINA G., FARRUGIA N. και VELLA S. (2008), Economic Vulnerability and Resilience: Concepts and Measurements, *WIDER Research Paper*, 55
- BRISTOW G. (2010), Resilient Regions: Re-‘place’ing Regional Competitiveness, *Cambridge Journal of Regions, Economy and Society*, 3: 153-157
- BRUNEAU M., CHANG S. E., EGUCHI R. T., LEE G. C., O’ ROURKE T. D., REINHORN A. R., SHINOZUKA M., TIERNEY K., WALLACE W. A. και VON WINTERFELDT D. (2003), A Framework to quantitatively assess and enhance the Seismic Resilience of Communities, *Earthquake Spectra*, 19(4): 737-738
- BUDD L. (1998), Territorial Competition and Globalization: Scylla and Charybdis of European Cities, *Urban Studies*, 35(4): 663-685
- CAMAGNI R. (2002), On the Concept of Territorial Competitiveness: Sound or Misleading?, *Urban Studies*, 39(13): 2395-2411
- CASTELLS M. και HALL P. (1994), *Technopoles of the World: The Making of the 21st Century*, New York: Routledge
- CHAPPLE K. και LESTER T. W. (2010), The Resilient Regional Labor Market? The US Case, *Cambridge Journal of Regions, Economy and Society*, 3: 85-104
- CHESHIRE P. C. (1999), Cities in Competition: Articulating the Gains from Integration, *Urban Studies*, 36(5-6):843-864,
- CHESHIRE P. C. και GORDON R. I. (1998), Territorial Competition: Some Lessons for Policy, *The Annals of Regional Science*, 32: 321-346

- CHRISTIAANS T. (2002), Regional Competition for the Location of New Facilities, *The Annals of Regional Science*, 45: 645-661
- CHRISTOPHERSON S., MICHIE J. και TYLER P. (2010), Regional Resilience: Theoretical and Empirical Perspectives, *Cambridge Journal of Regions, Economy and Society*, 3: 3-10
- CLARK J., HUANG H.-I και WALSH J. (2010), A Typology of 'Innovation Districts': What it means for Regional Resilience, *Cambridge Journal of Regions, Economy and Society*, 3: 121-137
- DAWLEY S., PIKE A. και TOMANEY J. (2010), Towards the Resilient Region?, *Local Economy*, 25(8): 650-667
- EUROPEAN COMMISSION, (1996), *First Report on Economic and Social Cohesion*, Luxemburg: European Communities
- FLORIDA R. (1995), Toward the Learning Regions, *Futures*, 27(5): 527-536 *Η Έννοια της Ανθεκτικότητας στην Περιφερειακή Επιστήμη 85 Σειρά Ερευνητικών Εργασιών, 2011, 17(4)*
- FOSTER K. A. (2007), A Case Study Approach to understanding Regional Resilience, IURDS Working Paper, 8
- HASSINK R. (2010), Regional Resilience: A promising Concept to explain Differences in Regional Economic Adaptability?, *Cambridge Journal of Regions, Economy and Society*, 3: 45-58
- HILL E., WIAL H. και WOLMAN H. (2008), Exploring Regional Economic Resilience, *IURD Working Paper*, 4
- HOLLING C. S. και GUNDERSON L. H. (2002), Resilience and Adaptive Cycles, στο GUNDERSON L. H. και HOLLING C. S. (επιμ.), *Panarchy: Understanding Transformations in Human and Natural Systems*, Washington D. C.: Island Press, 27-33
- HUDSON R. (2010), Resilient Regions in an Uncertain World: Wishful Thinking or a Practical Reality?, *Cambridge Journal of Regions, Economy and Society*, 3: 11-25
- JANSSEN M. A. (2007), An Update on the Scholarly Network on Resilience, Vulnerability and Adaptation with the Human Dimension of the Global Environmental Change, *Ecology and Society*, 12(2): 9
- JACKSON M. και PETRAKOS G. (2001), Industrial Performance under Transition: The Impact of Structure and Geography, στο PETRAKOS G. και TOTEV S. (επιμ.), *The Development of the Balkan Region*, Aldershot: Ashgate, 141-174
- JUTILA S. T. (2001), Interregional Competition for Sources of Economic Growth, στο: ROY J. και SCHULZ W. (επιμ.), *Theories of Regional Competition*, Baden-Baden: Nomos, 58-79
- KALLIORAS D. και PETRAKOS G. (2010), Industrial Growth, Economic Integration and Structural Change: Evidence from the EU new Member-States Regions, *The Annals of Regional Science*, 45: 667-680
- KITSON M., MARTIN R. L. και TYLER P. (2004), Regional Competitiveness: An Elusive yet Key Concept?, *Regional Studies*, 38: 991-1000
- KRUGMAN P. R. (1996), Making Sense of the Competitiveness Debate, *Oxford Review of Economic Policy*, 12(3): 17-25
- LONGSTAFF P. H., ARMSTRONG N. J., PERRIN K. A., PARKER W. M. και HIDEK M. (2010), Community Resilience: A Function of Resources and Adaptability, *INSCT White Paper*
- LOVERING J. (2001), The Coming Regional Crisis (and How to avoid it), *Regional Studies*, 35(4): 349-354

- LUCAS R. E. (1988), On the Mechanics of Economic Development, *Journal of Monetary Economics*, 22: 3-42
- MALMBERG A. SOLVELL O. και ZANDER I. (1996), Spatial Clustering, Local Accumulation of Knowledge and Firm Competitiveness, *Geografiska Annaler*, 78B(2): 85-97
- MARTIN R. (2004), Competitiveness, Productivity and Economic Growth across the European Regions, *Regional Studies*, 38: 1045-1067
- MARTIN R. (2010), Roepke Lecture in Economic Geography: Rethinking Regional Path Dependence: Beyond Lock-In to Evolution, *Economic Geography*, 86: 1-27
- MARTIN R. (2011), Regional Economic Resilience, Hysteresis and Recessionary Shocks, *Regional Studies Association Annual International Conference*, Newcastle, 17-20/04/11
- MARTIN R. και SUNLEY P. (2007), Complexity Thinking and Evolutionary Economic Geography, *Journal of Economic Geography*, 7: 573-601
- MARU Y. T. (2010), Resilient Regions: Clarity of Concepts and Challenges to Systemic Measurement, *CSIRO Working Paper Series*, 4
- METAXAS T. και KALLIORAS D. (2007), Cities' Economic Development and Regional Competitiveness: The Case of Larissa-Volos Dipole in Thessaly Region, *Review of Economic Studies (Επιθεώρηση Οικονομικών Επιστημών)*, 12: 115-136
- OATES W. E. (1997), On the Welfare Gains from Fiscal Decentralization, *Journal of Public Finance and Public Choice*, 2-3: 83-92 86 Δημήτρης Καλλιώρας
- OHMAE K. (1995), *The End of the Nation-State: The Rise of Regional Economies*, New York: The Free Press
- PENDALL R., Foster K. A. και Cowell M. (2010), Resilience and Regions: Building Understanding of the Metaphor, *Cambridge Journal of Regions, Economy and Society*, 3: 71-84
- PIKE A., DAWLEY S. και TOMANEY J. (2010), Resilience, Adaptation and Adaptability, *Cambridge Journal of Regions, Economy and Society*, 3: 59-70
- POLESE M. και SHEARMUR R. (2006), Why some Regions will decline: A Canadian Case-Study with Thoughts on Local Development Strategies, *Papers in Regional Studies*, 85(1): 23-46
- REBELO S. (1991), Long-Run Policy Analysis and Long-Run Growth, *The Journal of Political Economy*, 99(3): 500-521
- REGGIANI A., DE GRAFF T. και NIJKAMP P. (2002), Resilience: An Evolutionary Approach to Spatial Economic Systems, *Networks and Spatial Economics*, 2: 211-229
- ROGERSON J. R. (1999), Quality of Life and City Competitiveness, *Urban Studies*, 36(5-6): 969-985
- ROSE A. και LIAO S.-Y. (2005), Modeling Regional Economic Resilience to Disasters: A Computable General Equilibrium Analysis on Water Service Disruptions, *Journal of Regional Science*, 45: 75-112
- SCOTT A. J. (2001), *Global City Regions: Trends, Theory, Policy*, Oxford: Oxford University Press
- SIMMIE J. και MARTIN R. (2010), The Economic Resilience of Regions: Towards an Evolutionary Approach, *Cambridge Journal of Regions, Economy and Society*, 3: 27-43
- SCOTT A. J. και STORPER M. (2003), Regions, Globalization, Development, *Regional Studies*, 37(6-7): 607-620
- SWANSTROM T. (2008), Regional Resilience: A Critical Examination of the Ecological Framework, *IURD Working Paper Series*, 7

- SWYNGEDOUW E. (2000), Authoritarian Governance, Power and the Politics of Rescaling, *Environment and Planning D: Society and Space*, 18: 63-76
- VAN BREDA A. D., (2001), *Resilience Theory: A Literature Review*, Pretoria: South African Military Health Service
- VICKERMAN R., SPIEKERMANN K. και WEGENER M. (1999), Accessibility and Economic Development in Europe, *Regional Studies*, 33(1): 1-15
- VIESTI G. (2000), Economic Policies and Local Development: Some Reflections, *European Planning Studies*, 32: 707-720
- WOLFE D. (2010), The Strategic Management of Core Cities: Path Dependency and Economic Adjustment in Resilient Regions, *Cambridge Journal of Regions, Economy and Society*, 3: 139-152
- WONG C. (1998), Determining Factors for Local Economic Development: The Perception of Practitioners in the North, West and Eastern Regions of the UK, *Regional Studies*, 32(8): 707-720
- WONG C. (2001), The Relationship between Quality of Life and Local Economic Development: An Empirical Study of Local Authority Areas in England, *Cities*, 18: 25-32

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Α

	ΚΑΤΑ ΚΕΦΑΛΗΝ ΑΕΠ					
	2000	2001	2002	2003	2004	2005
<i>ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΤΤΙΚΗΣ</i>	16.534	17.548	19.008	20.848	22.771	23.435
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΑΚΗΣ	10.623	11.389	11.896	12.926	13.942	14.210
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	11.103	12.039	13.236	14.570	15.762	16.209
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	10.079	10.786	11.554	13.164	13.841	13.823
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	11.266	12.144	12.679	13.858	14.540	15.066
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΟΥ	9.932	10.525	11.228	12.348	12.749	13.105
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΙΟΝΙΩΝ ΝΗΣΩΝ	12.956	14.226	14.337	16.402	17.306	18.146
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	9.735	10.537	11.355	12.446	13.483	13.896
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	13.860	14.857	15.056	16.183	16.780	17.444
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	10.846	11.732	12.288	13.339	13.760	14.272
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	9.275	9.931	10.296	12.142	12.848	13.818
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	15.914	16.402	16.505	18.297	19.705	20.698
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΡΗΤΗΣ	11.702	12.878	13.682	14.695	15.883	16.083

	ΚΑΤΑ ΚΕΦΑΛΗΝ ΑΕΠ					
	2006	2007	2008	2009	2010	2011
<i>ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΤΤΙΚΗΣ</i>	25.838	27.737	28.824	28.556	27.491	25.480
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΑΚΗΣ	15.570	16.671	17.289	16.801	15.841	14.771
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	17.663	18.669	18.913	19.171	17.553	16.006
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	14.881	15.534	16.131	15.691	14.637	13.434
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	16.202	16.949	17.432	16.934	16.244	14.922
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΟΥ	13.929	14.512	14.936	14.672	14.325	13.307
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΙΟΝΙΩΝ ΝΗΣΩΝ	19.227	20.389	21.216	19.946	19.072	16.792
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	15.380	15.956	16.318	15.763	15.525	14.170
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	18.090	18.723	19.344	18.572	17.551	16.128
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	15.652	16.651	17.056	17.018	15.970	14.928
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	15.034	16.378	17.336	16.919	16.079	14.494
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	22.190	23.456	24.447	22.908	21.643	19.340
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΡΗΤΗΣ	17.467	18.192	18.908	18.328	17.210	15.636

ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΗΣ ΑΝΘΕΚΤΙΚΟΤΗΤΑΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ ΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ
ΚΑΙ ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΗΣ ΕΝΟΠΙΟΗΣΗΣ

	ΑΠΑΣΧΟΛΟΥΜΕΝΟΙ %ΤΟΥ ΕΡΓΑΤΙΚΟΥ ΔΥΝΑΜΙΚΟΥ					
	2000	2001	2002	2003	2004	2005
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΤΤΙΚΗΣ	91%	90%	90%	89%	87%	88%
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΑΚΗΣ	89%	89%	89%	90%	88%	89%
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	85%	83%	85%	83%	83%	82%
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	88%	87%	89%	88%	89%	88%
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	87%	87%	89%	89%	90%	91%
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΟΥ	90%	89%	90%	88%	89%	91%
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΙΟΝΙΩΝ ΝΗΣΩΝ	89%	89%	89%	91%	88%	89%
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	85%	86%	89%	90%	87%	89%
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	88%	90%	91%	91%	91%	91%
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	90%	91%	92%	91%	91%	91%
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	93%	93%	90%	92%	91%	90%
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	88%	88%	85%	88%	91%	91%
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΡΗΤΗΣ	93%	93%	91%	93%	92%	93%

	ΑΠΑΣΧΟΛΟΥΜΕΝΟΙ %ΤΟΥ ΕΡΓΑΤΙΚΟΥ ΔΥΝΑΜΙΚΟΥ					
	2006	2007	2008	2009	2010	2011
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΤΤΙΚΗΣ	89%	90%	91%	89%	86%	80%
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΑΚΗΣ	91%	91%	92%	90%	87%	80%
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	86%	88%	87%	87%	84%	77%
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	90%	90%	90%	89%	87%	83%
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	92%	92%	92%	91%	88%	83%
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΟΥ	89%	91%	92%	90%	85%	86%
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΙΟΝΙΩΝ ΝΗΣΩΝ	91%	90%	90%	90%	88%	83%
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	91%	91%	91%	89%	87%	81%
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	92%	92%	94%	91%	88%	82%
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	92%	92%	93%	92%	90%	86%
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	91%	92%	96%	94%	91%	86%
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	91%	91%	92%	88%	86%	85%
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΡΗΤΗΣ	93%	95%	94%	91%	88%	85%

**ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΗΣ ΑΝΘΕΚΤΙΚΟΤΗΤΑΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ ΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ
ΚΑΙ ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΗΣ ΕΝΟΠΙΟΗΣΗΣ**

	ΑΝΕΡΓΟΙ %ΤΟΥ ΕΡΓΑΤΙΚΟΥ ΔΥΝΑΜΙΚΟΥ					
	2000	2001	2002	2003	2004	2005
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΤΤΙΚΗΣ	9,0%	9,6%	10,5%	10,5%	13,2%	11,9%
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΑΚΗΣ	11,1%	11,0%	11,5%	10,3%	12,2%	11,1%
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	15,1%	16,5%	15,0%	16,6%	16,6%	18,0%
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	11,7%	12,8%	11,4%	11,8%	11,2%	11,5%
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	12,9%	12,9%	11,5%	10,7%	9,9%	9,5%
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΟΥ	9,8%	11,0%	10,1%	11,9%	11,4%	8,5%
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΙΟΝΙΩΝ ΝΗΣΩΝ	10,7%	10,7%	10,7%	9,4%	12,5%	10,6%
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	14,7%	14,1%	10,8%	9,7%	12,8%	10,9%
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	12,0%	10,4%	9,3%	8,8%	9,1%	8,8%
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	9,7%	9,2%	8,2%	8,8%	9,1%	8,7%
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	7,4%	6,8%	9,8%	8,0%	9,3%	10,2%
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	11,6%	11,9%	14,7%	11,8%	8,7%	9,3%
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΡΗΤΗΣ	7,4%	7,2%	8,7%	7,4%	7,7%	7,1%

	ΑΝΕΡΓΟΙ %ΤΟΥ ΕΡΓΑΤΙΚΟΥ ΔΥΝΑΜΙΚΟΥ					
	2006	2007	2008	2009	2010	2011
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΤΤΙΚΗΣ	11,0%	9,7%	8,7%	10,9%	14,2%	19,9%
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΑΚΗΣ	9,3%	8,9%	8,3%	9,9%	13,5%	19,5%
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	14,2%	12,1%	12,5%	12,5%	15,5%	23,2%
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	9,8%	10,0%	9,9%	11,2%	12,6%	16,7%
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	8,2%	7,8%	8,4%	9,2%	12,1%	16,8%
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΟΥ	11,2%	9,0%	8,5%	9,7%	14,8%	14,2%
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΙΟΝΙΩΝ ΝΗΣΩΝ	9,5%	9,6%	9,6%	9,5%	11,7%	17,3%
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	9,2%	9,4%	8,5%	10,5%	12,5%	18,9%
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	8,3%	7,6%	6,5%	8,8%	12,3%	17,6%
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	7,7%	7,5%	7,2%	8,0%	9,8%	14,2%
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	9,4%	7,9%	4,5%	6,0%	9,0%	14,3%
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	8,8%	9,1%	8,1%	12,0%	14,2%	15,0%
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΡΗΤΗΣ	7,0%	5,3%	6,3%	8,8%	11,7%	15,4%

ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΗΣ ΑΝΘΕΚΤΙΚΟΤΗΤΑΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ ΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ
ΚΑΙ ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΗΣ ΕΝΟΠΙΟΗΣΗΣ

	ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ					
	2000	2001	2002	2003	2004	2005
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΤΤΙΚΗΣ	36.977	36.967	37.481	38.446	38.901	39.182
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΑΚΗΣ	5.847	5.797	5.796	5.725	5.774	6.038
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	18.598	18.383	18.831	18.288	18.549	19.038
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	2.857	2.628	2.649	2.660	2.560	2.568
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	6.686	6.418	6.783	6.756	6.783	7.095
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΟΥ	2.576	2.547	2.578	2.493	2.745	2.819
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΙΟΝΙΩΝ ΝΗΣΩΝ	1.854	1.837	1.790	1.878	1.971	2.014
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	6.579	6.240	6.466	6.423	6.445	6.555
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	4.547	4.590	4.659	4.820	4.832	4.809
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	5.035	4.875	4.785	4.945	4.979	5.120
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	1.797	1.701	1.732	1.699	1.689	1.715
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	3.069	3.273	3.241	3.381	3.338	3.312
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΡΗΤΗΣ	6.324	6.567	6.472	6.685	6.878	6.901

	ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ					
	2006	2007	2008	2009	2010	2011
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΤΤΙΚΗΣ	40.925	41.218	42.899	42.831	41.869	39.564
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΑΚΗΣ	6.208	6.108	6.326	6.442	6.267	5.804
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	19.781	19.895	20.972	20.875	19.968	18.500
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	2.636	2.622	2.696	2.705	2.662	2.357
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	7.448	7.225	7.767	7.683	7.536	7.020
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΟΥ	3.005	2.905	3.152	3.216	3.215	2.968
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΙΟΝΙΩΝ ΝΗΣΩΝ	2.076	2.009	2.341	2.134	2.105	1.955
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	6.594	6.434	7.197	7.133	6.919	6.521
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	5.071	4.920	5.338	5.210	5.140	4.488
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	5.356	5.331	5.614	5.655	5.607	4.999
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	1.748	1.866	1.971	1.914	1.944	1.761
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	3.378	3.484	3.631	3.702	3.626	3.235
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΡΗΤΗΣ	7.399	7.500	8.009	7.939	7.693	6.946

ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΗΣ ΑΝΘΕΚΤΙΚΟΤΗΤΑΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ ΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ
ΚΑΙ ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΗΣ ΕΝΟΠΙΟΗΣΗΣ

	ΘΑΝΑΤΟΙ					
	2000	2001	2002	2003	2004	2005
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΤΤΙΚΗΣ	34.086	33.079	33.410	34.165	34.182	34.234
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΑΚΗΣ	6.141	6.256	6.201	6.295	6.249	6.428
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	16.540	16.078	16.351	16.788	16.800	17.102
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	2.839	2.818	2.846	2.954	2.937	2.916
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	7.742	7.715	7.975	7.642	8.014	7.542
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΟΥ	3.623	3.473	3.615	3.591	3.567	3.579
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΙΟΝΙΩΝ ΝΗΣΩΝ	2.463	2.216	2.482	2.452	2.372	2.285
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	7.254	7.115	6.825	7.240	7.172	7.315
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	6.072	6.023	6.202	6.181	6.168	5.976
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	7.292	6.997	7.008	7.006	6.820	6.729
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	2.628	2.472	2.472	2.571	2.460	2.413
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	2.368	2.340	2.471	2.531	2.374	2.458
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΡΗΤΗΣ	5.514	5.346	5.481	5.609	5.324	5.529

	ΘΑΝΑΤΟΙ					
	2006	2007	2008	2009	2010	2011
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΤΤΙΚΗΣ	33.959	35.880	34.858	35.443	35.564	36.472
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΑΚΗΣ	6.454	6.651	6.502	6.653	6.912	6.772
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	17.303	18.087	18.000	17.959	18.510	18.424
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	2.924	2.982	3.077	3.034	3.104	3.124
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	7.573	8.180	8.006	8.129	7.990	8.292
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΟΥ	3.603	3.663	3.791	3.641	3.515	3.761
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΙΟΝΙΩΝ ΝΗΣΩΝ	2.410	2.346	2.506	2.393	2.243	2.266
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	7.266	7.411	7.320	7.373	7.341	7.386
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	6.030	6.315	6.112	5.859	5.860	6.305
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	6.978	7.127	6.996	7.002	6.961	7.029
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	2.440	2.450	2.323	2.395	2.349	2.263
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	2.395	2.511	2.417	2.505	2.525	2.690
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΡΗΤΗΣ	5.633	5.746	5.560	5.434	5.573	5.692

**ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΗΣ ΑΝΘΕΚΤΙΚΟΤΗΤΑΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ ΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ
ΚΑΙ ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΗΣ ΕΝΟΠΙΟΗΣΗΣ**

	ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ				
	2000	2001	2002	2003	2004
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΤΤΙΚΗΣ	8054	9891	10.610	9.937	8.589
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΑΚΗΣ	2153	2652	2.631	2.500	2.780
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	5725	6433	7.149	7.185	7.400
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	1262	1398	1.337	1.082	963
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	2382	2573	2.770	2.866	2.817
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΟΥ	1319	1353	1.621	1.598	1.653
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΙΟΝΙΩΝ ΝΗΣΩΝ	1466	1680	1.975	2.150	1.975
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	2425	2651	2.979	2.849	3.125
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	2368	2789	3.126	3.158	3.169
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	2569	2933	3.472	3.798	3.587
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	975	1039	1.117	1.234	1.157
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	2078	2457	3.153	3.288	2.472
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΡΗΤΗΣ	2423	2597	3.255	3.608	3.760

	ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ						
	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΤΤΙΚΗΣ	12.925	10.177	8.537	5.891	4.718	3.740	2.308
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΑΚΗΣ	3.348	2.794	2.608	2.110	1.646	1.330	797
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	9.841	7.392	6.252	5.217	3.868	3.193	1.973
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	1.144	781	812	681	586	388	288
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	3.526	2.866	2.777	2.235	1.776	1.595	1.078
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΟΥ	1.890	1.476	1.338	1.188	1.079	959	562
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΙΟΝΙΩΝ ΝΗΣΩΝ	2.053	2.006	1.882	1.572	1.208	1.169	971
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	3.986	3.071	2.984	2.654	2.719	2.441	1.409
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	4.011	3.146	3.130	2.612	2.238	1.877	1.349
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	4.796	4.226	3.851	3.254	2.496	2.283	1.573
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	1.319	1.116	1.131	992	733	603	478
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	3.017	2.410	2.528	2.385	1.868	1.739	1.203
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΡΗΤΗΣ	4.486	3.945	3.960	3.230	2.512	2.063	1.125

ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΗΣ ΑΝΘΕΚΤΙΚΟΤΗΤΑΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ ΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ
ΚΑΙ ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΗΣ ΕΝΟΠΙΟΗΣΗΣ

	ΜΗ ΟΙΚΙΑΚΗ ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΗ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ					
	2000	2001	2002	2003	2004	2005
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΤΤΙΚΗΣ	7.103.382	7.509.141	7.869.422	8.332.208	8.842.066	9.009.290
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΑΚΗΣ	1.471.054	1.545.620	1.530.075	1.613.276	1.619.311	1.612.888
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	4.876.805	4.971.506	5.072.548	5.262.790	5.449.017	5.527.494
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	423.990	425.995	411.439	431.423	465.011	499.186
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	2.690.198	2.804.430	3.061.773	3.106.721	3.043.867	3.175.311
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΟΥ	612.263	634.136	665.559	705.233	743.113	778.841
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΙΟΝΙΩΝ ΝΗΣΩΝ	373.494	401.397	424.663	466.220	471.565	499.251
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	1.308.326	1.338.471	1.373.542	1.471.421	1.507.480	1.480.911
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	6.374.106	6.593.207	6.549.484	6.536.286	6.346.855	6.189.424
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	1.235.107	1.287.957	1.277.724	1.350.806	1.411.451	1.452.255
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	234.745	252.190	260.431	275.515	281.741	295.073
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	814.044	877.913	920.362	973.538	997.787	1.046.106
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΡΗΤΗΣ	1.215.716	1.287.004	1.360.799	1.453.048	1.529.227	1.595.536

	ΜΗ ΟΙΚΙΑΚΗ ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΗ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ					
	2006	2007	2008	2009	2010	2011
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΤΤΙΚΗΣ	9.471.702	9.915.603	10.278.002	10.061.366	9.105.389	7.883.286
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΑΚΗΣ	1.644.620	1.740.176	1.776.927	1.629.848	1.592.393	1.497.871
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	5.757.764	6.070.593	6.075.520	5.702.336	5.325.709	4.684.085
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	506.608	548.487	596.472	564.765	555.880	519.147
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	3.499.688	3.638.824	3.750.352	3.260.963	2.894.414	2.610.981
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΟΥ	829.414	895.442	835.384	844.054	823.320	736.806
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΙΟΝΙΩΝ ΝΗΣΩΝ	528.158	549.265	652.559	634.919	581.829	530.584
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	1.606.515	1.670.259	1.726.122	1.677.071	1.625.495	1.333.886
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	6.863.110	6.972.794	7.025.122	5.663.678	6.001.209	6.116.246
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	1.541.420	1.680.063	1.657.346	1.666.662	1.674.259	1.494.149
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	310.525	331.636	370.938	372.348	382.820	359.994
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	1.083.025	1.178.455	1.137.185	1.149.419	1.144.673	1.141.710
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΡΗΤΗΣ	1.721.908	1.814.817	1.894.283	1.834.367	1.877.755	1.748.781

**ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΗΣ ΑΝΘΕΚΤΙΚΟΤΗΤΑΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ ΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ
ΚΑΙ ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΗΣ ΕΝΟΠΙΟΗΣΗΣ**

	ΔΙΑΝΥΚΤΕΡΕΥΣΕΙΣ ΜΗ ΚΑΤΟΙΚΩΝ					
	2000	2001	2002	2003	2004	2005
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΤΤΙΚΗΣ	524.670	548.814	560.825	529.559	465.891	492.300
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΑΚΗΣ	3.247.292	2.548.453	1.969.315	1.958.989	2.471.831	2.971.465
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	45.910	46.068	50.169	50.475	50.781	51.087
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	685.513	678.895	673.774	606.495	508.006	713.863
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	316.762	249.915	244.598	242.648	176.750	188.583
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΟΥ	5.912.188	5.255.651	5.775.186	5.342.389	3.891.563	6.051.056
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΙΟΝΙΩΝ ΝΗΣΩΝ	816.615	785.145	662.691	669.301	603.753	602.008
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	609.054	524.447	559.964	577.936	411.390	533.273
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	1.119.222	1.025.694	967.858	1.033.539	921.282	1.241.241
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	4.938.021	3.929.560	3.595.472	3.442.242	3.690.458	4.005.428
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	1.358.779	1.372.472	1.385.639	1.260.171	1.154.313	1.151.313
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	15.895.115	14.618.508	13.540.833	13.521.203	12.281.342	11.308.800
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΡΗΤΗΣ	11.552.935	10.910.518	10.966.445	11.169.804	12.179.600	11.534.238

	ΔΙΑΝΥΚΤΕΡΕΥΣΕΙΣ ΜΗ ΚΑΤΟΙΚΩΝ					
	2006	2007	2008	2009	2010	2011
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΤΤΙΚΗΣ	522.339	579.291	631.898	638.608	619.590	718.714
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΑΚΗΣ	3.511.475	4.240.108	4.673.721	5.352.007	5.437.901	6.077.277
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	51.393	51.699	52.005	46.205	45.365	56.403
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	626.617	665.793	664.865	878.361	839.105	882.435
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	186.218	236.045	234.031	414.218	473.960	488.178
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΟΥ	6.047.509	6.328.611	6.200.661	9.774.838	9.484.538	10.300.242
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΙΟΝΙΩΝ ΝΗΣΩΝ	564.541	909.960	834.330	760.375	731.941	793.177
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	512.457	570.750	510.874	616.612	603.857	583.892
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	971.102	1.110.592	908.198	1.078.489	1.064.442	1.192.480
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	4.495.136	5.017.437	4.722.681	4.502.452	4.427.215	4.708.288
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	1.148.313	1.145.313	1.142.313	1.355.737	1.316.515	1.373.423
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	11.936.728	13.144.237	12.910.020	15.190.234	16.423.014	18.425.579
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΡΗΤΗΣ	12.558.011	14.158.819	14.573.794	16.805.168	17.716.954	19.914.142

ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΗΣ ΑΝΘΕΚΤΙΚΟΤΗΤΑΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ ΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ
ΚΑΙ ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΗΣ ΕΝΟΠΙΟΗΣΗΣ

	ΑΠΑ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ					
	2000	2001	2002	2003	2004	2005
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΤΤΙΚΗΣ	6.221,88	7.052,88	7.576,22	7.936,31	8.607,14	9.170,71
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΑΚΗΣ	777,61	907,78	980,64	1.030,56	1.008,63	1.038,80
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	2.929,52	3.215,18	3.153,69	3.302,44	3.410,64	3.352,94
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	1.033,13	1.102,46	1.313,45	1.501,81	1.654,62	1.795,84
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	823,84	1.028,88	1.137,40	1.316,68	1.322,08	1.311,66
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΟΥ	289,00	333,19	376,68	392,20	389,43	408,96
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΙΟΝΙΩΝ ΝΗΣΩΝ	84,94	94,27	111,77	125,71	133,19	131,69
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	621,98	753,64	932,65	980,18	1.000,79	1.022,80
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	2.390,51	2.624,54	2.549,07	2.529,60	2.570,06	2.655,49
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	1.204,34	1.278,84	1.295,95	1.316,05	1.305,40	1.403,88
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	86,80	86,13	111,14	130,68	141,75	146,80
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	286,97	304,19	368,17	401,32	382,27	403,01
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΡΗΤΗΣ	479,32	523,45	604,74	619,44	657,30	682,59

	ΑΠΑ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ					
	2006	2007	2008	2009	2010	2011
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΤΤΙΚΗΣ	9.957,97	10.167,76	10.528,55	10.013,72	7.813,95	7.210,62
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΑΚΗΣ	1.109,35	1.189,47	1.297,80	1.300,74	1.029,90	924,18
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	3.828,60	4.138,03	4.245,26	3.893,43	3.400,32	3.080,43
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	1.921,56	1.994,51	1.955,46	2.114,80	1.735,80	1.544,51
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	1.600,80	1.575,88	1.598,22	1.540,05	1.280,81	1.160,44
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΟΥ	445,52	464,49	459,26	466,44	399,08	368,31
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΙΟΝΙΩΝ ΝΗΣΩΝ	146,12	155,91	165,01	172,15	116,01	115,91
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	1.267,31	1.256,09	1.185,66	1.088,54	939,72	787,70
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	2.668,88	2.806,59	2.871,45	2.723,88	2.361,67	2.216,37
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	1.641,94	1.777,61	1.697,46	1.695,04	1.384,63	1.286,17
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	182,55	174,72	172,46	171,41	142,68	141,81
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	418,07	417,37	440,77	420,02	344,28	310,50
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΡΗΤΗΣ	750,80	782,43	821,08	859,30	733,71	658,43

	ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ					
	2000	2001	2002	2003	2004	2005
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΤΤΙΚΗΣ	53.587.000	54.852.000	56.158.520	61.643.780	70.076.920	88.976.530
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΑΚΗΣ	2.984.000	3.257.000	3.942.080	4.315.720	4.604.120	5.165.310
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	12.759.000	13.256.000	13.621.580	15.327.210	17.010.650	20.108.230
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	1.539.000	1.754.000	1.937.940	2.199.480	2.234.160	2.548.110
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	3.856.000	4.198.000	4.425.000	4.787.080	5.210.570	5.928.380
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΟΥ	2.361.000	2.547.000	2.810.430	2.875.930	3.066.200	3.334.160
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΙΟΝΙΩΝ ΝΗΣΩΝ	1.398.000	1.547.000	1.798.320	1.948.260	2.094.930	2.405.890
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	3.248.000	3.425.000	3.817.520	4.257.280	4.705.630	5.708.120
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	2.856.000	3.194.000	3.471.570	3.787.450	4.094.860	4.802.460
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	3.617.000	3.962.000	4.356.700	4.934.970	5.198.610	6.068.830
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	1.439.000	1.652.000	1.840.730	2.046.380	2.111.390	2.460.060
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	5.249.000	5.682.000	6.197.430	6.981.350	7.310.000	8.528.890
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΡΗΤΗΣ	3.367.000	3.824.000	4.030.560	4.676.260	4.957.340	5.731.840

	ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ					
	2006	2007	2008	2009	2010	2011
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΤΤΙΚΗΣ	97.920.370	113.086.570	129.235.333	132.526.134	101.518.110	84.225.488
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΑΚΗΣ	5.781.490	6.496.210	7.521.090	8.269.480	7.427.150	6.273.350
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	21.729.390	24.232.150	28.282.730	30.281.270	27.327.290	22.622.140
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	2.988.000	3.362.680	3.856.630	4.165.190	3.811.270	3.223.730
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	6.525.350	7.230.250	8.836.710	9.573.690	8.929.300	7.558.180
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΟΥ	3.861.190	4.302.720	5.002.350	5.415.470	4.987.830	4.303.230
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΙΟΝΙΩΝ ΝΗΣΩΝ	2.651.860	2.893.870	3.206.630	3.429.420	3.101.210	2.576.670
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	6.167.950	6.965.540	7.980.430	8.507.450	7.800.690	6.609.550
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	5.358.430	6.004.880	6.796.160	7.083.600	6.491.660	5.534.430
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	6.855.730	7.604.010	9.048.000	9.402.910	8.793.270	7.554.180
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	2.766.010	2.988.060	3.397.010	3.699.380	3.408.870	2.906.550
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	9.621.740	10.592.070	12.445.010	13.102.290	12.202.140	10.460.730
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΡΗΤΗΣ	6.578.710	7.513.800	8.617.330	9.136.610	8.250.080	7.055.330

ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΗΣ ΑΝΘΕΚΤΙΚΟΤΗΤΑΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ ΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΚΑΙ ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΗΣ ΕΝΟΠΙΗΣΗΣ

ΕΤΟΣ 2000	απασχολούμενοι % του εργατικού δυναμικού	άνεργοι % του εργατικού δυναμικού	κκ Κατασκευές	Γεννήσεις	Θάνατοι
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΤΤΙΚΗΣ	91,0%	1113%	0,00207	36.977	0,0000293
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΑΚΗΣ	88,9%	900%	0,00355	5.847	0,0001628
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	84,9%	662%	0,00306	18.598	0,0000605
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	88,3%	858%	0,00429	2.857	0,0003522
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	87,1%	773%	0,00321	6.686	0,0001292
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΟΥ	90,2%	1018%	0,00392	2.576	0,0002760
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΙΟΝΙΩΝ ΝΗΣΩΝ	89,3%	932%	0,00701	1.854	0,0004060
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	85,3%	680%	0,00336	6.579	0,0001379
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	88,0%	831%	0,00423	4.547	0,0001647
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	90,3%	1036%	0,00429	5.035	0,0001371
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	92,6%	1355%	0,00475	1.797	0,0003805
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	88,4%	860%	0,00700	3.069	0,0004223
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΡΗΤΗΣ	92,6%	1346%	0,00409	6.324	0,0001814

ΕΤΟΣ 2000	μη οικιακή κατανάλωση ενέργειας ανα κάτοικο	κκ διανυκτερεύσεις μη κατοίκων	κκ ΑΕΠ	ΑΠΑ βιομηχ	κκ καταθεσεις
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΤΤΙΚΗΣ	0,00183	0,13504	16.534	6.221,88	13,792
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΑΚΗΣ	0,00243	5,35768	10.623	777,61	4,923
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	0,00261	0,02454	11.103	2.929,52	6,820
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	0,00144	2,32930	10.079	1.033,13	5,229
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	0,00363	0,42742	11.266	823,84	5,203
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΟΥ	0,00182	17,56965	9.932	289,00	7,016
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΙΟΝΙΩΝ ΝΗΣΩΝ	0,00179	3,90538	12.956	84,94	6,686
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	0,00181	0,84368	9.735	621,98	4,499
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	0,01139	1,99968	13.860	2.390,51	5,103
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	0,00206	8,25480	10.846	1.204,34	6,046
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	0,00114	6,62496	9.275	86,80	7,016
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	0,00274	53,51891	15.914	286,97	17,673
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΡΗΤΗΣ	0,00205	19,50192	11.702	479,32	5,684

**ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΗΣ ΑΝΘΕΚΤΙΚΟΤΗΤΑΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ ΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ
ΚΑΙ ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΗΣ ΕΝΟΠΙΟΗΣΗΣ**

ΕΤΟΣ 2000	SX1	SX2	SX3	SX4	SX5	SX6	SX7	SX8	SX9	SX10
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΤΤΙΚΗΣ	0,79	0,65	0,00	1,00	0,00	0,07	0,00	1,00	1,00	0,71
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΑΚΗΣ	0,52	0,34	0,30	0,12	0,34	0,13	0,10	0,19	0,11	0,03
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	0,00	0,00	0,20	0,48	0,08	0,14	0,00	0,25	0,46	0,18
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	0,45	0,28	0,45	0,03	0,82	0,03	0,04	0,11	0,15	0,06
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	0,28	0,16	0,23	0,14	0,25	0,24	0,01	0,27	0,12	0,05
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΟΥ	0,68	0,51	0,37	0,02	0,63	0,07	0,33	0,09	0,03	0,19
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΙΟΝΙΩΝ ΝΗΣΩΝ	0,57	0,39	1,00	0,00	0,96	0,06	0,07	0,51	0,00	0,17
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	0,05	0,03	0,26	0,14	0,28	0,07	0,02	0,06	0,09	0,00
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	0,40	0,24	0,44	0,08	0,34	1,00	0,04	0,63	0,38	0,05
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	0,70	0,54	0,45	0,09	0,27	0,09	0,15	0,22	0,18	0,12
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	1,00	1,00	0,54	0,00	0,89	0,00	0,12	0,00	0,00	0,19
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	0,45	0,29	1,00	0,04	1,00	0,16	1,00	0,91	0,03	1,00
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΡΗΤΗΣ	0,99	0,99	0,41	0,13	0,39	0,09	0,36	0,33	0,06	0,09

ΕΤΟΣ 2000	ΣΔ	ΣΔ1	ΣΔ2
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΤΤΙΚΗΣ	0,52	44839	5469
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΑΚΗΣ	0,22	10259	2458
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	0,18	23627	3298
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	0,24	7100	2212
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	0,18	11359	2630
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΟΥ	0,29	6627	2135
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΙΟΝΙΩΝ ΝΗΣΩΝ	0,37	7060	2690
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	0,10	10600	2308
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	0,36	10573	3120
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	0,28	9625	2484
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	0,38	5534	1952
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	0,59	9550	3363
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΡΗΤΗΣ	0,38	11123	2686

**ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΗΣ ΑΝΘΕΚΤΙΚΟΤΗΤΑΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ ΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ
ΚΑΙ ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΗΣ ΕΝΟΠΙΟΗΣΗΣ**

ΕΤΟΣ 2001	απασχολούμενοι % του εργατικού δυναμικού	άνεργοι % του εργατικού δυναμικού	κκ Κατασκευές	Γεννησεις	Θάνατοι
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΤΤΙΚΗΣ	90,4%	1046%	0,00254	36.967	0,0000302
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΑΚΗΣ	89,0%	910%	0,00437	5.797	0,0001598
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	83,5%	605%	0,00342	18.383	0,0000622
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	87,2%	781%	0,00475	2.628	0,0003549
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	87,1%	776%	0,00348	6.418	0,0001296
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΟΥ	89,0%	912%	0,00402	2.547	0,0002879
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΙΟΝΙΩΝ ΝΗΣΩΝ	89,3%	937%	0,00795	1.837	0,0004513
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	85,9%	710%	0,00367	6.240	0,0001405
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	89,6%	965%	0,00499	4.590	0,0001660
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	90,8%	1083%	0,00490	4.875	0,0001429
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	93,2%	1461%	0,00507	1.701	0,0004045
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	88,1%	837%	0,00821	3.273	0,0004274
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΡΗΤΗΣ	92,8%	1385%	0,00436	6.567	0,0001871

ΕΤΟΣ 2001	μη οικιακή κατανάλωση ενέργειας ανα κάτοικο	κκ διανυκτερεύσεις μη κατοίκων	κκ ΑΕΠ	ΑΠΑ βιομηχ	κκ καταθεσεις
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΤΤΙΚΗΣ	0,00193	0,14077929	17.548	7.052,88	14,070
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΑΚΗΣ	0,00255	4,19982367	11.389	907,78	5,368
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	0,00264	0,02447952	12.039	3.215,18	7,044
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	0,00145	2,30524618	10.786	1.102,46	5,956
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	0,00379	0,33781427	12.144	1.028,88	5,675
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΟΥ	0,00188	15,6000327	10.525	333,19	7,560
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΙΟΝΙΩΝ ΝΗΣΩΝ	0,00190	3,71578325	14.226	94,27	7,321
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	0,00185	0,72517561	10.537	753,64	4,736
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	0,01179	1,83421674	14.857	2.624,54	5,712
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	0,00215	6,56239145	11.732	1.278,84	6,617
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	0,00123	6,69825281	9.931	86,13	8,062
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	0,00294	48,874985	16.402	304,19	18,997
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΡΗΤΗΣ	0,00216	18,3308434	12.878	523,45	6,425

**ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΗΣ ΑΝΘΕΚΤΙΚΟΤΗΤΑΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ ΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ
ΚΑΙ ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΗΣ ΕΝΟΠΙΟΗΣΗΣ**

ΕΤΟΣ 2001	SX1	SX2	SX3	SX4	SX5	SX6	SX7	SX8	SX9	SX10
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΤΤΙΚΗΣ	0,72	0,52	0,00	1,00	0,00	0,07	0,00	1,00	1,00	0,65
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΑΚΗΣ	0,57	0,36	0,32	0,12	0,31	0,12	0,09	0,19	0,12	0,04
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	0,00	0,00	0,16	0,47	0,08	0,13	0,00	0,28	0,45	0,16
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	0,38	0,21	0,39	0,03	0,77	0,02	0,05	0,11	0,15	0,09
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	0,38	0,20	0,17	0,13	0,24	0,24	0,01	0,29	0,14	0,07
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΟΥ	0,57	0,36	0,26	0,02	0,61	0,06	0,32	0,08	0,04	0,20
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΙΟΝΙΩΝ ΝΗΣΩΝ	0,60	0,39	0,95	0,00	1,00	0,06	0,08	0,56	0,00	0,18
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	0,25	0,12	0,20	0,13	0,26	0,06	0,01	0,08	0,10	0,00
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	0,64	0,42	0,43	0,08	0,32	1,00	0,04	0,65	0,36	0,07
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	0,75	0,56	0,42	0,09	0,27	0,09	0,13	0,24	0,17	0,13
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	1,00	1,00	0,45	0,00	0,89	0,00	0,14	0,00	0,00	0,23
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	0,47	0,27	1,00	0,04	0,94	0,16	1,00	0,85	0,03	1,00
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΡΗΤΗΣ	0,96	0,91	0,32	0,14	0,37	0,09	0,37	0,39	0,06	0,12

ΕΤΟΣ 2001	ΣΔ	ΣΔ1	ΣΔ2
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΤΤΙΚΗΣ	0,50	45401	5713
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΑΚΗΣ	0,22	10541	2615
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	0,17	23844	3489
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	0,22	7167	2345
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	0,19	11484	2802
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΟΥ	0,25	6842	2253
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΙΟΝΙΩΝ ΝΗΣΩΝ	0,38	7552	2944
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	0,12	10608	2458
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	0,40	11062	3334
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	0,28	9833	2657
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	0,37	5700	2079
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	0,58	9948	3471
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΡΗΤΗΣ	0,37	11844	2936

**ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΗΣ ΑΝΘΕΚΤΙΚΟΤΗΤΑΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ ΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ
ΚΑΙ ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΗΣ ΕΝΟΠΙΟΗΣΗΣ**

ΕΤΟΣ 2002	απασχολούμενοι % του εργατικού δυναμικού	άνεργοι % του εργατικού δυναμικού	κκ Κατασκευές	Γεννησεις	Θάνατοι
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΤΤΙΚΗΣ	89,5%	956%	0,00271	37.481	0,0000299
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΑΚΗΣ	88,5%	870%	0,00434	5.796	0,0001613
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	85,0%	666%	0,00377	18.831	0,0000612
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	88,6%	876%	0,00454	2.649	0,0003514
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	88,5%	873%	0,00375	6.783	0,0001254
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΟΥ	89,9%	994%	0,00480	2.578	0,0002766
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΙΟΝΙΩΝ ΝΗΣΩΝ	89,3%	935%	0,00920	1.790	0,0004029
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	89,2%	930%	0,00410	6.466	0,0001465
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	90,7%	1079%	0,00558	4.659	0,0001612
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	91,8%	1222%	0,00578	4.785	0,0001427
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	90,2%	1018%	0,00547	1.732	0,0004045
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	85,3%	678%	0,01048	3.241	0,0004047
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΡΗΤΗΣ	91,3%	1149%	0,00545	6.472	0,0001824

ΕΤΟΣ 2002	μη οικιακή κατανάλωση ενέργειας ανα κάτοικο	κκ διανυκτερεύσεις μη κατοίκων	κκ ΑΕΠ	ΑΠΑ βιομηχ	κκ καταθεσεις
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΤΤΙΚΗΣ	0,00201	0,14342984	19.008	7.576,22	14,362
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΑΚΗΣ	0,00252	3,24701566	11.896	980,64	6,500
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	0,00268	0,02647022	13.236	3.153,69	7,187
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	0,00140	2,28630472	11.554	1.313,45	6,576
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	0,00414	0,33111953	12.679	1.137,40	5,990
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΟΥ	0,00197	17,1065936	11.228	376,68	8,325
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΙΟΝΙΩΝ ΝΗΣΩΝ	0,00198	3,08659059	14.337	111,77	8,376
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	0,00189	0,77087555	11.355	932,65	5,255
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	0,01169	1,72739247	15.056	2.549,07	6,196
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	0,00213	5,98746378	12.288	1.295,95	7,255
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	0,00127	6,78237396	10.296	111,14	9,010
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	0,00306	45,0011067	16.505	368,17	20,596
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΡΗΤΗΣ	0,00228	18,3477413	13.682	604,74	6,743

**ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΗΣ ΑΝΘΕΚΤΙΚΟΤΗΤΑΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ ΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ
ΚΑΙ ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΗΣ ΕΝΟΠΙΟΗΣΗΣ**

ΕΤΟΣ 2002	SX1	SX2	SX3	SX4	SX5	SX6	SX7	SX8	SX9	SX10
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΤΤΙΚΗΣ	0,67	0,52	0,00	1,00	0,00	0,07	0,00	1,00	1,00	0,59
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΑΚΗΣ	0,52	0,37	0,21	0,11	0,35	0,12	0,07	0,18	0,12	0,08
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	0,00	0,00	0,14	0,48	0,08	0,13	0,00	0,34	0,41	0,13
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	0,53	0,38	0,23	0,03	0,86	0,01	0,05	0,14	0,16	0,09
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	0,52	0,37	0,13	0,14	0,25	0,28	0,01	0,27	0,14	0,05
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΟΥ	0,72	0,59	0,27	0,02	0,66	0,07	0,38	0,11	0,04	0,20
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΙΟΝΙΩΝ ΝΗΣΩΝ	0,63	0,48	0,84	0,00	1,00	0,07	0,07	0,46	0,00	0,20
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	0,62	0,47	0,18	0,13	0,31	0,06	0,02	0,12	0,11	0,00
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	0,84	0,74	0,37	0,08	0,35	1,00	0,04	0,55	0,33	0,06
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	1,00	1,00	0,40	0,09	0,30	0,08	0,13	0,23	0,16	0,13
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	0,76	0,63	0,35	0,00	1,00	0,00	0,15	0,00	0,00	0,24
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	0,04	0,02	1,00	0,04	1,00	0,17	1,00	0,71	0,03	1,00
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΡΗΤΗΣ	0,92	0,87	0,35	0,13	0,41	0,10	0,41	0,39	0,07	0,10

ΕΤΟΣ 2002	ΣΔ	ΣΔ1	ΣΔ2
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΤΤΙΚΗΣ	0,49	46604	6056
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΑΚΗΣ	0,21	10756	2720
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	0,17	24759	3748
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	0,25	7538	2511
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	0,22	12084	2933
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΟΥ	0,31	7164	2398
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΙΟΝΙΩΝ ΝΗΣΩΝ	0,38	7553	2965
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	0,20	11198	2642
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	0,44	11195	3373
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	0,35	9968	2765
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	0,31	5882	2154
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	0,50	9967	3492
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΡΗΤΗΣ	0,37	12087	3096

**ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΗΣ ΑΝΘΕΚΤΙΚΟΤΗΤΑΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ ΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ
ΚΑΙ ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΗΣ ΕΝΟΠΙΟΗΣΗΣ**

ΕΤΟΣ 2003	απασχολούμενοι % του εργατικού δυναμικού	άνεργοι % του εργατικού δυναμικού	κκ Κατασκευές	Γεννησεις	Θάνατοι
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΤΤΙΚΗΣ	89,5%	949%	0,00253	38.446	0,0000293
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΑΚΗΣ	89,7%	969%	0,00413	5.725	0,0001589
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	83,4%	603%	0,00377	18.288	0,0000596
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	88,2%	849%	0,00367	2.660	0,0003385
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	89,3%	933%	0,00388	6.756	0,0001309
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΟΥ	88,1%	840%	0,00471	2.493	0,0002785
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΙΟΝΙΩΝ ΝΗΣΩΝ	90,6%	1064%	0,00989	1.878	0,0004078
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	90,3%	1032%	0,00391	6.423	0,0001381
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	91,2%	1133%	0,00564	4.820	0,0001618
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	91,2%	1140%	0,00633	4.945	0,0001427
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	92,0%	1245%	0,00606	1.699	0,0003890
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	88,2%	849%	0,01088	3.381	0,0003951
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΡΗΤΗΣ	92,6%	1349%	0,00602	6.685	0,0001783

ΕΤΟΣ 2003	μη οικιακή κατανάλωση ενέργειας ανα κάτοικο	κκ διανυκτερεύσεις μη κατοίκων	κκ ΑΕΠ	ΑΠΑ βιομηχ	κκ καταθεσεις
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΤΤΙΚΗΣ	0,00212	0,13481645	20.848	7.936,31	15,693
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΑΚΗΣ	0,00266	3,23318864	12.926	1.030,56	7,123
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	0,00276	0,02648772	14.570	3.302,44	8,043
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	0,00146	2,05800814	13.164	1.501,81	7,463
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	0,00421	0,32888046	13.858	1.316,68	6,488
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΟΥ	0,00208	15,7406865	12.348	392,20	8,474
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΙΟΝΙΩΝ ΝΗΣΩΝ	0,00214	3,07866145	16.402	125,71	8,962
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	0,00202	0,79256171	12.446	980,18	5,838
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	0,01167	1,84527584	16.183	2.529,60	6,762
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	0,00225	5,7342029	13.339	1.316,05	8,221
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	0,00135	6,18944499	12.142	130,68	10,051
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	0,00322	44,757375	18.297	401,32	23,109
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΡΗΤΗΣ	0,00242	18,634975	14.695	619,44	7,802

**ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΗΣ ΑΝΘΕΚΤΙΚΟΤΗΤΑΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ ΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ
ΚΑΙ ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΗΣ ΕΝΟΠΙΟΗΣΗΣ**

ΕΤΟΣ 2003										
	SX1	SX2	SX3	SX4	SX5	SX6	SX7	SX8	SX9	SX10
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΤΤΙΚΗΣ	0,66	0,46	0,00	1,00	0,00	0,07	0,00	1,00	1,00	0,57
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΑΚΗΣ	0,68	0,49	0,19	0,11	0,34	0,13	0,07	0,09	0,12	0,07
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	0,00	0,00	0,15	0,45	0,08	0,14	0,00	0,28	0,41	0,13
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	0,52	0,33	0,14	0,03	0,82	0,01	0,05	0,12	0,18	0,09
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	0,64	0,44	0,16	0,14	0,27	0,28	0,01	0,20	0,15	0,04
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΟΥ	0,51	0,32	0,26	0,02	0,66	0,07	0,35	0,02	0,03	0,15
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΙΟΝΙΩΝ ΝΗΣΩΝ	0,78	0,62	0,88	0,00	1,00	0,08	0,07	0,49	0,00	0,18
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	0,75	0,58	0,16	0,13	0,29	0,06	0,02	0,03	0,11	0,00
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	0,85	0,71	0,37	0,08	0,35	1,00	0,04	0,46	0,31	0,05
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	0,85	0,72	0,45	0,09	0,30	0,09	0,13	0,14	0,15	0,14
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	0,93	0,86	0,42	0,00	0,95	0,00	0,14	0,00	0,00	0,24
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	0,52	0,33	1,00	0,05	0,97	0,18	1,00	0,71	0,04	1,00
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΡΗΤΗΣ	1,00	1,00	0,42	0,14	0,39	0,10	0,42	0,29	0,06	0,11

ΕΤΟΣ 2003			
	ΣΔ	ΣΔ1	ΣΔ2
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΤΤΙΚΗΣ	0,48	48377	6491
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΑΚΗΣ	0,23	11107	2925
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	0,16	24779	3995
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	0,23	8231	2843
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	0,23	12565	3177
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΟΥ	0,24	7529	2618
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΙΟΝΙΩΝ ΝΗΣΩΝ	0,41	8470	3383
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	0,21	11601	2861
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	0,42	11804	3606
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	0,31	10553	2984
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	0,35	6592	2523
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	0,58	10830	3860
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΡΗΤΗΣ	0,39	12708	3310

**ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΗΣ ΑΝΘΕΚΤΙΚΟΤΗΤΑΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ ΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ
ΚΑΙ ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΗΣ ΕΝΟΠΙΟΗΣΗΣ**

ΕΤΟΣ 2004	απασχολούμενοι % του εργατικού δυναμικού	άνεργοι % του εργατικού δυναμικού	κκ Κατασκευές	Γεννησεις	Θάνατοι
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΤΤΙΚΗΣ	86,8%	757%	0,00217	38.901	0,0000293
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΑΚΗΣ	87,8%	822%	0,00458	5.774	0,0001600
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	83,4%	603%	0,00387	18.549	0,0000595
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	88,8%	891%	0,00327	2.560	0,0003405
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	90,1%	1014%	0,00382	6.783	0,0001248
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΟΥ	88,6%	878%	0,00484	2.745	0,0002803
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΙΟΝΙΩΝ ΝΗΣΩΝ	87,5%	803%	0,00900	1.971	0,0004216
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	87,2%	782%	0,00427	6.445	0,0001394
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	90,9%	1099%	0,00567	4.832	0,0001621
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	90,9%	1093%	0,00599	4.979	0,0001466
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	90,7%	1079%	0,00571	1.689	0,0004065
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	91,3%	1149%	0,00816	3.338	0,0004212
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΡΗΤΗΣ	92,3%	1305%	0,00626	6.878	0,0001878

ΕΤΟΣ 2004	μη οικιακή κατανάλωση ενέργειας ανα κάτοικο	κκ διανυκτερεύσεις μη κατοίκων	κκ ΑΕΠ	ΑΠΑ βιομηχ	κκ καταθεσεις
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΤΤΙΚΗΣ	0,00223	0,11774737	22.771	8.607,14	17,711
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΑΚΗΣ	0,00267	4,07422284	13.942	1.008,63	7,589
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	0,00285	0,02658134	15.762	3.410,64	8,904
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	0,00158	1,72497793	13.841	1.654,62	7,586
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	0,00413	0,23966102	14.540	1.322,08	7,065
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΟΥ	0,00218	11,3988371	12.749	389,43	8,981
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΙΟΝΙΩΝ ΝΗΣΩΝ	0,00215	2,75058314	17.306	133,19	9,544
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	0,00206	0,56254615	13.483	1.000,79	6,435
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	0,01136	1,64838433	16.780	2.570,06	7,327
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	0,00236	6,16411892	13.760	1.305,40	8,683
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	0,00139	5,6918787	12.848	141,75	10,411
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	0,00330	40,5592536	19.705	382,27	24,141
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΡΗΤΗΣ	0,00255	20,2790543	15.883	657,30	8,254

ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΗΣ ΑΝΘΕΚΤΙΚΟΤΗΤΑΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ ΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΚΑΙ ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΗΣ ΕΝΟΠΙΟΗΣΗΣ

ΕΤΟΣ 2004	SX1	SX2	SX3	SX4	SX5	SX6	SX7	SX8	SX9	SX10
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΤΤΙΚΗΣ	0,38	0,22	0,00	1,00	0,00	0,08	0,00	1,00	1,00	0,64
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΑΚΗΣ	0,50	0,31	0,35	0,11	0,33	0,13	0,10	0,12	0,10	0,07
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	0,00	0,00	0,25	0,45	0,08	0,15	0,00	0,30	0,39	0,14
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	0,60	0,41	0,16	0,02	0,79	0,02	0,04	0,11	0,18	0,07
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	0,75	0,59	0,24	0,14	0,24	0,27	0,01	0,18	0,14	0,04
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΟΥ	0,58	0,39	0,39	0,03	0,64	0,08	0,28	0,00	0,03	0,14
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΙΟΝΙΩΝ ΝΗΣΩΝ	0,46	0,29	1,00	0,01	1,00	0,08	0,07	0,45	0,00	0,18
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	0,42	0,25	0,31	0,13	0,28	0,07	0,01	0,07	0,10	0,00
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	0,84	0,71	0,51	0,08	0,34	1,00	0,04	0,40	0,29	0,05
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	0,83	0,70	0,56	0,09	0,30	0,10	0,15	0,10	0,14	0,13
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	0,82	0,68	0,52	0,00	0,96	0,00	0,14	0,01	0,00	0,22
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	0,88	0,78	0,88	0,04	1,00	0,19	1,00	0,69	0,03	1,00
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΡΗΤΗΣ	1,00	1,00	0,60	0,14	0,40	0,12	0,50	0,31	0,06	0,10

ΕΤΟΣ 2004	ΣΔ	ΣΔ1	ΣΔ2
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΤΤΙΚΗΣ	0,43	49735	6931
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΑΚΗΣ	0,21	11559	3130
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	0,18	25539	4252
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	0,24	8432	2981
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	0,26	12866	3315
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΟΥ	0,26	7937	2710
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΙΟΝΙΩΝ ΝΗΣΩΝ	0,35	8926	3568
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	0,17	12041	3070
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	0,43	12062	3728
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	0,31	10753	3069
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	0,34	6866	2664
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	0,65	11343	4138
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΡΗΤΗΣ	0,42	13386	3559

**ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΗΣ ΑΝΘΕΚΤΙΚΟΤΗΤΑΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ ΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ
ΚΑΙ ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΗΣ ΕΝΟΠΙΟΗΣΗΣ**

ΕΤΟΣ 2005	απασχολούμενοι % του εργατικού δυναμικού	άνεργοι % του εργατικού δυναμικού	κκ Κατασκευές	Γεννησεις	Θάνατοι
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΤΤΙΚΗΣ	88,1%	841%	0,00324	39.182	0,0000292
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΑΚΗΣ	88,9%	904%	0,00551	6.038	0,0001556
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	82,0%	554%	0,00514	19.038	0,0000585
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	88,5%	867%	0,00389	2.568	0,0003429
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	90,5%	1058%	0,00478	7.095	0,0001326
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΟΥ	91,5%	1170%	0,00550	2.819	0,0002794
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΙΟΝΙΩΝ ΝΗΣΩΝ	89,4%	947%	0,00926	2.014	0,0004376
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	89,1%	914%	0,00543	6.555	0,0001367
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	91,2%	1133%	0,00719	4.809	0,0001673
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	91,3%	1148%	0,00803	5.120	0,0001486
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	89,8%	977%	0,00653	1.715	0,0004144
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	90,7%	1076%	0,00994	3.312	0,0004068
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΡΗΤΗΣ	92,9%	1412%	0,00745	6.901	0,0001809

ΕΤΟΣ 2005	μη οικιακή κατανάλωση ενέργειας ανα κάτοικο	κκ διανυκτερεύσεις μη κατοίκων	κκ ΑΕΠ	ΑΠΑ βιομηχ	κκ καταθεσεις
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΤΤΙΚΗΣ	0,00226	0,12345772	23.435	9.170,71	22,313
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΑΚΗΣ	0,00265	4,88969064	14.210	1.038,80	8,500
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	0,00289	0,02667032	16.209	3.352,94	10,498
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	0,00170	2,42563031	13.823	1.795,84	8,658
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	0,00431	0,25574044	15.066	1.311,66	8,040
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΟΥ	0,00227	17,6158836	13.105	408,96	9,706
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΙΟΝΙΩΝ ΝΗΣΩΝ	0,00225	2,71419297	18.146	131,69	10,847
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	0,00202	0,72712435	13.896	1.022,80	7,783
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	0,01109	2,22484495	17.444	2.655,49	8,608
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	0,00243	6,70476733	14.272	1.403,88	10,159
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	0,00146	5,69674913	13.818	146,80	12,172
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	0,00345	37,261285	20.698	403,01	28,102
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΡΗΤΗΣ	0,00265	19,1598638	16.083	682,59	9,521

ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΗΣ ΑΝΘΕΚΤΙΚΟΤΗΤΑΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ ΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΚΑΙ ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΗΣ ΕΝΟΠΙΟΗΣΗΣ

ΕΤΟΣ 2005	SX1	SX2	SX3	SX4	SX5	SX6	SX7	SX8	SX9	SX10
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΤΤΙΚΗΣ	0,56	0,33	0,00	1,00	0,00	0,08	0,00	1,00	1,00	0,72
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΑΚΗΣ	0,64	0,41	0,34	0,12	0,31	0,12	0,13	0,11	0,10	0,04
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	0,00	0,00	0,28	0,46	0,07	0,15	0,00	0,30	0,36	0,13
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	0,59	0,36	0,10	0,02	0,77	0,02	0,06	0,07	0,18	0,04
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	0,78	0,59	0,23	0,14	0,25	0,30	0,01	0,19	0,13	0,01
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΟΥ	0,87	0,72	0,34	0,03	0,61	0,08	0,47	0,00	0,03	0,09
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΙΟΝΙΩΝ ΝΗΣΩΝ	0,68	0,46	0,90	0,01	1,00	0,08	0,07	0,49	0,00	0,15
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	0,65	0,42	0,33	0,13	0,26	0,06	0,02	0,08	0,10	0,00
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	0,84	0,67	0,59	0,08	0,34	1,00	0,06	0,42	0,28	0,04
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	0,85	0,69	0,71	0,09	0,29	0,10	0,18	0,11	0,14	0,12
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	0,71	0,49	0,49	0,00	0,94	0,00	0,15	0,07	0,00	0,22
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	0,80	0,61	1,00	0,04	0,92	0,21	1,00	0,74	0,03	1,00
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΡΗΤΗΣ	1,00	1,00	0,63	0,14	0,37	0,12	0,51	0,29	0,06	0,09

ΕΤΟΣ 2005	ΣΔ	ΣΔ1	ΣΔ2
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΤΤΙΚΗΣ	0,47	50396	7107
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΑΚΗΣ	0,23	11937	3198
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	0,18	26195	4362
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	0,22	8461	2985
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	0,26	13387	3435
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΟΥ	0,32	8164	2788
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΙΟΝΙΩΝ ΝΗΣΩΝ	0,38	9305	3739
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	0,20	12321	3160
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	0,43	12323	3864
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	0,33	11119	3184
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	0,31	7281	2859
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	0,63	11716	4335
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΡΗΤΗΣ	0,42	13493	3602

**ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΗΣ ΑΝΘΕΚΤΙΚΟΤΗΤΑΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ ΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ
ΚΑΙ ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΗΣ ΕΝΟΠΙΟΗΣΗΣ**

ΕΤΟΣ 2006	απασχολούμενοι % του εργατικού δυναμικού	άνεργοι % του εργατικού δυναμικού	κκ Κατασκευές	Γεννησεις	Θάνατοι
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΤΤΙΚΗΣ	89,0%	911%	0,00253	40.925	0,0000294
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΑΚΗΣ	90,7%	1072%	0,00460	6.208	0,0001549
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	85,8%	706%	0,00384	19.781	0,0000578
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	90,2%	1020%	0,00266	2.636	0,0003420
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	91,8%	1224%	0,00389	7.448	0,0001320
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΟΥ	88,8%	894%	0,00426	3.005	0,0002775
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΙΟΝΙΩΝ ΝΗΣΩΝ	90,5%	1054%	0,00894	2.076	0,0004149
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	90,8%	1091%	0,00417	6.594	0,0001376
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	91,7%	1208%	0,00565	5.071	0,0001658
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	92,3%	1298%	0,00709	5.356	0,0001433
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	90,6%	1065%	0,00554	1.748	0,0004098
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	91,2%	1137%	0,00791	3.378	0,0004175
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΡΗΤΗΣ	93,0%	1423%	0,00654	7.399	0,0001775

ΕΤΟΣ 2006	μη οικιακή κατανάλωση ενέργειας ανα κάτοικο	κκ διανυκτερεύσεις μη κατοίκων	κκ ΑΕΠ	ΑΠΑ βιομηχ	κκ καταθεσεις
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΤΤΙΚΗΣ	0,00236	0,13002564	25.838	9.957,97	24,375
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΑΚΗΣ	0,00271	5,78210934	15.570	1.109,35	9,520
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	0,00299	0,02671709	17.663	3.828,60	11,296
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	0,00172	2,13135034	14.881	1.921,56	10,163
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	0,00475	0,25263601	16.202	1.600,80	8,853
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΟΥ	0,00239	17,4380306	13.929	445,52	11,134
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΙΟΝΙΩΝ ΝΗΣΩΝ	0,00235	2,51465924	19.227	146,12	11,812
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	0,00218	0,69655702	15.380	1.267,31	8,384
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	0,01232	1,74376369	18.090	2.668,88	9,622
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	0,00259	7,54344017	15.652	1.641,94	11,505
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	0,00154	5,70165343	15.034	182,55	13,734
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	0,00356	39,2010772	22.190	418,07	31,598
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΡΗΤΗΣ	0,00285	20,8051872	17.467	750,80	10,899

ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΗΣ ΑΝΘΕΚΤΙΚΟΤΗΤΑΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ ΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ
ΚΑΙ ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΗΣ ΕΝΟΠΙΗΣΗΣ

ΕΤΟΣ 2006	SX1	SX2	SX3	SX4	SX5	SX6	SX7	SX8	SX9	SX10
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΤΤΙΚΗΣ	0,45	0,29	0,00	1,00	0,00	0,08	0,00	1,00	1,00	0,69
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΑΚΗΣ	0,68	0,51	0,32	0,11	0,32	0,11	0,15	0,14	0,10	0,05
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	0,00	0,00	0,20	0,46	0,07	0,13	0,00	0,31	0,38	0,13
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	0,61	0,44	0,02	0,02	0,81	0,02	0,05	0,08	0,18	0,08
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	0,84	0,72	0,21	0,15	0,26	0,30	0,01	0,19	0,15	0,02
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΟΥ	0,42	0,26	0,27	0,03	0,64	0,08	0,44	0,00	0,03	0,12
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΙΟΝΙΩΝ ΝΗΣΩΝ	0,65	0,49	1,00	0,01	0,99	0,08	0,06	0,44	0,00	0,15
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	0,70	0,54	0,26	0,12	0,28	0,06	0,02	0,12	0,11	0,00
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	0,82	0,70	0,49	0,08	0,35	1,00	0,04	0,35	0,26	0,05
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	0,91	0,83	0,71	0,09	0,29	0,10	0,19	0,14	0,15	0,13
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	0,67	0,50	0,47	0,00	0,98	0,00	0,14	0,09	0,00	0,23
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	0,75	0,60	0,84	0,04	1,00	0,19	1,00	0,69	0,03	1,00
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΡΗΤΗΣ	1,00	1,00	0,63	0,14	0,38	0,12	0,53	0,30	0,06	0,11

ΕΤΟΣ 2006	ΣΔ	ΣΔ1	ΣΔ2
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΤΤΙΚΗΣ	0,45	53258	7714
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΑΚΗΣ	0,25	12667	3483
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	0,17	27615	4714
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	0,23	8978	3206
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	0,28	14253	3695
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΟΥ	0,23	8687	2963
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΙΟΝΙΩΝ ΝΗΣΩΝ	0,39	9802	3959
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	0,22	13003	3471
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	0,42	12846	4007
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	0,35	11956	3484
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	0,31	7808	3106
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	0,61	12384	4638
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΡΗΤΗΣ	0,43	14560	3907

**ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΗΣ ΑΝΘΕΚΤΙΚΟΤΗΤΑΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ ΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ
ΚΑΙ ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΗΣ ΕΝΟΠΙΟΗΣΗΣ**

ΕΤΟΣ 2007	απασχολούμενοι % του εργατικού δυναμικού	άνεργοι % του εργατικού δυναμικού	κκ Κατασκευές	Γεννησεις	Θάνατοι
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΤΤΙΚΗΣ	90,3%	1027%	0,00211	41.218	0,0000279
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΑΚΗΣ	91,1%	1119%	0,00430	6.108	0,0001504
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	87,9%	825%	0,00324	19.895	0,0000553
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	90,0%	1004%	0,00276	2.622	0,0003353
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	92,2%	1284%	0,00377	7.225	0,0001222
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΟΥ	91,0%	1116%	0,00382	2.905	0,0002730
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΙΟΝΙΩΝ ΝΗΣΩΝ	90,4%	1038%	0,00828	2.009	0,0004263
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	90,6%	1062%	0,00404	6.434	0,0001349
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	92,4%	1322%	0,00563	4.920	0,0001584
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	92,5%	1328%	0,00648	5.331	0,0001403
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	92,1%	1268%	0,00563	1.866	0,0004082
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	90,9%	1096%	0,00827	3.484	0,0003982
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΡΗΤΗΣ	94,7%	1904%	0,00654	7.500	0,0001740

ΕΤΟΣ 2007	μη οικιακή κατανάλωση ενέργειας ανα κάτοικο	κκ διανυκτερεύσεις μη κατοίκων	κκ ΑΕΠ	ΑΠΑ βιομηχ	κκ καταθεσεις
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΤΤΙΚΗΣ	0,00245	0,14314438	27.737	10.167,76	27,944
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΑΚΗΣ	0,00287	6,98650189	16.671	1.189,47	10,704
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	0,00314	0,02676347	18.669	4.138,03	12,544
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	0,00187	2,26691522	15.534	1.994,51	11,449
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	0,00494	0,32045208	16.949	1.575,88	9,816
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΟΥ	0,00256	18,0714192	14.512	464,49	12,286
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΙΟΝΙΩΝ ΝΗΣΩΝ	0,00242	4,00510563	20.389	155,91	12,737
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	0,00226	0,77347879	15.956	1.256,09	9,440
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	0,01255	1,9981864	18.723	2.806,59	10,804
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	0,00283	8,44402053	16.651	1.777,61	12,797
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	0,00165	5,70375	16.378	174,72	14,881
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	0,00386	43,0253257	23.456	417,37	34,671
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΡΗΤΗΣ	0,00300	23,3875438	18.192	782,43	12,411

**ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΗΣ ΑΝΘΕΚΤΙΚΟΤΗΤΑΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ ΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ
ΚΑΙ ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΗΣ ΕΝΟΠΙΟΗΣΗΣ**

ΕΤΟΣ 2007	SX1	SX2	SX3	SX4	SX5	SX6	SX7	SX8	SX9	SX10
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΤΤΙΚΗΣ	0,35	0,19	0,00	1,00	0,00	0,07	0,00	1,00	1,00	0,73
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΑΚΗΣ	0,46	0,27	0,35	0,11	0,31	0,11	0,16	0,16	0,10	0,05
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	0,00	0,00	0,18	0,46	0,07	0,14	0,00	0,31	0,40	0,12
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	0,31	0,17	0,11	0,02	0,77	0,02	0,05	0,08	0,18	0,08
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	0,63	0,42	0,27	0,14	0,24	0,30	0,01	0,18	0,14	0,01
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΟΥ	0,46	0,27	0,28	0,03	0,62	0,08	0,42	0,00	0,03	0,11
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΙΟΝΙΩΝ ΝΗΣΩΝ	0,36	0,20	1,00	0,00	1,00	0,07	0,09	0,44	0,00	0,13
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	0,39	0,22	0,31	0,12	0,27	0,06	0,02	0,11	0,11	0,00
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	0,66	0,46	0,57	0,08	0,33	1,00	0,05	0,32	0,26	0,05
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	0,67	0,47	0,71	0,09	0,28	0,11	0,20	0,16	0,16	0,13
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	0,62	0,41	0,57	0,00	0,95	0,00	0,13	0,14	0,00	0,22
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	0,44	0,25	1,00	0,04	0,93	0,20	1,00	0,68	0,03	1,00
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΡΗΤΗΣ	1,00	1,00	0,72	0,14	0,37	0,12	0,54	0,28	0,06	0,12

ΕΤΟΣ 2007	ΣΔ	ΣΔ1	ΣΔ2
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΤΤΙΚΗΣ	0,43	54353	8119
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΑΚΗΣ	0,21	13025	3702
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	0,17	28194	4937
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	0,18	9240	3340
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	0,23	14323	3832
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΟΥ	0,23	8824	3076
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΙΟΝΙΩΝ ΝΗΣΩΝ	0,33	10203	4189
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	0,16	13071	3577
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	0,38	12976	4133
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	0,30	12360	3689
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	0,30	8462	3381
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	0,56	13001	4898
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΡΗΤΗΣ	0,44	14961	4060

**ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΗΣ ΑΝΘΕΚΤΙΚΟΤΗΤΑΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ ΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ
ΚΑΙ ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΗΣ ΕΝΟΠΙΟΗΣΗΣ**

ΕΤΟΣ 2008	απασχολούμενοι % του εργατικού δυναμικού	άνεργοι % του εργατικού δυναμικού	κκ Κατασκευές	Γεννησεις	Θάνατοι
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΤΤΙΚΗΣ	91,3%	1151%	0,00145	42.899	0,0000287
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΑΚΗΣ	91,7%	1202%	0,00348	6.326	0,0001538
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	87,5%	800%	0,00269	20.972	0,0000556
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	90,1%	1010%	0,00232	2.696	0,0003250
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	91,6%	1197%	0,00304	7.767	0,0001249
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΟΥ	91,5%	1182%	0,00336	3.152	0,0002638
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΙΟΝΙΩΝ ΝΗΣΩΝ	90,4%	1038%	0,00683	2.341	0,0003990
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	91,5%	1175%	0,00358	7.197	0,0001366
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	93,5%	1549%	0,00471	5.338	0,0001636
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	92,8%	1398%	0,00549	5.614	0,0001429
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	95,5%	2228%	0,00495	1.971	0,0004305
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	91,9%	1229%	0,00778	3.631	0,0004137
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΡΗΤΗΣ	93,7%	1583%	0,00532	8.009	0,0001799

ΕΤΟΣ 2008	μη οικιακή κατανάλωση ενέργειας ανα κάτοικο	κκ διανυκτερεύσεις μη κατοίκων	κκ ΑΕΠ	ΑΠΑ βιομηχ	κκ καταθεσεις
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΤΤΙΚΗΣ	0,00252	0,1550708	28.824	10.528,55	31,715
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΑΚΗΣ	0,00293	7,70351244	17.289	1.297,80	12,397
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	0,00313	0,02680394	18.913	4.245,26	14,577
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	0,00203	2,26684282	16.131	1.955,46	13,149
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	0,00510	0,3179769	17.432	1.598,22	12,006
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΟΥ	0,00236	17,5407666	14.936	459,26	14,151
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΙΟΝΙΩΝ ΝΗΣΩΝ	0,00284	3,62752174	21.216	165,01	13,942
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	0,00233	0,68990412	16.318	1.185,66	10,777
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	0,01266	1,63727781	19.344	2.871,45	12,252
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	0,00280	7,96807997	17.056	1.697,46	15,266
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	0,00185	5,70016467	17.336	172,46	16,951
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	0,00371	42,107045	24.447	440,77	40,590
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΡΗΤΗΣ	0,00312	23,9897844	18.908	821,08	14,185

**ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΗΣ ΑΝΘΕΚΤΙΚΟΤΗΤΑΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ ΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ
ΚΑΙ ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΗΣ ΕΝΟΠΙΟΗΣΗΣ**

ΕΤΟΣ 2008										
	SX1	SX2	SX3	SX4	SX5	SX6	SX7	SX8	SX9	SX10
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΤΤΙΚΗΣ	0,48	0,25	0,00	1,00	0,00	0,06	0,00	1,00	1,00	0,70
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΑΚΗΣ	0,52	0,28	0,32	0,11	0,31	0,10	0,18	0,17	0,11	0,05
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	0,00	0,00	0,20	0,46	0,07	0,12	0,00	0,29	0,39	0,13
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	0,33	0,15	0,14	0,02	0,74	0,02	0,05	0,09	0,17	0,08
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	0,52	0,28	0,25	0,14	0,24	0,30	0,01	0,18	0,14	0,04
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΟΥ	0,50	0,27	0,30	0,03	0,59	0,05	0,42	0,00	0,03	0,11
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΙΟΝΙΩΝ ΝΗΣΩΝ	0,36	0,17	0,85	0,01	0,92	0,09	0,09	0,45	0,00	0,11
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	0,50	0,26	0,34	0,13	0,27	0,04	0,02	0,10	0,10	0,00
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	0,75	0,52	0,52	0,08	0,34	1,00	0,04	0,32	0,26	0,05
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	0,67	0,42	0,64	0,09	0,28	0,09	0,19	0,15	0,15	0,15
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	1,00	1,00	0,55	0,00	1,00	0,00	0,13	0,17	0,00	0,21
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	0,55	0,30	1,00	0,04	0,96	0,17	1,00	0,68	0,03	1,00
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΡΗΤΗΣ	0,77	0,55	0,61	0,15	0,38	0,12	0,57	0,29	0,06	0,11

ΕΤΟΣ 2008			
	ΣΔ	ΣΔ1	ΣΔ2
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΤΤΙΚΗΣ	0,45	56542	8439
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΑΚΗΣ	0,22	13513	3842
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	0,17	29390	5045
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	0,18	9546	3461
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	0,21	15063	3957
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΟΥ	0,23	9240	3173
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΙΟΝΙΩΝ ΝΗΣΩΝ	0,30	10868	4371
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	0,18	13966	3685
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	0,39	13655	4282
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	0,28	12788	3781
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	0,41	8951	3579
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	0,57	13549	5105
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΡΗΤΗΣ	0,36	15765	4230

**ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΗΣ ΑΝΘΕΚΤΙΚΟΤΗΤΑΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ ΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ
ΚΑΙ ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΗΣ ΕΝΟΠΙΟΗΣΗΣ**

ΕΤΟΣ 2009	απασχολούμενοι % του εργατικού δυναμικού	άνεργοι % του εργατικού δυναμικού	κκ Κατασκευές	Γεννησεις	Θάνατοι
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΤΤΙΚΗΣ	89,1%	916%	0,00115	42.831	0,0000282
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΑΚΗΣ	90,1%	1009%	0,00271	6.442	0,0001503
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	87,5%	799%	0,00198	20.875	0,0000557
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	88,8%	891%	0,00200	2.705	0,0003296
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	90,8%	1083%	0,00241	7.683	0,0001230
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΟΥ	90,3%	1033%	0,00302	3.216	0,0002746
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΙΟΝΙΩΝ ΝΗΣΩΝ	90,5%	1051%	0,00518	2.134	0,0004179
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	89,5%	951%	0,00366	7.133	0,0001356
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	91,2%	1130%	0,00404	5.210	0,0001707
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	92,0%	1251%	0,00422	5.655	0,0001428
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	94,0%	1673%	0,00366	1.914	0,0004175
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	88,0%	832%	0,00607	3.702	0,0003992
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΡΗΤΗΣ	91,2%	1131%	0,00412	7.939	0,0001840

ΕΤΟΣ 2009	μη οικιακή κατανάλωση ενέργειας ανα κάτοικο	κκ διανυκτερεύσεις μη κατοίκων	κκ ΑΕΠ	ΑΠΑ βιομηχ	κκ καταθεσεις
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΤΤΙΚΗΣ	0,00245	0,15579225	28.556	10.013,72	32,331
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΑΚΗΣ	0,00269	8,82150486	16.801	1.300,74	13,630
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	0,00292	0,02369852	19.171	3.893,43	15,531
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	0,00193	2,99679632	15.691	2.114,80	14,211
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	0,00443	0,5627962	16.934	1.540,05	13,008
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΟΥ	0,00236	27,3728311	14.672	466,44	15,165
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΙΟΝΙΩΝ ΝΗΣΩΝ	0,00272	3,26341202	19.946	172,15	14,719
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	0,00226	0,82911389	15.763	1.088,54	11,439
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	0,01022	1,94532648	18.572	2.723,88	12,777
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	0,00282	7,61063556	17.018	1.695,04	15,894
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	0,00186	6,77529735	16.919	171,41	18,488
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	0,00373	49,3349594	22.908	420,02	42,554
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΡΗΤΗΣ	0,00301	27,5359135	18.328	859,30	14,971

ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΗΣ ΑΝΘΕΚΤΙΚΟΤΗΤΑΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ ΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ
ΚΑΙ ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΗΣ ΕΝΟΠΙΟΗΣΗΣ

ΕΤΟΣ 2009	SX1	SX2	SX3	SX4	SX5	SX6	SX7	SX8	SX9	SX10
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΤΤΙΚΗΣ	0,25	0,13	0,00	1,00	0,00	0,07	0,00	1,00	1,00	0,67
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΑΚΗΣ	0,40	0,24	0,32	0,11	0,31	0,10	0,18	0,15	0,11	0,07
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	0,00	0,00	0,17	0,46	0,07	0,13	0,00	0,32	0,38	0,13
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	0,20	0,10	0,17	0,02	0,77	0,01	0,06	0,07	0,20	0,09
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	0,50	0,32	0,26	0,14	0,24	0,31	0,01	0,16	0,14	0,05
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΟΥ	0,43	0,27	0,38	0,03	0,63	0,06	0,55	0,00	0,03	0,12
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΙΟΝΙΩΝ ΝΗΣΩΝ	0,46	0,29	0,82	0,01	1,00	0,10	0,07	0,38	0,00	0,11
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	0,31	0,17	0,51	0,13	0,28	0,05	0,02	0,08	0,09	0,00
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	0,56	0,38	0,59	0,08	0,37	1,00	0,04	0,28	0,26	0,04
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	0,69	0,52	0,62	0,09	0,29	0,11	0,15	0,17	0,15	0,14
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	1,00	1,00	0,51	0,00	1,00	0,00	0,14	0,16	0,00	0,23
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	0,08	0,04	1,00	0,04	0,95	0,22	1,00	0,59	0,03	1,00
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΡΗΤΗΣ	0,56	0,38	0,60	0,15	0,40	0,14	0,56	0,26	0,07	0,11

ΕΤΟΣ 2009	ΣΔ	ΣΔ1	ΣΔ2
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΤΤΙΚΗΣ	0,41	56264	8356
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΑΚΗΣ	0,20	13435	3751
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	0,17	29326	5074
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	0,17	9411	3381
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	0,21	14769	3850
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΟΥ	0,25	9210	3126
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΙΟΝΙΩΝ ΝΗΣΩΝ	0,32	10154	4107
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	0,16	13660	3565
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	0,36	13189	4113
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	0,30	12813	3775
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	0,40	8728	3492
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	0,50	13008	4801
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΡΗΤΗΣ	0,32	15474	4113

**ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΗΣ ΑΝΘΕΚΤΙΚΟΤΗΤΑΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ ΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ
ΚΑΙ ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΗΣ ΕΝΟΠΙΟΗΣΗΣ**

ΕΤΟΣ 2010	απασχολούμενοι % του εργατικού δυναμικού	άνεργοι % του εργατικού δυναμικού	κκ Κατασκευές	Γεννησεις	Θάνατοι
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΤΤΙΚΗΣ	85,8%	702%	0,00091	41.869	0,0000281
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΑΚΗΣ	86,5%	741%	0,00219	6.267	0,0001447
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	84,5%	646%	0,00163	19.968	0,0000540
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	87,4%	793%	0,00133	2.662	0,0003222
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	87,9%	827%	0,00217	7.536	0,0001252
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΟΥ	85,2%	675%	0,00268	3.215	0,0002845
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΙΟΝΙΩΝ ΝΗΣΩΝ	88,3%	857%	0,00499	2.105	0,0004458
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	87,4%	798%	0,00327	6.919	0,0001362
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	87,7%	813%	0,00339	5.140	0,0001706
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	90,2%	1017%	0,00387	5.607	0,0001437
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	91,0%	1114%	0,00302	1.944	0,0004257
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	85,8%	703%	0,00562	3.626	0,0003960
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΡΗΤΗΣ	88,3%	857%	0,00337	7.693	0,0001794

ΕΤΟΣ 2010	μη οικιακή κατανάλωση ενέργειας ανα κάτοικο	κκ διανυκτερεύσεις μη κατοίκων	κκ ΑΕΠ	ΑΠΑ βιομηχ	κκ καταθεσεις
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΤΤΙΚΗΣ	0,00221	0,15068217	27.491	7.813,95	24,689
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΑΚΗΣ	0,00263	8,96751484	15.841	1.029,90	12,248
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	0,00272	0,02319986	17.553	3.400,32	13,975
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	0,00190	2,86579577	14.637	1.735,80	13,017
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	0,00393	0,64422999	16.244	1.280,81	12,137
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΟΥ	0,00230	26,4857247	14.325	399,08	13,929
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΙΟΝΙΩΝ ΝΗΣΩΝ	0,00248	3,12261519	19.072	116,01	13,230
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	0,00218	0,80989405	15.525	939,72	10,462
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	0,01082	1,91964292	17.551	2.361,67	11,707
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	0,00284	7,49740051	15.970	1.384,63	14,891
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	0,00192	6,58916416	16.079	142,68	17,061
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	0,00370	53,0287827	21.643	344,28	39,400
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΡΗΤΗΣ	0,00306	28,9161972	17.210	733,71	13,465

**ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΗΣ ΑΝΘΕΚΤΙΚΟΤΗΤΑΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ ΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ
ΚΑΙ ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΗΣ ΕΝΟΠΙΟΗΣΗΣ**

ΕΤΟΣ 2010	SX1	SX2	SX3	SX4	SX5	SX6	SX7	SX8	SX9	SX10
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΑΚΗΣ	0,31	0,20	0,27	0,11	0,28	0,08	0,17	0,12	0,12	0,06
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	0,00	0,00	0,15	0,45	0,06	0,09	0,00	0,25	0,43	0,12
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	0,45	0,31	0,09	0,02	0,70	0,00	0,05	0,02	0,21	0,09
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	0,53	0,39	0,27	0,14	0,23	0,23	0,01	0,15	0,15	0,06
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΟΥ	0,11	0,06	0,38	0,03	0,61	0,04	0,50	0,00	0,04	0,12
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΙΟΝΙΩΝ ΝΗΣΩΝ	0,59	0,45	0,87	0,00	1,00	0,07	0,06	0,36	0,00	0,10
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	0,46	0,32	0,50	0,12	0,26	0,03	0,01	0,09	0,11	0,00
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	0,50	0,36	0,53	0,08	0,34	1,00	0,04	0,25	0,29	0,04
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	0,87	0,79	0,63	0,09	0,28	0,10	0,14	0,12	0,16	0,15
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	1,00	1,00	0,45	0,00	0,95	0,00	0,12	0,13	0,00	0,23
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	0,20	0,12	1,00	0,04	0,88	0,20	1,00	0,56	0,03	1,00
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΡΗΤΗΣ	0,59	0,45	0,52	0,14	0,36	0,13	0,55	0,22	0,08	0,10

ΕΤΟΣ 2010	ΣΔ	ΣΔ1	ΣΔ2
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΑΚΗΣ	0,17	12822	3536
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	0,16	27673	4680
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	0,20	8870	3149
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	0,22	14294	3691
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΟΥ	0,19	9055	3053
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΙΟΝΙΩΝ ΝΗΣΩΝ	0,35	9764	3928
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	0,19	13321	3499
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	0,34	12638	3887
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	0,33	12284	3547
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	0,39	8415	3324
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	0,50	12414	4541
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΡΗΤΗΣ	0,31	14756	3871

**ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΗΣ ΑΝΘΕΚΤΙΚΟΤΗΤΑΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ ΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ
ΚΑΙ ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΗΣ ΕΝΟΠΙΟΗΣΗΣ**

ΕΤΟΣ 2011	απασχολούμενοι % του εργατικού δυναμικού	άνεργοι % του εργατικού δυναμικού	κκ Κατασκευές	Γεννησεις	Θάνατοι
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΤΤΙΚΗΣ	80,1%	504%	0,00056	39.564	0,0000274
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΑΚΗΣ	80,5%	512%	0,00132	5.804	0,0001477
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	76,8%	432%	0,00101	18.500	0,0000543
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	83,3%	597%	0,00099	2.357	0,0003201
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	83,2%	595%	0,00147	7.020	0,0001206
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΟΥ	85,9%	706%	0,00158	2.968	0,0002659
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΙΟΝΙΩΝ ΝΗΣΩΝ	82,7%	577%	0,00415	1.955	0,0004413
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	81,1%	528%	0,00189	6.521	0,0001354
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	82,4%	568%	0,00243	4.488	0,0001586
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	85,8%	703%	0,00267	4.999	0,0001423
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	85,7%	697%	0,00240	1.761	0,0004419
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	85,0%	668%	0,00386	3.235	0,0003717
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΡΗΤΗΣ	84,6%	651%	0,00183	6.946	0,0001757

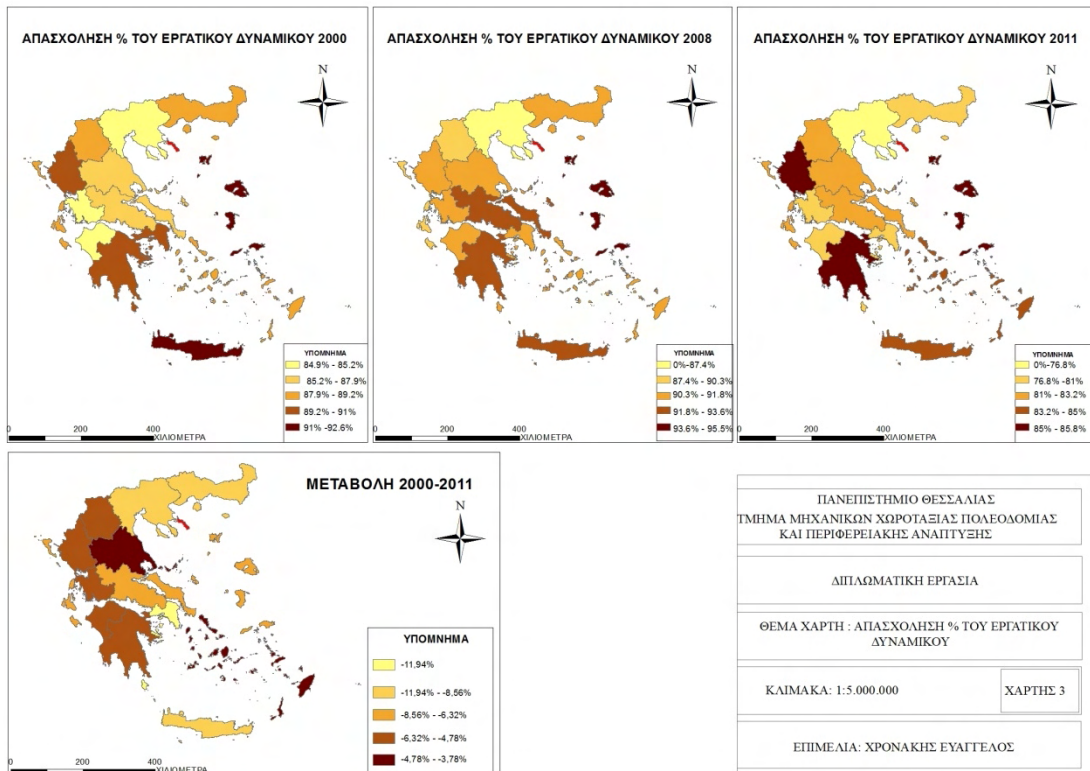
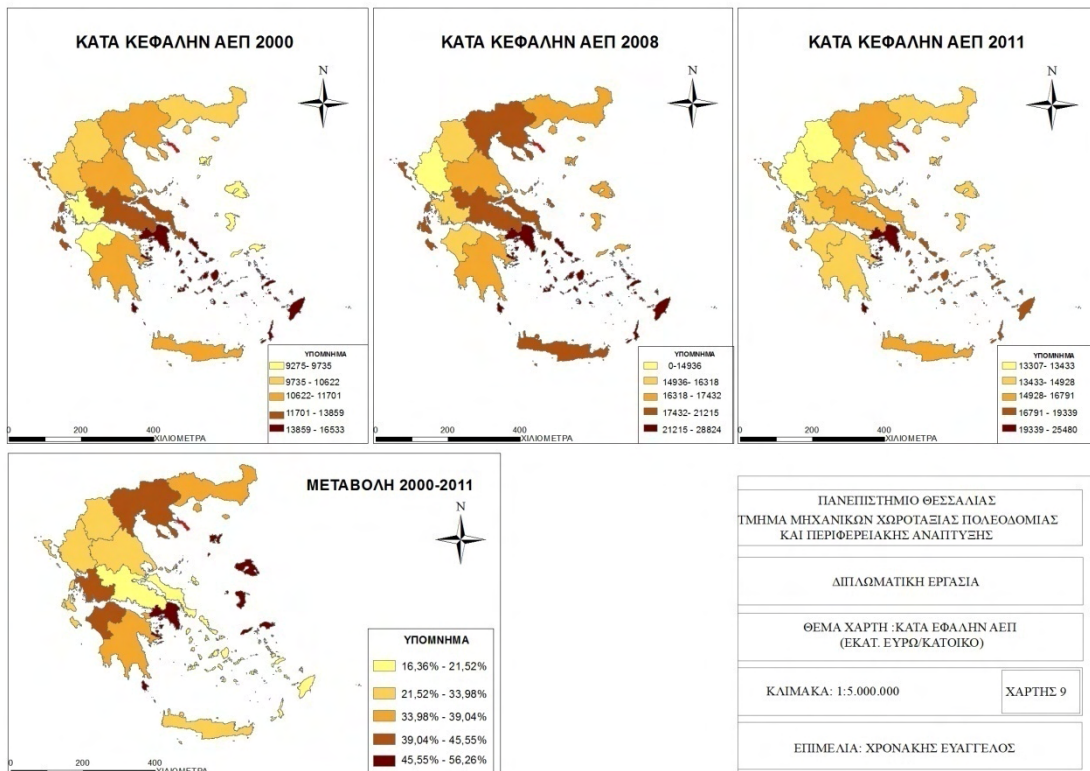
ΕΤΟΣ 2011	μη οικιακή κατανάλωση ενέργειας ανα κάτοικο	κκ διανυκτερεύσεις μη κατοίκων	κκ ΑΕΠ	ΑΠΑ βιομηχ	κκ καταθεσεις
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΤΤΙΚΗΣ	0,00192	0,17480579	25.480	7.210,62	20,485
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΑΚΗΣ	0,00247	10,0367911	14.771	924,18	10,361
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	0,00240	0,02885064	16.006	3.080,43	11,571
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	0,00178	3,02100308	13.434	1.544,51	11,036
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	0,00355	0,66436854	14.922	1.160,44	10,286
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΟΥ	0,00208	29,0147662	13.307	368,31	12,122
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΙΟΝΙΩΝ ΝΗΣΩΝ	0,00227	3,38675064	16.792	115,91	11,002
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	0,00179	0,78490657	14.170	787,70	8,885
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	0,01104	2,15171418	16.128	2.216,37	9,986
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	0,00254	7,99777136	14.928	1.286,17	12,832
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	0,00181	6,89123432	14.494	141,81	14,584
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	0,00367	59,1511364	19.340	310,50	33,582
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΡΗΤΗΣ	0,00285	32,4176168	15.636	658,43	11,485

**ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΗΣ ΑΝΘΕΚΤΙΚΟΤΗΤΑΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ ΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ
ΚΑΙ ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΗΣ ΕΝΟΠΙΟΗΣΗΣ**

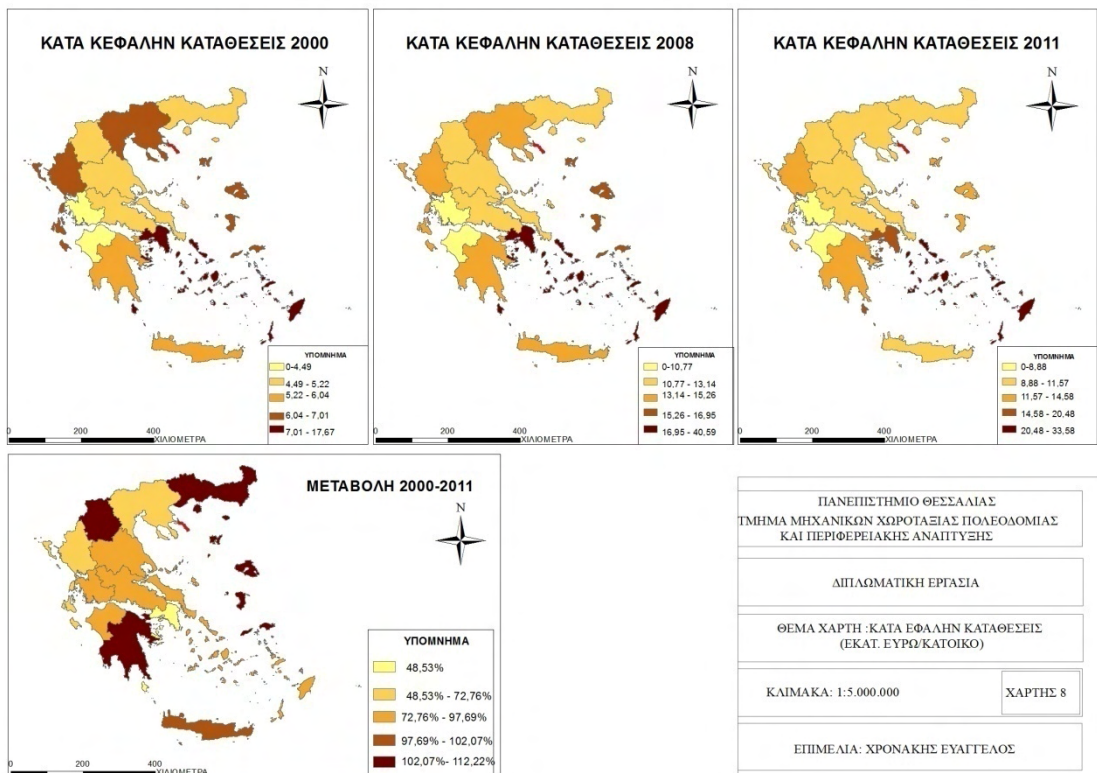
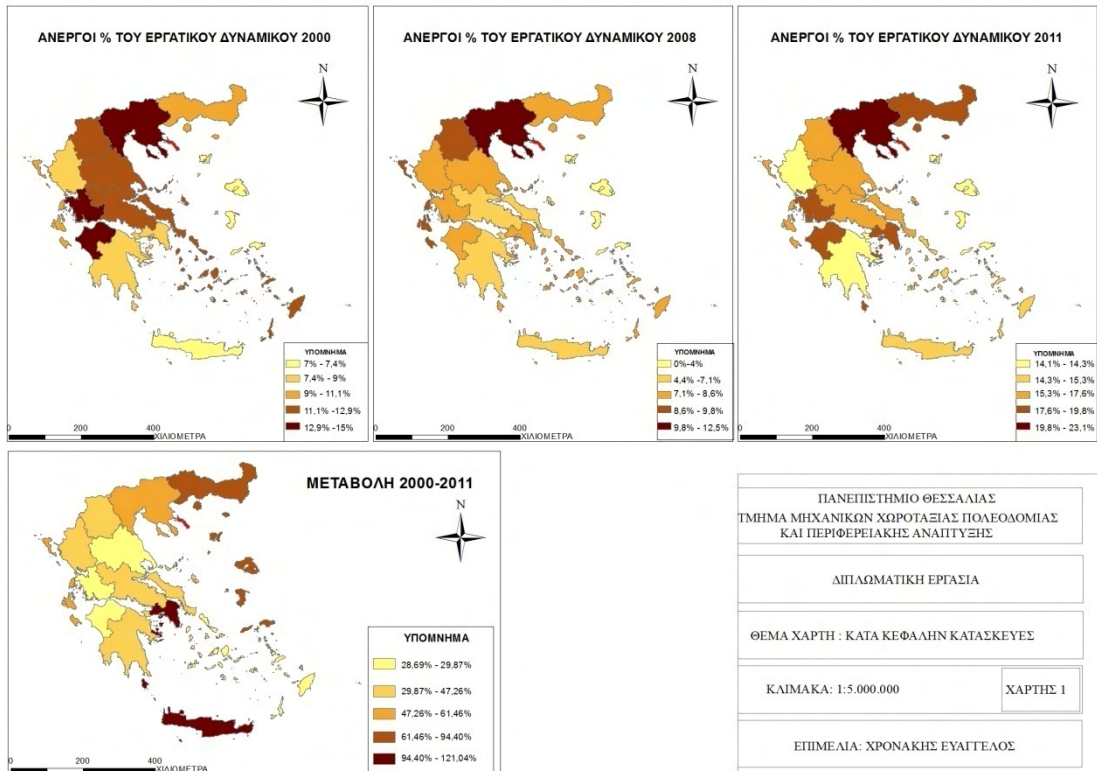
ΕΤΟΣ 2011	SX1	SX2	SX3	SX4	SX5	SX6	SX7	SX8	SX9	SX10
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΤΤΙΚΗΣ	0,37	0,26	0,00	1,00	0,00	0,02	0,00	1,00	1,00	0,47
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΑΚΗΣ	0,40	0,29	0,21	0,11	0,29	0,08	0,17	0,12	0,11	0,06
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	0,00	0,00	0,12	0,44	0,06	0,07	0,00	0,22	0,42	0,11
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	0,71	0,60	0,12	0,02	0,71	0,00	0,05	0,01	0,20	0,09
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	0,70	0,60	0,25	0,14	0,22	0,19	0,01	0,13	0,15	0,06
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΟΥ	1,00	1,00	0,29	0,03	0,58	0,03	0,49	0,00	0,04	0,13
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΙΟΝΙΩΝ ΝΗΣΩΝ	0,65	0,53	1,00	0,01	1,00	0,05	0,06	0,29	0,00	0,09
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	0,47	0,35	0,37	0,13	0,26	0,00	0,01	0,07	0,09	0,00
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	0,62	0,50	0,52	0,07	0,32	1,00	0,04	0,23	0,30	0,04
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	0,99	0,99	0,59	0,09	0,28	0,08	0,13	0,13	0,16	0,16
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	0,98	0,97	0,51	0,00	1,00	0,00	0,12	0,10	0,00	0,23
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	0,91	0,86	0,92	0,04	0,83	0,20	1,00	0,50	0,03	1,00
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΡΗΤΗΣ	0,86	0,80	0,35	0,14	0,36	0,12	0,55	0,19	0,08	0,11

ΕΤΟΣ 2011	ΣΔ	ΣΔ1	ΣΔ2
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΤΤΙΚΗΣ	0,41	51203	7436
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΑΚΗΣ	0,18	11910	3294
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	0,14	25521	4281
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	0,25	8045	2884
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	0,25	13224	3395
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΟΥ	0,36	8397	2835
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΙΟΝΙΩΝ ΝΗΣΩΝ	0,37	8701	3464
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	0,18	12350	3201
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	0,36	11387	3562
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	0,36	11239	3303
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	0,39	7598	2997
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	0,63	11100	4059
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΡΗΤΗΣ	0,35	13368	3515

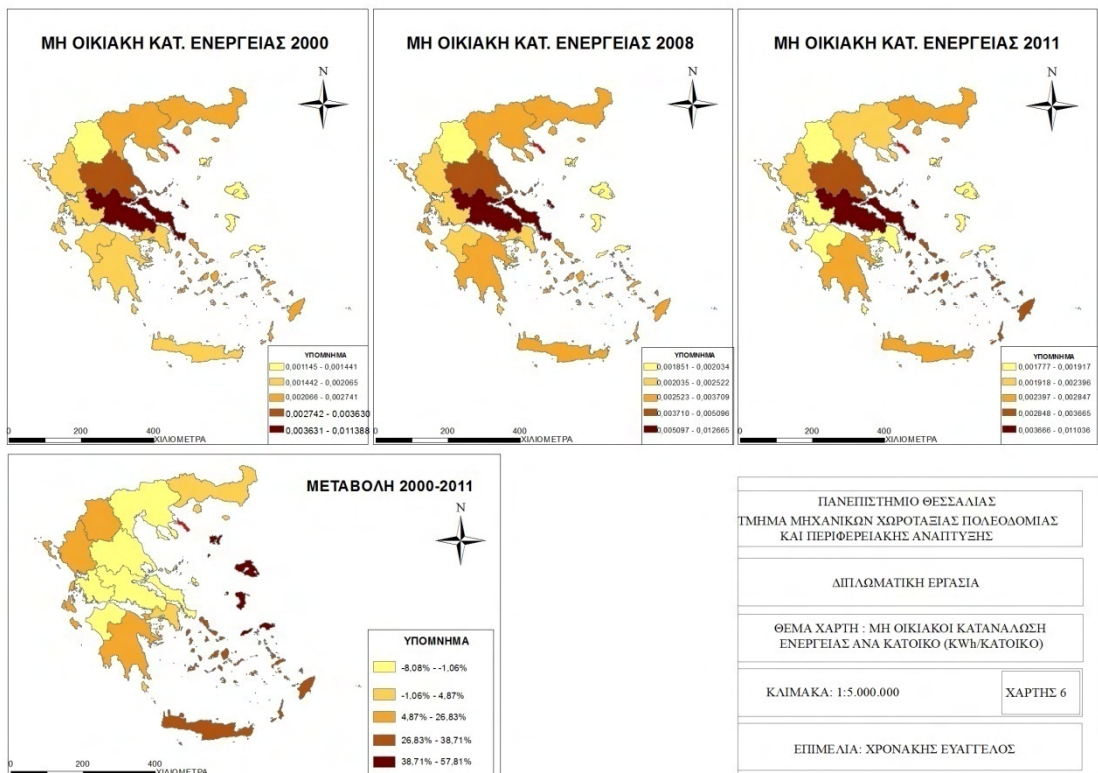
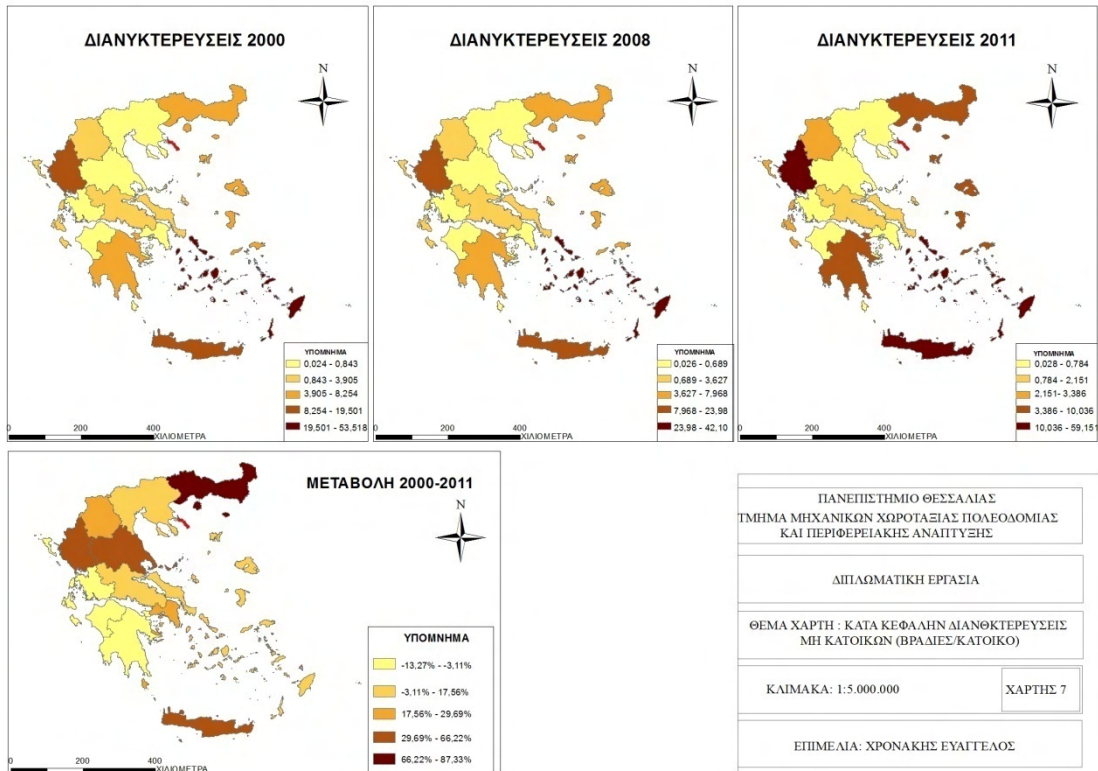
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Β

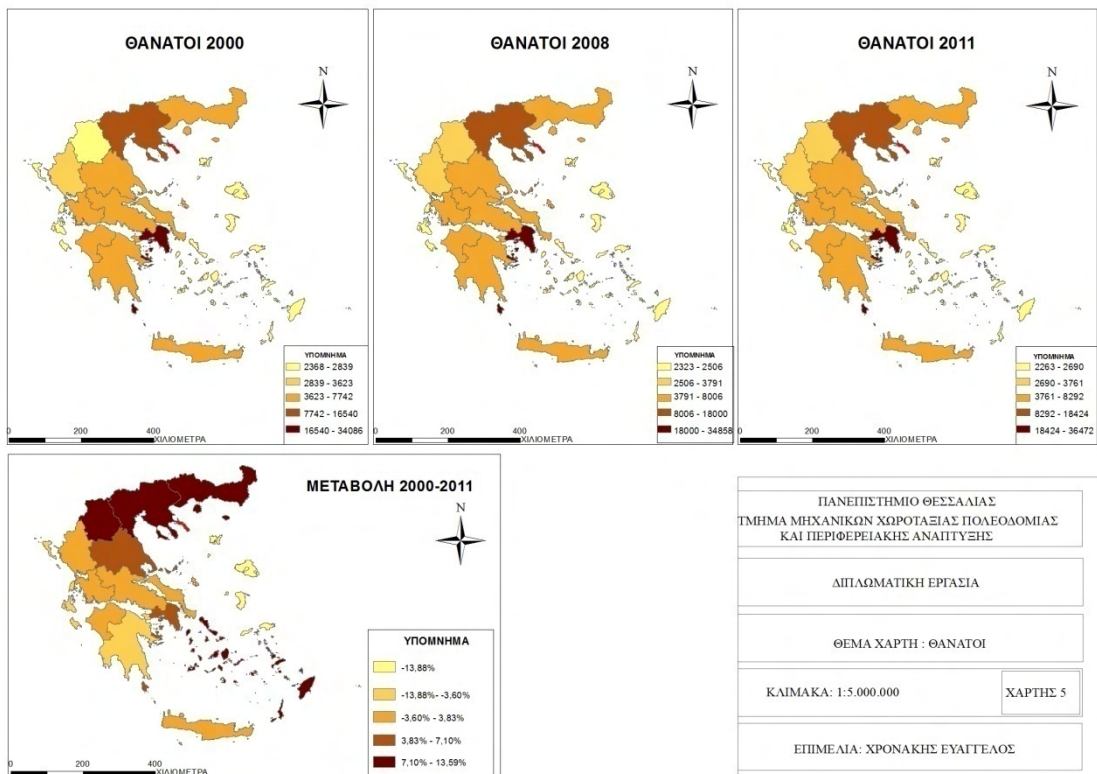
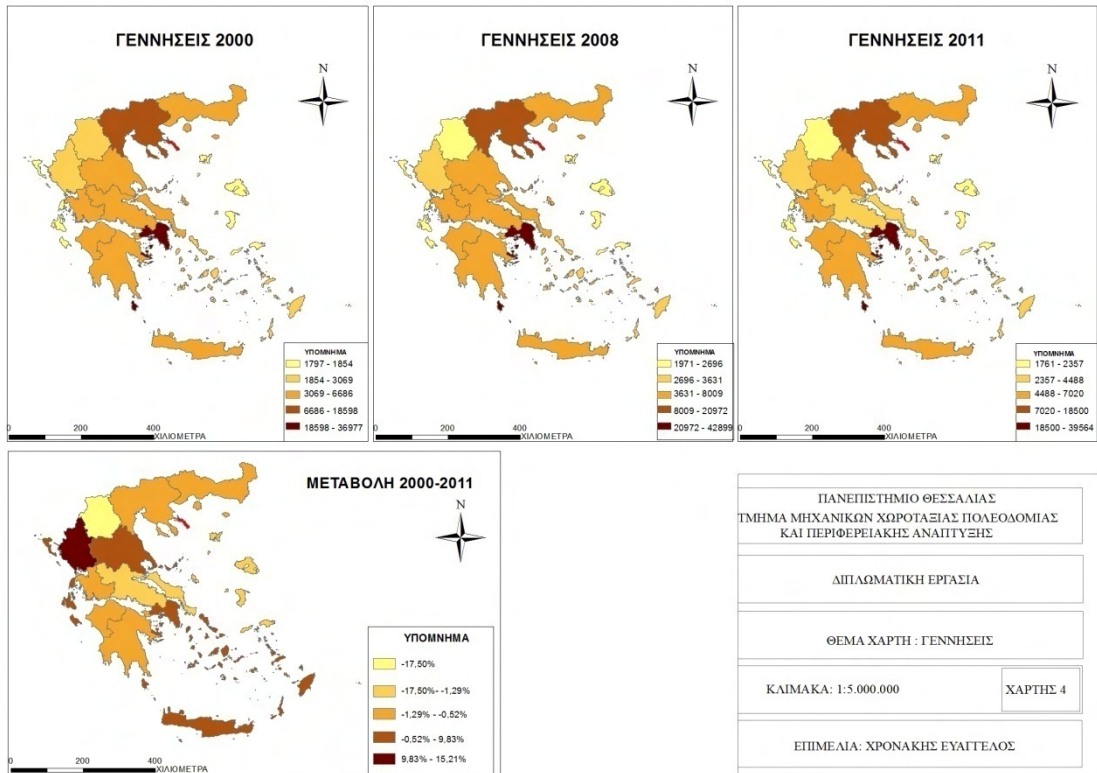
ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΗΣ ΑΝΘΕΚΤΙΚΟΤΗΤΑΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ ΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΚΑΙ ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΗΣ ΕΝΟΠΙΟΗΣΗΣ

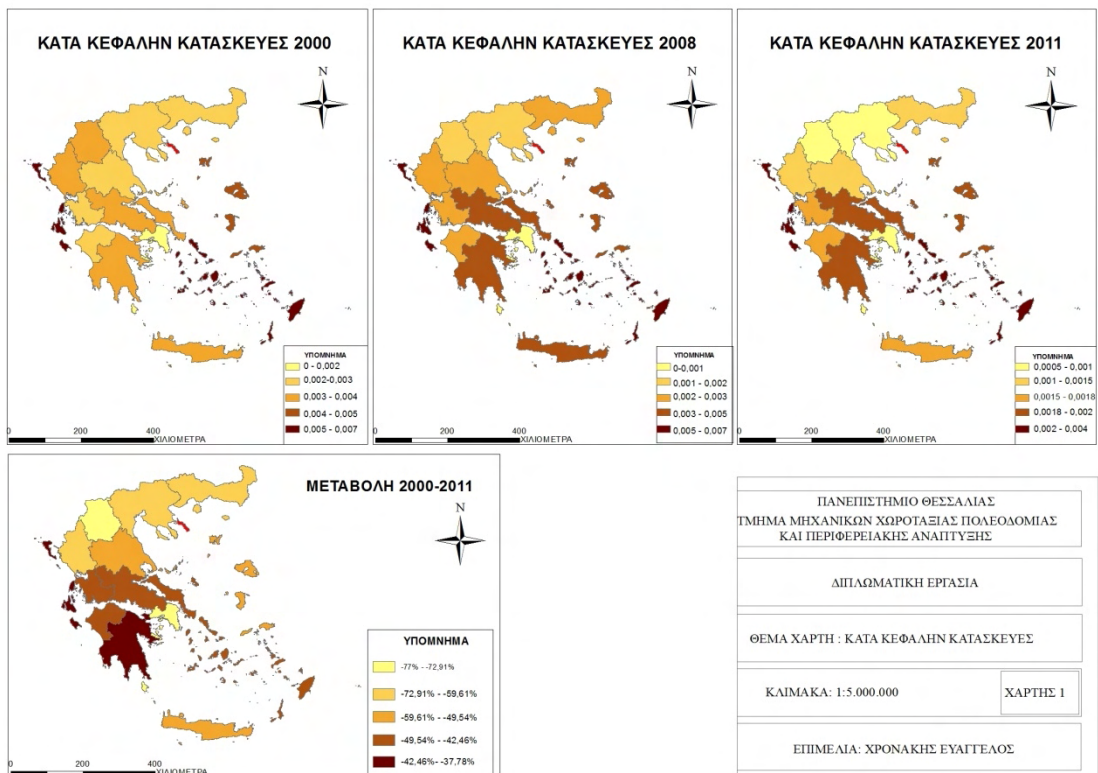
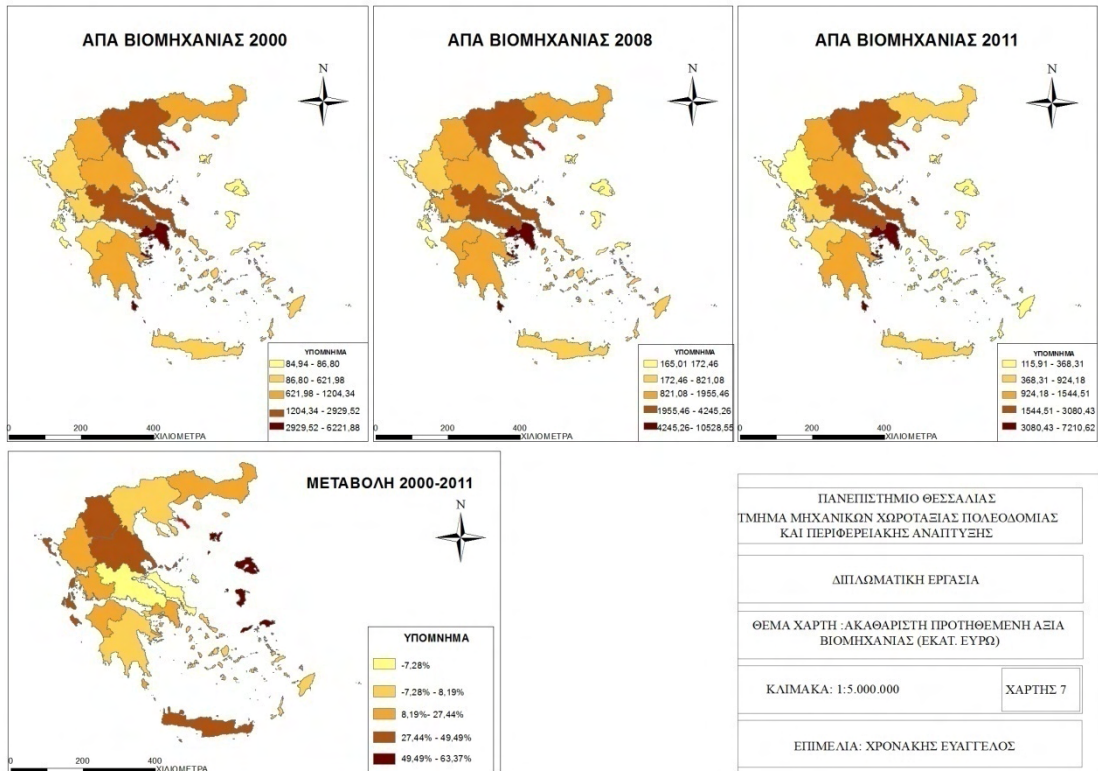
ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΗΣ ΑΝΘΕΚΤΙΚΟΤΗΤΑΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ ΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΚΑΙ ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΗΣ ΕΝΟΠΙΟΗΣΗΣ

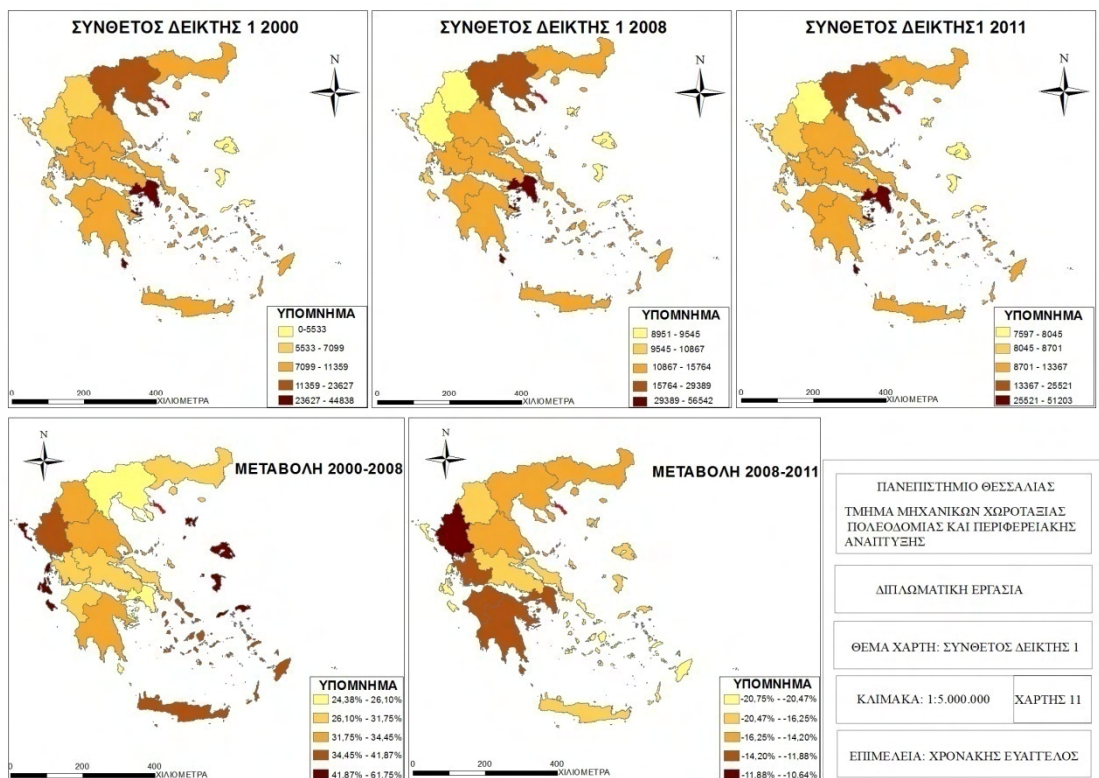
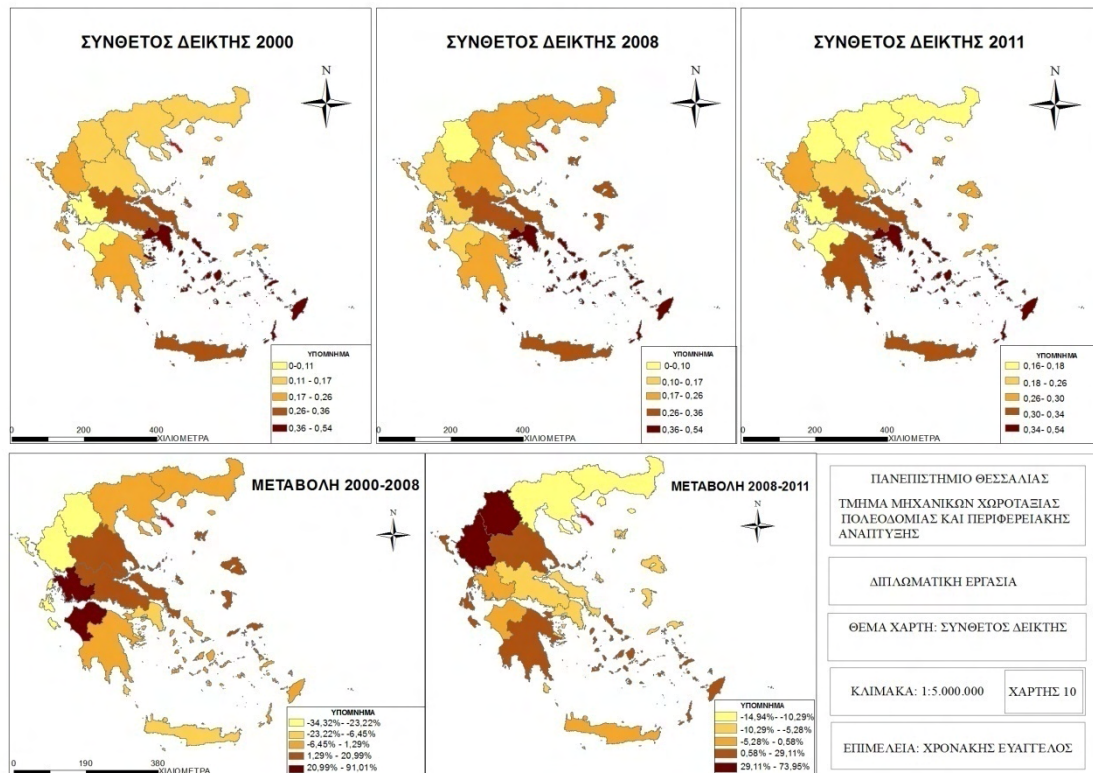
ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΗΣ ΑΝΘΕΚΤΙΚΟΤΗΤΑΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ ΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΚΑΙ ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΗΣ ΕΝΟΠΙΟΗΣΗΣ

ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΗΣ ΑΝΘΕΚΤΙΚΟΤΗΤΑΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ ΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΚΑΙ ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΗΣ ΕΝΟΠΙΟΗΣΗΣ

ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΗΣ ΑΝΘΕΚΤΙΚΟΤΗΤΑΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ ΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΚΑΙ ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΗΣ ΕΝΟΠΙΟΗΣΗΣ

ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΗΣ ΑΝΘΕΚΤΙΚΟΤΗΤΑΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ ΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΚΑΙ ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΗΣ ΕΝΟΠΙΟΗΣΗΣ

